

RECU LL DE LITERATURA I FOTO JOVE

Palma 2016

RECU LL DE LITERATURA I FOTO JOVE 2016

Aquesta obra la formen treballs que provenen de dues activitats:

RECU LL DE LITERATURA 2016

És una proposta de l'Àrea d'Educació i Esports,
adreçada a l'alumnat de Secundària

i

21a FOTO JOVE

És una activitat ideada i coordinada per Pilar Negrodo
Olalla. Foto de la portada: Arnau Vadell Marí, Mata de Jonc.

© Ajuntament de Palma, 2016

Disseny i maquetació: Gráficas Planisi

ÍNDEX

Salutació

18

Recull de literatura Jove. Palma 2016. Centres i professorat participants

19

21ª Foto Jove. Centres i professorat participants

20

Literatura Jove

1r ESO

En obrir els ulls

Fatoumata Bayo. *IES Josep Sureda i Blanes*

24

Els tres nins i el ca

Aura Cases Colom. *Col·legi Santa Magdalena Sofia*

26

La meva càmera

Marta Munar Capó. *IES Madina Mayurqa*

28

Per sobreviure

Paula Perelló Riera. *IES Madina Mayurqa*

31

La lluna brillant

Denisse Prada Lozano. *IES Madina Mayurqa*

37

El petit osset i la seva aventura

Emma Reus Sánchez. *Col·legi Santa Magdalena Sofia*

40

La nova

Magdalena Simonet Pons. *Col·legi Santa Mónica*

42

2n ESO

No sé res

Mireia Barril Gil. *Col·legi Jesús Maria*

47

“Eli” SLCNX9

Laura Castillo Novillo. *Santa Magdalena Sofia*

49

Tiziana

Beatriz Colom. *IES Madina Mayurqa*

52

Gira-sol

Alba Escudero Simonet. *IES Madina Mayurqa*

55

Color de l'adéu

Eva Feliu Aréjola. *Col·legi La Purísima*

57

L'esperança del quiròfan

Celia Llabrés Llovet. *Col·legi La Purísima*

60

Demana un desig...

Blanca Martínez Vich. *Col·legi Santa Magdalena Sofia*

62

Un monstre a casa

Paula Martínez García. *IES Josep Sureda i Blanes*

64

La Clara

Duna Martínez Vich. *Col·legi Santa Magdalena Sofia*

66

Sentiment

Teresa Peral Valls. *Col·legi Jesús Maria*

71

Veritat o al·lucinació

Albert Ramos Nadal. *Col·legi Jesús Maria*

73

índice

L'ombra

Sara Rosales Pozuelo. *Col·legi La Puríssima*

75

L'immortal

Aina Tur Serrano. *Col·legi Santa Mònica*

77

3r ESO

El sospir d'una vida

Àngel Aguiló Zuzama. *Col·legi La Immaculada*

82

Mai ho pensaria

Evangelina Arce Caruso. *Col·legi La Immaculada*

85

Paranoia

Marlon Bujosa Cortejarena. *Col·legi La Immaculada*

87

Dolça retrobada

Laura Cladera Mut. *Col·legi La Puríssima*

89

La camisa de força

Rebeca Clemente García. *IES Josep M. Llompart*

92

Una altra vegada

Wissal El Hanchi. *IES Josep Sureda i Blanes*

95

Un dia qualsevol

Adrià Hoz. *Col·legi La Immaculada*

97

L'aula, una finestra al món

Joan López Ferrer. *IES Josep Maria Llompart*

99

Barcelona en guerra

Mireia Mercadal Ricord. *IES Josep Sureda i Blanes*

102

Un dia a la muntanya

Mateu Monjo Andreu. *IES Madina Mayurqa*

104

Misteri

Sandra Oliver. *IES Madina Mayurqa*

107

Tramuntana

Pau Pascual Llompart. *Col·legi Santa Mònica*

109

Faig front

Ferran Pi Planas. *Col·legi Jesús Maria*

113

índice

Reflex

Aina Rodrigo. *IES Josep Sureda i Blanes*

115

El comiat

Jordi Ruiz Ponsell. *IES Josep Maria Llompart*

117

Un tauró benèvol

Biel Sabater Espases. *IES Madina Mayurqa*

119

Per fer-la riure

Abigaíl Belén Spadaccini. *IES Josep Maria Llompart*

122

Voldria tornar-hi

Marta Suasi Cortés. *Col·legi La Immaculada*

124

Difícil acceptar-ho quan estimes

Lena Torres i Aguiló. *IES Madina Mayurqa*

126

REFLEX

4t ESO

Interiorment

Victòria Andreu Langarica. *Col·legi La Porciúncula*
131

De com Tirant va alliberar Mallorca

Guillem Ferrer Reyes. *Col·legi Santa Mònica*
132

Paraules d'amor

Carla García Clar. *Col·legi La Porciúncula*
135

Bota

Laura Gallegos Gelabert. *IES Josep Sureda i Blanes*
138

Nau cap el naufragi

Gabriel Gómez Oliver. *Col·legi Jesús Maria*
140

Sentiment i emoció

Andrea Gordillo Díaz. *Col·legi Sant Vicenç de Paül*
142

Orfe de nació

Maria Martorell Ruiz. *IES Madina Mayurqa*
145

Donya Llàgrimes

Alicia Ortells Fernández. *Col·legi Sant Vicenç de Paül*
148

Mar Obert

Tanit Planells Inglada. *IES Josep Sureda i Blanes*
150

Un amor impossible

Pau Rubio Bujosa. *Sant Vicenç de Paül*
153

Els sentiments i les emocions

Sheyla Serra Olmo. *Sant Vicenç de Paül*
156

1r batxillerat

Dimecres 29 de maig. 1927

Olga Bosqued Martínez. *Col·legi Santa Mònica*
161

Sense títol

Mariona De Oleza Molinos. *IES Madina Mayurqa*
164

Records

Cristina Gil Calderón. *IES Madina Mayurqa*
166

La teva carta

Maite Nieto Leal. *IES Madina Mayurqa*

168

2n batxillerat

Entre dits

Maria del Mar Manresa. *IES Madina Mayurqa*

171

Carolina Díez. *N S Consolación (Vivero)*

ÍNDIX DE LES IMATGES

Portada: Arnau Vadell Marí. Peter Pan. <i>Mata de Jonc</i>			
Natasha Nicoll Barzola Jaime. Hansel i Gretel. <i>Sta Mónica.</i> _____	18	Ismael Pons. Caputxeta. <i>IES Son Pacs</i> _____	28
Verónika Simeonova. Blancaneus. <i>IES Arxiduc Lluís Salvador</i> _____	23	Joana González. Blancaneus. <i>IES Son Pacs</i> _____	29
Winsdom Osakpolo. Blancaneus. <i>Mater Misericordiae</i> _____	24	Pau Ligeró. Hansel i Gretel. <i>Consolación (Vivero)</i> Constança Batlle. Els Tres Porquets. <i>M. Misericordiae</i> María Torres. Caputxeta V. <i>Consolación (Vivero)</i> Alba Pérez Garrido. Alícia. <i>Consolación (Vivero)</i> Alícia Ailin Cabrera. Alícia. <i>IES Josep Font i Trias</i> Marita Ligeró Muntaner. Caputxeta V. <i>Cons. (Vivero)</i> Andrea Sampol. Alícia. <i>IES Josep Font i Trias</i> Evelyn Pulgar. Na Ventafocs. <i>Sta. Magdalena Sofia</i> _____	30
Andreu Seguí. Caputxeta Vermella. <i>Consolación (Vivero)</i> Sheila Vásques. Peter Pan. <i>Consolación (Vivero)</i> Alberto Fontanals. Caputxeta V. <i>Consolación (Vivero)</i> Miquel Villalonga. Blancaneus. <i>IES Son Rullán</i> Lena Adrara. Caputxeta. <i>IES Josep Font i Trias</i> Sergio López. Pinotxo. <i>Consolación (Vivero)</i> Sara Casares. Caputxeta V. <i>Consolación (Vivero)</i> Mario Nieto. Pinotxo. <i>Consolación (Vivero)</i> Sara Campos. Peter Pan. <i>Consolación (Vivero)</i> Alícia Ailin Cabrera. Alícia. <i>IES J. Font i Trias</i> _	25	Liza Yang. Alícia. <i>IES Arxiduc Lluís Salvador</i> _____	35
Carme Vadell. Blancaneus. <i>Mata de Jonc</i> _____	26	Alba Pérez. Alícia. <i>Consolación (Vivero)</i> Sofía Fresno. Alícia. <i>Consolación (Vivero)</i> Alícia Ailin Cabrera. Alícia. <i>IES Josep Font i Trias</i> Núria García. Blancaneus. <i>Sta. Magdalena Sofia</i> Andrea Sampol. Alícia. <i>IES Josep Font i Trias</i> Marta Bou. Alícia. <i>Col. Sagrat Cor</i> Pau Truyols. Caputxeta. <i>Col. Sagrat Cor</i> Júlia Bonet. Blancaneus. <i>IES Josep Font i Trias</i> _	36
María Torres. Caputxeta Vermella. <i>Consolación (Vivero)</i> Sergio López. Pinotxo. <i>Consolación (Vivero)</i> Alba Pérez. Alícia. <i>Consolación (Vivero)</i> Marc Ripoll. Peter Pan. <i>IES Son Pacs</i> Neus Perelló. Peter Pan. <i>IES Son Pacs</i> Miquel Timoner. Hansel i Gretel. <i>Consolación (Vivero)</i>		Albert Esque. Alícia. <i>IES Son Pacs</i> _____	37
		Rocío Torres. Blancaneus. <i>IES Son Pacs</i> _____	38
		Carolina Díez. Alícia. <i>Consolación (Vivero)</i>	
		Yaiza Amengual. Alícia. <i>Consolación (Vivero)</i> Andreu Seguí. Caputxeta V. <i>Consolación (Vivero)</i> Alícia Torres. Peter Pan. <i>Consolación (Vivero)</i> Mar Pizá. Peter Pan. <i>Consolación (Vivero)</i> Sofía Fresno. Alícia. <i>Consolación (Vivero)</i> Alícia Avellano. El Principito. <i>Consolación (Vivero)</i> Albert Fontanals. Caputxeta Vermella. <i>Consolación (Vivero)</i> _____	39
		Mar Juan. Alícia. <i>IES Son Pacs</i> _____	40
		Andrea Sampol. Alícia. <i>IES Josep Font i Trias</i> Paula Vidal. Caputxeta Vermella. <i>IES Josep Font i Trias</i> Vicenç Calafell. Blancaneus. <i>IES Josep Font i Trias</i> Júlia Bonet. Blancaneus. <i>IES Josep Font i Trias</i> Evelyn Pulgar. Na Ventafocs. <i>Sta. Magdalena Sofia</i> Marta Sicilia. Caputxeta. <i>Sta. Magdalena Sofia</i> María Esteve. Caputxeta. <i>Sta. Magdalena Sofia</i> Ariadna Palmer. Peter Pan. <i>Col. Sagrat Cor</i> Hermida Alemany. Alícia. <i>Sta. Magdalena Sofia</i> Yamila. Blancaneus. <i>Col. Sagrat Cor</i> _____	41
		Marta Brunot. Alícia. <i>Particular</i> _____	43
		Bet M. Jaume. Alícia. <i>Mata de Jonc</i> Claudia Cladés. Alícia. <i>IES Son Pacs</i> Marta Sicilia. Caputxeta. <i>Sta. Magdalena Sofia</i> Miquel Ballester Mateu. Caputxeta. <i>IES Son Pacs</i> Carme Marcos. Alícia. <i>Col. Madre Alberta</i> Patricia Martín. Blancaneus. <i>Col. Madre Alberta</i> _____	44

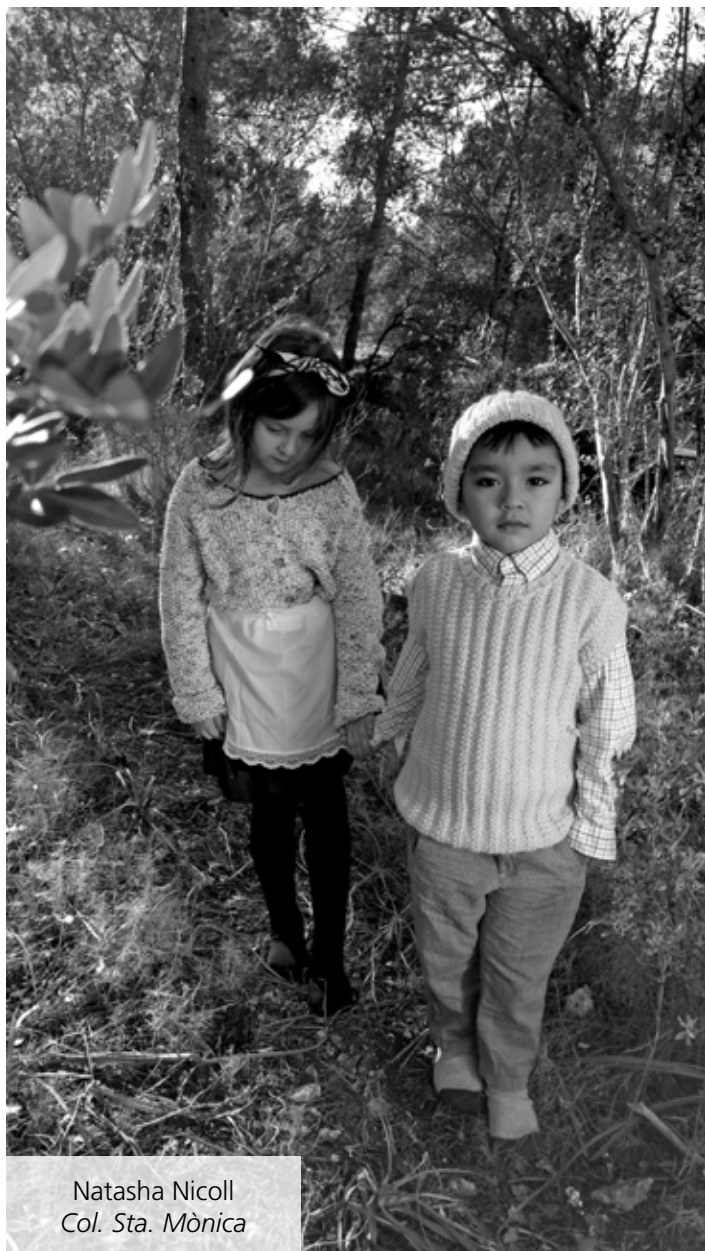
- Gemma Torrens.**
Hansel i Gretel. *Mata de Jonc* _____ 46
- Pau Ligeró.** Alícia al País de les Meravelles.
Consolación (Vivero) _____ 47
- Paula Vidal.** Caputxeta Vermella. *IES Josep Font i Trias*
Vicenç Calafell. Blancaneus. *IES Josep Font i Trias*
Neus Lozano. Peter Pan. *Sta. Magdalena Sofia*
Júlia Bonet. Blancaneus. *IES Josep Font i Trias*
Ainhoa González. Peter Pan. *Sta. Magdalena Sofia*
Esther Pozas. Na Ventafocs. *Sta. Magdalena Sofia*
Ariadna Palmer. Peter Pan. *Col. Sagrat Cor*
Aina García. Blancaneus. *IES Son Pacs*
Marta Bou. Alícia. *Col. Sagrat Cor*
Andrea Gómez. Caputxeta. *IES Son Pacs* _____ 48
- Laura Seguí.** Alícia al País de les Meravelles. *CIDE*_ 50
- Sabrina Pallisser.** Blancaneus. *IES Son Pacs*
Ariadna Martorell. Alícia. *IES Son Pacs*
Joana González. Blancaneus. *IES Son Pacs*
Aina Jover. Alícia. *IES Son Pacs*
Neus Perelló. Peter Pan. *IES Son Pacs*
Joana González. Blancaneus. *IES Son Pacs* _____ 51
- Rocío Torres.** Blancaneus. *IES Son Pacs* _____ 52
- M. del Mar Cozar.** Alícia. *CIDE* _____ 53
- Sheila Vásques.** Peter Pan. *Consolación (Vivero)*
Mario Nieto. Pinotxo. *Consolación (Vivero)*
Alba Pérez. Alícia. *Consolación (Vivero)*
Dani Bibiloni. Alícia. *Consolación (Vivero)*
Ángel Moyano. Peter Pan. *Consolación (Vivero)*
Marita Ligeró. Caputxeta Vermella. *Consolación (Vivero)*
Sara Campos. Peter Pan. *Consolación (Vivero)*__ 54
- Andrea Gómez.** Caputxeta. *IES Son Pacs* _____ 55
- Marta Bou.** Alícia. *Col. Sagrat Cor*
Yamila. Blancaneus. *Col. Sagrat Cor*
Aina Jover. Alícia. *IES Son Pacs*
Sabrina Pallisser. Blancaneus. *IES Son Pacs*
Neus Perelló. Peter Pan. *IES Son Pacs*
Andrea Gómez. Caputxeta. *IES Son Pacs* _____ 56
- Erik Egido.** L'Annereta Lletja. *IES Son Pacs* _____ 57
- Jonabhel Mar.** El Petit Príncep. *IES Santanyi* _____ 58
- Joan Alejandro.** Caputxeta. *IES Josep Font i Trias*
María Cerdà. Alícia. *IES Josep Font i Trias*
Aida Medina. Peter Pan. *Col·legi CIDE*
Aina Crespí. Alícia. *Col·legi CIDE*
Alina Mansfeld. El Petit Príncep. *IES Santanyi*
Laura Seguí. Alícia. *Col·legi CIDE*
María Torrebella. Alícia. *Col. Madre Alberta* ____ 59
- Aina Gomis.** Peter Pan. *IES Son Pacs* _____ 60
- Pau Truyols.** Caputxeta. *Col. Sagrat Cor*
Yamila. Blancaneus. *Col. Sagrat Cor*
Clàudia Cladés. Alícia. *IES Son Pacs*
Arnau Palmer. Peter Pan. *IES Son Pacs*
Núria García. Blancaneus. *Sta. Magdalena Sofia*
Mar Juan. Alícia. *IES Son Pacs*
Joana González. Blancaneus. *IES Son Pacs* _____ 61
- Aida Herráez.** L'Annereta Lletja. *Mata de Jonc*
Ismael Pons. Caputxeta. *IES Son Pacs*
Cara Nikita Schiller. Peter Pan. *IES Son Pacs*
Erik Egido. L'Annereta Lletja. *IES Son Pacs*
Mar Juan. Alícia. *IES Son Pacs*
Marc Aguiló. L'Annereta Lletja. *IES Son Pacs*
Ana Vicens. Blancaneus. *Col. Madre Alberta*
Carmen Marcos. Alícia. *Col. Madre Alberta* ____ 63
- Alícia Ailin Cabrera.** Alícia. *IES Josep Font i Trias*
Ana María Ramos. Alícia. *IES Josep Font i Trias*
Paula Vidal. Caputxeta Vermella. *IES J. Font i Trias*
Vicenç Calafell. Blancaneus. *IES Josep Font i Trias*
Neus Tortella. Blancaneus. *IES Josep Font i Trias*
Lena Adrara. Caputxeta. *IES Josep Font i Trias*
Júlia Bonet. Blancaneus. *IES Josep Font i Trias*
Víctor Pardo. Les Set Cabretes. *Mata de Jonc*
Aina Clar. Alícia. *Sta. Magdalena Sofia*
Toni Núñez. Alícia. *Sta. Magdalena Sofia* _____ 65
- Patricia Martín.** Blancaneus. *Col. Madre Alberta* __ 69
- Aina García.** Blancaneus. *IES Son Pacs*
Alba Millán. Blancaneus. *IES Son Pacs*
Erik Egido. L'Annereta Lletja. *IES Son Pacs*
Ismael Pons. Caputxeta. *IES Son Pacs*
Cara Nikita Schiller. Peter Pan. *IES Son Pacs*
Aida Núñez. Alícia. *IES Son Pacs*
Mar Juan. Alícia. *IES Son Pacs*
Andreu Sureda. Peter Pan. *IES Son Pacs*
Nerea Carrascal. Alícia. *IES Son Pacs*
Maria Buades. Alícia. *Col. Madre Alberta* _____ 70
- Carme Cañabate.** Peter Pan. *Particular*
Irene Cañabate. Pinotxo. *Particular*
Alba Millán. Blancaneus. *IES Son Pacs*
Aina Farré. Caputxeta. *Col. Madre Alberta*
Miquel Ballester. Caputxeta. *IES Son Pacs*
Clàudia M. Mir. Na Ventafocs. *IES Josep Font i Trias*
María Cerdà. Alícia. *IES Josep Font i Trias*
Lluc Unzueta. El Petit Príncep. *Col. M. Alberta*_ 72
- Carmen Marcos.** Alícia. *Col. Madre Alberta*
María Torrebella. Alícia. *Col. Madre Alberta*
Aina Company. Alícia. *IES Josep Font i Trias*
Alina Mansfeld. El Petit Príncep. *IES Santanyi*

- M. del Mar Cozar. Alícia. *CIDE*
 Laura Seguí. Alícia. *CIDE*
 Aida Medina. Peter Pan. *CIDE*
 Laura Rotger. Alícia. *CIDE* _____ 74
- Ariadna Palmer. Peter Pan. *Col. Sagrat Cor*
 Marta Bou. Alícia. *Col. Sagrat Cor*
 Pau Truyols. Caputxeta. *Col. Sagrat Cor*
 Rocío Torres. Blancaneus. *IES Son Pacs*
 Neus Perelló. Peter Pan. *IES Son Pacs*
 Yamila. Blancaneus. *Col. Sagrat Cor*
 Arnau Palmer. Peter Pan. *IES Son Pacs*
 Alba Millán. Blancaneus. *IES Son Pacs*
 Erik Egido. L'Annereta Lletja. *IES Son Pacs* _____ 76
- Ainoa Serralles. Caputxeta. *CIDE* _____ 78
- Rosa Serra. Peter Pan. *IES Son Pacs*
 Carme Bordoy. Caputxeta. *Col. Madre Alberta*
 Aina Vicens. Blancaneus. *Col. Madre Alberta*
 Aina Crespí. Alícia. *CIDE*
 Aina Farré. Caputxeta. *Col. Madre Alberta*
 María Torrebella. Alícia. *Col. Madre Alberta*
 Irene Cañabate. Pinotxo. *Particular*
 Aina Company. Alícia. *IES Josep Font i Trias* _____ 79
- Arnau Palmer. Peter Pan. *IES Son Pacs* _____ 81
- Joan A. Estarás.
 Caputxeta Vermella. *IES Josep Font i Trias* _____ 83
- Aida Medina. Peter Pan. *CIDE*
 Ada Hawkins. El Petit Príncep. *IES Santanyí*
 Laura Seguí. Alícia. *CIDE*
 Marta Ballester. Caputxeta. *CIDE*
 Gabriela García. Alícia. *CIDE*
 Ainoa Serralles. Caputxeta. *CIDE*
 Luana Martínez. Blancaneus. *CIDE*
- Carme Plomer. Alícia. *IES J. Maria Llompart* _____ 84
- Katherine Alvarado. El Petit Príncep. *IES Santanyí*
 Lara Manke. El Petit Príncep. *IES Santanyí*
 Arturo Macho. Blancaneus. *Col. Sta. Mònica*
 Marina Sancho. Alícia. *Col. Sta. Mònica*
 Lucía Díaz. Alícia. *CIDE*
 Miquel Ballester. Caputxeta. *IES Son Pacs*
 Aida Núñez. Alícia. *IES Son Pacs* _____ 86
- Cara Nikita Schiller. Peter Pan. *IES Son Pacs*
 Joana M. Ginard. Peter Pan. *IES Son Pacs*
 Andreu Sureda. Peter Pan. *IES Son Pacs*
 Patricia Martín. Blancaneus. *Col. Madre Alberta*
 Rosa Serra. Peter Pan. *IES Son Pacs*
 Nerea Carrascal. Alícia. *IES Son Pacs*
 Carme Bordoy. Caputxeta. *Col. Madre Alberta*
 Maria Buades. Alícia. *Col. Madre Alberta*
 Aina Farré. Caputxeta. *Col. Madre Alberta* _____ 88
- Ainoa Serralles. Caputxeta. *CIDE* _____ 90
- Anna Erika Comas. Hansel i Gretel. *CIDE*
 Carme Cañabate. Peter Pan. *Particular*
 Conxi Mateos. Blancaneus. *CIDE*
 Lucía Conde. Blancaneus. *CIDE*
 Gabriela García. Alícia. *CIDE*
 Lucía Vives. Alícia. *CIDE*
 Luana Martínez. Blancaneus. *CIDE* _____ 91
- Carmen Marcos. Alícia. *Col. Madre Alberta* _____ 93
- Alina Mansfeld. El Petit Príncep. *IES Santanyí*
 Carme Cañabate. Peter Pan. *Particular*
 Marina Hernández. Blancaneus. *IES F. de B. Moll*
 Lluc Unzueta. El Petit Príncep. *Col. Madre Alberta*
 Carme Marcos. Alícia. *Col. Madre Alberta*
 Aina Company. Alícia. *IES Josep Font i Trias*
- María Torrebella. Alícia. *Col. Madre Alberta*
 Aida Medina. Peter Pan. *CIDE*
 Claudia M. Na Ventafocs. *IES Josep Font i Trias*
 Patricia Martín. Blancaneus.
Col. Madre Alberta _____ 94
- María Torrebella. Alícia. *Col. Madre Alberta* _____ 95
- Marta Ballester. Caputxeta. *CIDE*
 Irene Cañabate. Pinotxo. *Particular*
 Maria Cerdà. Alícia. *IES Josep Font i Trias*
 Aina Crespí. Alícia. *CIDE*
 Ainoa Serralles. Caputxeta. *CIDE*
 Conchi Mateos. Blancaneus. *CIDE*
 Luana Martínez. Blancaneus. *CIDE*
 Marina Sancho. Alícia. *Col. Sta. Mònica* _____ 96
- Lucía Conde. Blancaneus. *CIDE*
 M. del Mar Cozar. Alícia. *CIDE*
 Gabriela García. Alícia. *CIDE*
 Marta Ballester. Caputxeta. *CIDE*
 Judith Ventura. Caputxeta. *IES Juníper Serra*
 Ada Hawkins. El Petit Príncep. *IES Santanyí*
 Marta Rosselló. El Petit Príncep. *IES Santanyí*
 Rubén Turia. El Petit Príncep. *IES Santanyí*
 Marta Montero. Alícia. *Col. Sta. Mònica*
 Arturo Macho. Blancaneus. *Col. Sta. Mònica* _____ 98
- Marina Hernández.
 Blancaneus. *IES F. de Borja Moll* _____ 100
- Xin Ru Zhu. Peter Pan. *Col. Sta. Mònica*
 Carme Cañabate. Peter Pan. *Particular*
 Aina Sbert. El Petit Príncep. *IES Josep M. Llompart*
 M. Antonia Adrover. Alícia.
IES Arx. Lluís Salvador
 Penélope Moya. Hansel i Gretel.
IES Arxiduc Lluís Salvador

- Aina Pizà. Alícia. *IES Josep M. Llompart*
 Andra L. Diaconu. Caputxeta. *IES J. M. Llompart*
 Irene Cañabate. Pinotxo. *Particular* _____ 101
- Alba Prieto. Alícia. *IES F de Borja Moll*
 Estela Pantoja. Alícia. *IES F de Borja Moll*
 Noelia Romero. Blancaneus. *IES F de Borja Moll*
 Lorena Aragón. Alícia. *N S Consolación (Vivero)*
 Alba Hidalgo. Blancaneus. *IES Arx. Lluís Salvador*
 Wendy Belén Apolo. Peter Pan. *IES Arx. Ll. Salvador*
 Tania Quetglas. Caputxeta. *IES Arx. Lluís Salvador*
 Aina Pizà. Alícia. *IES Josep M. Llompart* _____ 103
- Jero Jaume. El Petit Príncep. *Col. Madre Alberta* _ 105
- M. Magdalena Gelabert. Caputxeta. *IES F de B. Moll*
 Aránzazu Lepe. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 Carme Plomer. Alícia. *IES Josep M. Llompart*
 Pau Millán. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 Inès Perelló. Alícia. *IES Josep M. Llompart*
 Isabella Sánchez. Alícia. *IES Josep M. Llompart*
 Maria Peix. Alícia. *IES Josep M. Llompart*
 Emilia Haderer. Blancaneus.
IES Josep M. Llompart
 Marc Domínguez. Blancaneus.
IES Josep M. Llompart _____ 106
- Alba Prieto. Alícia. *IES F de Borja Moll*
 Aina Sbert. El Petit Príncep. *IES Josep M. Llompart*
 Maria Córcoles. Peter Pan. *IES Josep M. Llompart*
 B. Karolina Rosenova. Caputxeta. *IES J. M. Llompart*
 Carla Homar. Caputxeta. *IES Josep M. Llompart*
 Ana Pizà. Alícia. *IES Josep M. Llompart* _____ 108
- Lorena Aragón. Alícia. *N S Consolación (Vivero)*__ 109
- Tania Quetglas. Caputxeta. *IES Josep M. Llompart* 110
- Marc Domínguez. Blancaneus.
IES J. M. Llompart _____ 111
- Azahar Lillo. Caputxeta. *N S Consolación (Vivero)*
 Inès Perelló. Alícia. *IES Josep M. Llompart*
 Estela Pantoja. Alícia. *IES F de Borja Moll*
 Penélope Moya. Hansel i Gretel.
IES Arxiduc Lluís Salvador
 Alba Hidalgo. Blancaneus. *IES Arx. Lluís Salvador*
 Àlex Campillo. Hansel i Gretel. *IES J. M. Llompart*
 M. de Lluc Martínez. Peter Pan.
IES J. M. Llompart
 Cristina Jerónimo. Caputxeta.
IES F de B. Moll _____ 112
- Aránzazu Lepe. Blancaneus. *IES J. M. Llompart*__ 113
- Cristòfol Cladera. Alícia. *IES Josep M. Llompart*
 Elena Galdón. L'Annereta Lletja.
IES J. M. Llompart
 Júlia Pérez. Blancaneus. *IES J. M. Llompart*
 Laura Magre. Alícia. *IES Josep M. Llompart*
 M. Victòria Ferrer. Caputxeta. *IES J. M. Llompart*
 Emilia Haderer. Blancaneus. *IES J. M. Llompart*
 Maria Córcoles. Peter Pan. *IES Josep M. Llompart*
 Marina Borrás. Peter Pan. *IES Josep M. Llompart*
 Maria Peix. Alícia. *IES Josep M. Llompart* _____ 114
- Karolina Rosenova. Caputxeta.
IES Arx. Lluís Salvador
 Kevin Apuri. Caputxeta. *IES Arx. Lluís Salvador*
 Emilia Haderer. Blancaneus. *IES J. M. Llompart*
 Rafel L. Riefler. Blancaneus. *IES Arx. Lluís Salvador*
 Mar Vidal. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 Aránzazu Lepe. Blancaneus.
IES Josep M. Llompart
 Carme Plomer. Alícia. *IES Josep M. Llompart* _ 116
- M. Antònia Gomila. Blancaneus. *IES J. M. Llompart*
 Andrea Oliver. Peter Pan. *CIDE*
 Helena García. La Caseta de X. *Col. St Josep Obrer*
 Marina Borrás. Peter Pan. *IES Josep M. Llompart*
 Gil Galmés. Peter Pan. *IES Joan Alcover*
 Eugenia Mosquera. Alícia. *IES Joan Alcover*
 M. Antonia Rosselló. Alícia. *IES Joan Alcover*
 Merche Pérez. Blancaneus.
IES J. M. Llompart _____ 118
- Andra L. Diaconu.
 Caputxeta. *IES J. M. Llompart* _____ 120
- Marc Domínguez. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 Mar Vidal. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 Pau Millán. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 M. Antònia Gomila. Blancaneus. *IES J. M. Llompart*
 Maria Córcoles. Peter Pan. *IES Josep M. Llompart*
 Victòria Garau. Alícia. *IES Josep M. Llompart*
 Maria Peix. Alícia. *IES Josep M. Llompart* _____ 121
- Emilia Haderer. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 Joaquim Ríos. Els Tres Porquets. *IES J. M. Llompart*
 Júlia Pérez. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 Mar Vidal. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 M. Antònia Gomila. Blancaneus. *IES J. M. Llompart*
 Maria Peix. Alícia. *IES Josep M. Llompart*
 Marilena Moreno. Peter Pan. *IES Josep M. Llompart*
 Pau Millán. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 M. Victòria Ferrer. Caputxeta.
IES J. M. Llompart _____ 123
- Pau Millán. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 Paula Gallego. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 Paula García. Blancaneus. *IES Josep M. Llompart*
 Marina Lemos. Peter Pan. *CIDE*
 Vicenç Gomila. Alícia. *IES Josep M. Llompart*

- Vicenç Gomila. Alícia. *IES Josep M. Llopart*
Yeneva Ramos. Alícia. *IES Josep M. Llopart*
Paco López. Hansel i Gretel. *CIDE* _____ 125
- Alba Azorín. El Petit Príncep. *CIDE* _____ 126
- Emilia Haderer. Blancaneus. *IES J. M. Llopart* _ 127
- M. Antònia Gomila. Blancaneus.
IES Josep M. Llopart
Maria Estelrich. Caputxeta.
IES Josep M. Llopart
Maria Peix. Alícia. *IES Josep M. Llopart*
Isabella Sánchez. Alícia. *IES Josep M. Llopart*
Vicenç Gomila. Alícia. *IES Josep M. Llopart*
Marina Borrás. Peter Pan.
IES Josep M. Llopart
Rafel Monserrat. Caputxeta. *IES J. M. Llopart* _ 128
- Maria Torrebella. *Col. Madre Alberta* _____ 130
- Victòria Garau. Alícia. *IES Josep M. Llopart* ____ 131
- Inès Perelló. Alícia. *IES Josep M. Llopart* _____ 133
- Martí Menéndez. Alícia. *IES Joan Alcover*
Àngela de la Torre. El Petit Príncep. *Particular*
Martina Yozzi. *Particular*
Marta Brunot. Alícia. *Particular*
Michelle Vlad. Alícia. *Particular*
Xisco Morales. Blancaneus. *IES J. M. Llopart*
Margalida Batle. Blancaneus. *Particular*
Sara Amores. *Col. Sta. Mònica* _____ 134
- Miquel Jaume. Caputxeta. *Particular* _____ 135
- Aina Gomis. Peter Pan. *IES Son Pacs* _____ 136
- Paula García. Blancaneus. *IES J. M. Llopart*
- Lucía Cabrer. *Col. Sta. Magdalena Sofia*
Inés Terroba. Alícia. *CIDE*
Jero Jaume. El Petit Príncep. *Col. M. Alberta*
Marga Bestard. Alícia. *CIDE*
Montse Frau. Alícia. *Col. St. Josep Obrer*
Malú Podestá. Blancaneus. *CIDE* _____ 137
- Vicenç Gomila. Alícia. *IES Josep M. Llopart*
Victoria Garau. Alícia. *IES Josep M. Llopart*
Xisco Morales. Blancaneus. *IES J. M. Llopart*
Yeneva Ramos. Alícia. *IES Josep M. Llopart*
Aitana Pons. Peter Pan. *Sta. Magdalena Sofia*
Cristian Barrios. Caputxeta. *CIDE*
Aina Gomis. Peter Pan. *IES Son Pacs*
Magdalena Alemany. Na Ventafocs. *St. Josep Obrer*
Jero Jaume. El Petit Príncep. *Col. M. Alberta* _ 139
- Malú Podestá. Blancaneus. *CIDE*
Adrián Acker. Caputxeta. *CIDE*
Sara Amores. *Col. Sta. Mònica*
Aina Debelic. Peter Pan. *IES Joan Alcover*
Eugenia Mosquera. Alícia. *IES Joan Alcover*
Margalida Rodríguez. Peter Pan. *CIDE*
Alba Azorín. El Petit Príncep. *CIDE*
Cristian Barrios. Caputxeta. *CIDE* _____ 141
- Helena García. Hansel i Gretel. *St. Josep Obrer* ____ 143
- Victòria Garau. Alícia. *IES Josep M. Llopart*
Xisco Morales. Blancaneus. *IES J. M. Llopart*
Jero Jaume. El Petit Príncep. *Col. M. Alberta*
Cristian Barrios. Caputxeta. *CIDE*
Montse Frau. Alícia. *Col. St. Josep Obrer*
Joel Rivera. Caputxeta. *IES Joan Alcover*
Noelia García. Alícia. *Col. St. Josep Obrer*
Paula Pérez. Blancaneus. *CIDE* _____ 144
- Martina Yozzi. *Particular* _____ 145
- Blanca Bennàsar. Pinotxo. *IES Joan Alcover* _____ 146
- Maria Cano. Caputxeta. *Particular*
Aina Debelic. Peter Pan. *IES Joan Alcover*
Margalida Rodríguez. Peter Pan. *IES Joan Alcover*
Martí Menéndez. Alícia. *IES Joan Alcover*
Sara Amores. *Col. Sta. Mònica*
Martina Yozzi. *Particular*
M. Antònia Rosselló. Alícia. *IES Joan Alcover* 147
- Marina Lemos. Peter Pan. *CIDE*
Paula Pérez. Blancaneus. *CIDE*
Noelia García. Alícia. *Col. St. Josep Obrer*
Helena García. Hansel i Gretel. *Col. St. J. Obrer*
Montse Frau. Alícia. *Col. St. Josep Obrer*
Aina Debelic. Peter Pan. *IES Joan Alcover*
Jaume Forteza. Peter Pan. *IES Joan Alcover*
Àfrica Lozano. Alícia. *IES Joan Alcover*
Margalida Rodríguez. Peter Pan.
IES J. Alcover _____ 149
- Lisbeth Mendieta. Na Ventafocs.
IES Joan Alcover _____ 151
- M. Antònia Rosselló. Alícia. *IES Joan Alcover*
Sara Amores. *Col. Sta. Mònica*
Àngela de la Torre. El Petit Príncep. *Particular*
Marta Brunot. Alícia. *Particular*
Margalida Batle. Blancaneus. *Particular*
Miquel Jaume. Caputxeta. *Particular*
Alba Matas. Alícia. *Particular*
Montse Frau. Alícia. *Col. St. Josep Obrer* _____ 152
- Andrea Navio. Pinotxo. *IES Arxiduc Lluís Salvador*
Sara Amores. *Col. Sta. Mònica*
Margalida Batle. Blancaneus. *Particular*
Paula García. Blancaneus. *IES J. M. Llopart*
Marta Brunot. Alícia. *Particular*

- Neus Tortella. Blancaneus. *IES J. Font i Trias*
 Miquel Jaume. Caputxeta. *Particular* _____ 155
- Pedro José Barceló. Alícia. *IES F. de Borja Moll* __ 157
- Bet M. Jaume. Alícia. *Mata de Jonc*
 Sofia del C. Morán. Caputxeta. *Madre Alberta*
 Marina Crespí. Alícia. *Col. Sta. Mònica*
 Marc Mari. Alícia. *Col. Sta. Mònica*
 Gonzalo Úbeda. Hansel i Gretel. *Sta. Mònica*
 Constança Batlle. Els Tres Porquets.
Mater Misericordiae
 Sheila Alejandra. Caputxeta.
IES Arx. Ll. Salvador _____ 158
- Jero Jaume. El Petit Príncep. *Madre Alberta* _____ 160
- Martina Yozzi. Alícia. *UIB* _____ 162
- Estéfany Arboleda. Na Ventafocs. *IES F. de Borja Moll*
 Sara Sancho. Peter Pan. *CIDE*
 Cristina Jerónimo. Caputxeta. *IES F. de Borja Moll*
 Estela Pantoja. Alícia. *IES F. de Borja Moll*
 Alba Prieto. Alícia. *IES F. de Borja Moll*
- Bernat Celià. El Petit Príncep. *Col. Sta. Mònica*
 Noelia Romero. Blancaneus. *IES F. de Borja Moll*
 Tania Quetglas. Caputxeta. *IES Arx. Lluís Salvador*
 Moisés Cadena. Pinotxo. *IES Arx. Ll. Salvador* 163
- Àngela de la Torre. El Petit Príncep. *Particular*
 Marta Brunot. Alícia. *Particular*
 Michelle Vlad. Alícia. *Particular*
 Margalida Batle. Blancaneus. *Particular*
 Miquel Jaume. Caputxeta. *Particular*
 M. Antònia Boira. Blancaneus. *Col. Sta. Mònica*
 Lluís Calafell. L'Annereta Lletja. *IES Joan Alcover*
 Maria Cano. Caputxeta. *Particular* _____ 164
- Lucía Mascaró. Hansel i Gretel. *Consolación (Vivero)*
 Mireia Llodrà. Caputxeta. *Mata de Jonc*
 Gemma Torrens. Hansel i Gretel. *Mata de Jonc*
 Carme Bestard. Na Ventafocs. *Col. Sta. Mònica*
 Rafel J. Jaume. *Mata de Jonc*
 Ainara Jiménez. El Petit Príncep.
Consolación (Vivero)
 Concha Ferrer. Caputxeta. *Col. Sta. Mònica*
 Natasha Nicol. Hansel i Gretel. *Sta. Mònica*__ 167
- Alana Maes. Na Ventafocs. *CIDE*
 Aina Loma. Alícia. *CIDE*
 Alba Bennàsar. Caputxeta. *Consolación (Vivero)*
 Mireia Iboleon. Alícia. *Mata de Jonc*
 Albert Salom. El Petit Príncep. *Col. Sta. Mònica*
 Pau Pujals. Na Ventafocs. *Col. Sta. Mònica*
 Raquel Flores. Hansel i Gretel.
IES Arxiduc Ll. Salvador _____ 169
- Aina Sbert.
 El Petit Príncep. *IES Josep M. Llompart* ____ 170
- Michelle Vlad. Alícia. *Particular*
 Maria Cano. Caputxeta. *Particular*
 Margalida Batle. Blancaneus. *Particular*
 Miquel Jaume. Caputxeta. *Particular*
 M. Antònia Rosselló. Alícia. *IES Joan Alcover*
 Sara Amores. *Col. Sta. Mònica*
 Alba Matas Mas. Alícia. *Particular*
 Martina Yozzi. *Particular* _____ 172

Natasha Nicoll
Col. Sta. Mònica

SALUTACIÓ

Susanna Moll Kammerich

Tinenta de Batle d'Educació i Esports

UN ANY MÉS DES DE LA REGIDORIA D'EDUCACIÓ I ESPORTS US VOLEM OFERIR aquest Recull de Literatura i Foto Jove, on podreu trobar precisament les vostres creacions, fruit d'un procés ple d'il·lusió, talent, fantasia, experiència i també esforç. Com deia Picasso: "Si arriben les muses, que m'agafin treballant." I això és el que heu fet: treballar des del talent i amb el guiatge dels vostres professors per manejar la paraula escrita o la imatge i convertir-les en Art.

Des de fa més de quinze anys, professors i alumnes participen en aquest interessant projecte, que serveix per fomentar la creativitat i per donar l'oportunitat als joves artistes de demostrar les seves capacitats.

enguany hi heu participat 2077 alumnes, d'una trentena de centres educatius: 1.524 alumnes escrivint i 553 fotografiant.

Volem agrair-vos que ens hàgiu fet gaudir amb el resultat del vostre treball: alumnes i professors compromesos amb la Cultura, perquè la Cultura ens fa realment humans i ens converteix en persones crítiques i lliures.

Enhorabona!

RECULL DE LITERATURA JOVE. PALMA 2016

CENTRES, PROFESSORAT I NÚMERO DE PARTICIPANTS

Col·legi Jesús Maria: Margalida Tous (100)

Col·legi La Immaculada: Catalina Fernández (26)

Col·legi La Porciúncula: Aina Torrens (20)

Col·legi La Puríssima: Patrícia Guasp Ripa (4)

Col·legi Santa Magdalena Sofia: Catalina Eva Ferrer (45)

Col·legi Santa Mònica: M Antònia Grimalt, Pilar Rodríguez, Catalina Fornés,
Catalina Alcover, Francisca Vilanova, Sianita Rosselló (45)

FEV Col·legi Sant Vicenç de Paül: Tamara Cudinach (14)

IES Josep Maria Llompart: Antònia Ordinas, Antònia Amengual (90)

IES Josep Sureda i Blanes: M de Lluc Mayol, Mónica Limiñana, M Antònia Planas,
Carolina Rigo, Eulàlia Mas Colombram (602)

IES Madina Mayurqa: Lena Serra, Antònia Maria Andreu, Joan-Ferran Llorens, Margalida A. Mas (360)

21a FOTO JOVE

CENTRES, PROFESSORAT I NÚMERO DE PARTICIPANTS

- Col·legi Escola Graduada. Manuel Alejandro Cares (54)
IES Joan Alcover. Tomeu Castell (16)
- Col·legi Sta. Magdalena Sofia. M. Angustias Ortega, Felipe Molinos i Leticia de la Torriente (37)
IES Arxiduc Lluís Salvador. Tatiana d'Agosto (72)
Col·legi Sta. Mònica. Elisa Pascual (59)
IES Son Pacs. Joana Cardona (39)
- Escola Mata de Jonc. Margalida Sureda i Aina Bauçà (20)
IES Francesc de Borja Moll. Elena Blesa (18)
- Col·legi Ntra. Sra. de la Consolació del Viver. M^a del Carmen Martínez i Belén Cuervo (58)
Col·legi St. Josep Obrer. Ginés Quiñonero (5)
IES Josep M. Llompарт. Isabel (52)
- Col·legi Madre Alberta. Gemma Sánchez i Esther Fuster (11)
Col·legi Sagrat Cor. Leticia de la Torriente (7)
Col·legi CIDE. Magdalena Riudavets (45)
- Col·legi Mater Misericordiae. Jéssica López i Laura Marmol (21)
IES Juníper Serra. Robert Llopis (4)
IES Josep Font i Trias. Elisabeth Calvo (12)
IES de Santanyí. Berenice de Lorenzo (15)
Participació Lliure (4)

LITERATURA JOVE

*Que alguns alumnes aprecieu
una bona història
i en vulgueu ser els autors,
em resulta molt satisfactori.*

1r d'ESO

Verónica Simeonova
IES Arxiduc Lluís Salvador

EN OBRIR ELS ULLS

Fatoumata Bayo
IES Josep Sureda i Blanes

OBRO ELS ULLS I M'ADONO
que el món no és perfecte,
res és com jo em pensava.

I la il·lusió que buscava ja no la puc trobar,
un somni esperat que mai serà trobat
l'estrella polar per a mi ja ha deixat de brillar.

Els meus ulls ja no veuen el que jo vull
els ocells no volen, jo ja no puc volar
i el cel blau s'ha tornat ennigulat.

Voldria tornar a sentir aquella esperança
que em donava tanta força
però ha marxat amb tota la confiança.

Per quan el sol torni a sortir,
quan la meva flor arribi a florir
jo seguiré aquí esperant el meu destí.

Winsdom Osakpolo
Mater Misericordiae

Andreu Seguí. *N S Consolación (Vivero)*

Sheila Vásques. *N S Consolación (Vivero)*

Albert Fontanals. *N S Consolación (Vivero)*

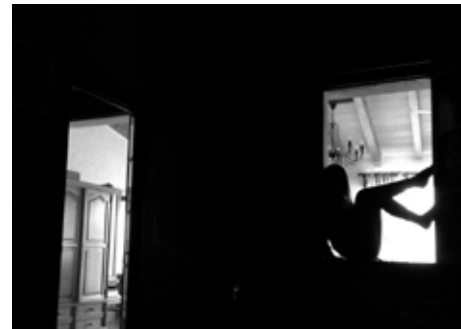
Miquel Villalonga. *IES Son Rullan*

Lena Adrara. *IES Josep Font i Trias*

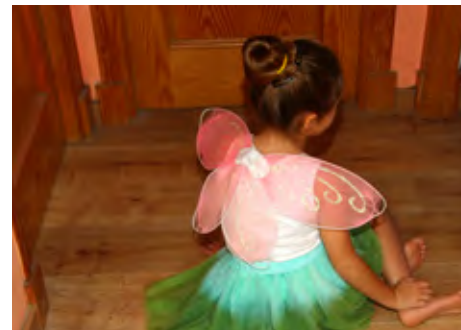
Sergi López. *N S Consolación (Vivero)*

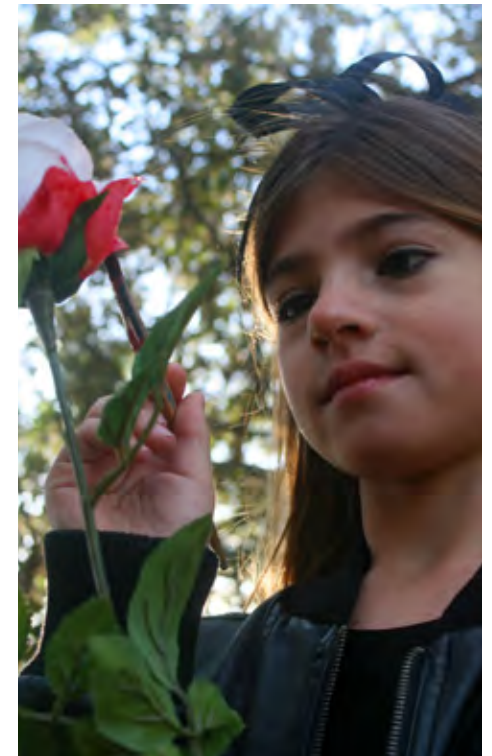
Sara Casares. *N S Consolación (Vivero)*

Mario Nieto. *N S Consolación (Vivero)*

Sara Campos. *N S Consolación (Vivero)*

Alicia A. Cabrera. *IES Josep Font i Trias*

ELS TRES NINS I EL CA

Aura Cases Colom

Col·legi Santa Magdalena Sofia

NA MARTA, EN MATEU I N'ESTELA ANAVEN AL PARC PER A JUGAR A UN dels jocs de botar que tant els agradaven quan es trobaren un ca, molt bonic. Després de pensar-s'ho, na Marta va decidir quedar-se'l i se'n va anar a casa de l'àvia. Tots la hi acompanyaren, però la seva àvia no li va deixar que es quedés amb el ca. Per això, els tres amics el varen amagar a l'habitació de na Marta i li posaren el nom de Rock. Al final, quan l'àvia va veure que eren tan feliços, va permetre que na Marta se'l quedés, i en Rock i tots tres junts visqueren moltes aventures increïbles.

Carme Vadell
Mata de Jonc

Maria Torres. *N S Consolación (Vivero)*

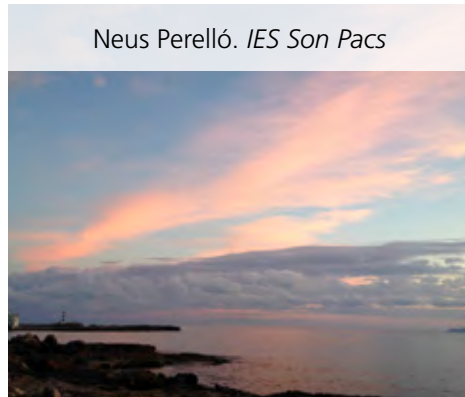
Sergi López. *N S Consolación (Vivero)*

Alba Pérez. *N S Consolación (Vivero)*

Marc Ripoll. *IES Son Pacs*

Neus Perelló. *IES Son Pacs*

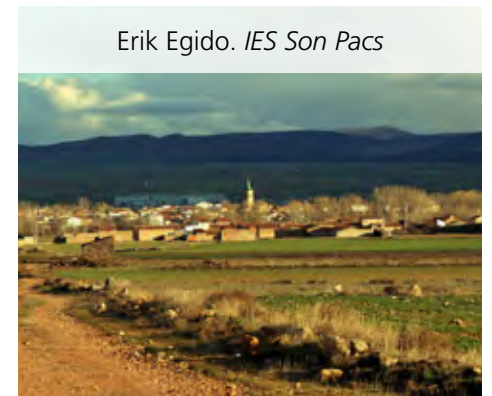
Miquel Timoner. *N S Consolación (Vivero)*

Neus Tortella. *IES Josep Font i Trias*

Aina García. *IES Son Pacs*

Erik Egido. *IES Son Pacs*

LA MEVA CÀMERA

Marta Munar Capó

IES Madina Mayurqa

UNA CÀMERA JO TENC

que pel sant em regalaren
era un dia sense vent
i ben bé l'empaquetaren.

La tenc molt gelosa
perquè va ser un gran regal
i no vull fer de pomposa
però per a mi va ser especial.

És negra i grisa amb detalls,
alguns vermells i, altres, blaus,
està feta de plàstics i metalls,
amb objectius com daus.

Ismael Pons. *IES Son Pacs*

La utilitzo a bastament
perquè m'agrada fotografiar,
quan vaig pel carrer, la gent
que pot seure o caminar.

També l'us per a gravar
tots els partits del meu germà,
com per exemple el de demà,
que l'haurien de guanyar.

I sempre l'agafam
quan de viatge anam
per a retratar el que miram,
i després sempre ho recordam.

Puc retratar persones,
i també molts d'animals,
fotografiar les ones
i elements ambientals.

Amb les meves amigues també,
ens passam hores al carrer,
intentant fer fotos que surtin bé,
per a després imprimir-les a paper.

Joana González. IES Son Pacs

Pau Ligeró. *N S Consolación (Vivero)*

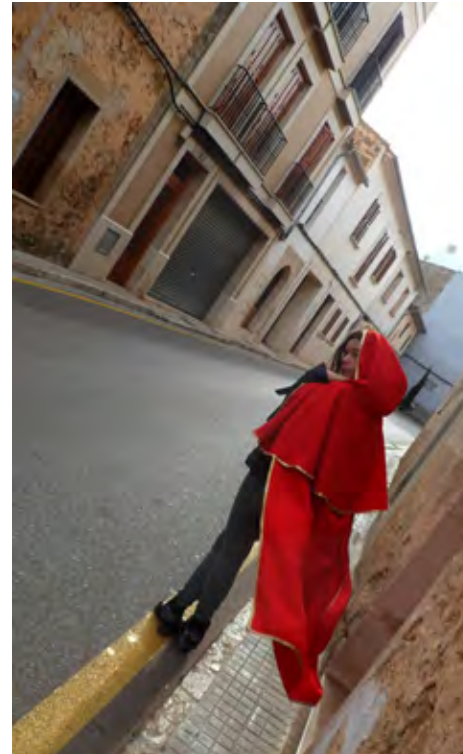
Alicia A. Cabrera. *IES Josep Font i Trias*

Constança Batlle. *Mater Misericordiae*

Marita Ligeró. *N S Consolación (Vivero)*

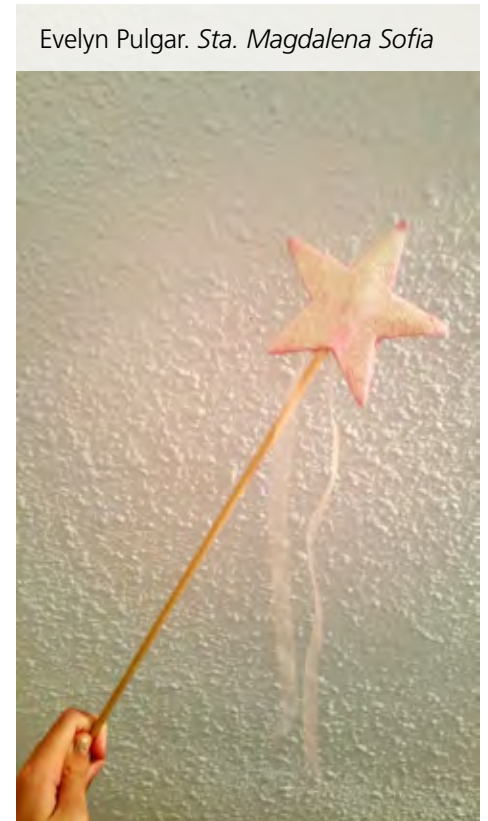
Maria Torres. *N S Consolación (Vivero)*

Andrea Sampol. *IES Josep Font i Trias*

Alba Pérez. *N S Consolación (Vivero)*

Evelyn Pulgar. *Sta. Magdalena Sofia*

PER SOBREVIVRE...

Paula Perelló Riera

IES Madina Mayurqa

S'OBRE EL TELÓ, APAREIXEN UNA NINA D'UN 13 ANYS I UN NIN D'UN 8 TIRATS AL TERRA ENTRE UNES RUÏNES. ELS DOS SÓN GERMANS. TOT ESTÀ MOLT OBSCUR. ELLS DOS PAREIXEN ferits, però s'aixequen, i comença l'acció.

MARIA: Què ha passat? Està tot molt obscur i... Què és això? Pareix... la nostra casa! Mira, Mateu, tenc una carta a les mans! —*Diu perdent l'alè.*

MATEU: Obre-la!

MARIA: D'acord. —*Na Maria obre la carta i la comença a llegir*—. Estimats fills meus, sóc la vostra mare. Ahir al matí ens avisaren que un tsunami s'apropava vora de la platja on nosaltres estiuejàvem. Després ens digueren que tan sols podíem agafar un fill, i una maleta per a ficar-hi coses. Nosaltres havíem elegit na Maria, i en Mateu l'hauríem ficat a la maleta, però ens varen descobrir, i com a càstig ens digueren que no podíem endur-nos ni un fill ni una maleta. I nosaltres vàrem decidir quedar però no ens ho varen permetre.

Tot va passar quan éreu a l'escola d'estiu. I segur que si ara llegiu la carta és perquè heu pogut sobreviure. Estic molt orgullosa de vosaltres.

MATEU: Què? Impossible —*En Mateu l'interromp i na Maria continua llegint.*

MARIA: Ara el que heu de fer és comprar tres botelles d'aigua i dos entrepans de pernil, ja que us donaran molta energia i us mantindran amb vida. Dins el sobre hi ha 12 euros. Esper que us bastin també per a comprar-vos un abric per a no tenir fred. Besades. La vostra mare. Ah!, i ens veurem a l'estació 9A. Us hi esperam!

MATEU: Mare meva! Ara hem d'anar a comprar i hem de caminar moltíssim per a poder trobar la nostra família. A més, ara no podem estiuejar aquí!

MARIA: Calla i camina! L'estiueig aquí no ens afectarà tant. Mira! Un supermercat!

MATEU: Què estrany! No s'ha destruït! Maria! Espera! —*Corr amb totes les seves forces.*

MARIA: Bon dia! Volia dos abrics, tres botelles d'aigua i dos entrepans de pernil, per favor.

DEPENDENT: D'acord, seran 13 euros.

MARIA: Em sap greu, en tenim tan sols 12. Per favor, ens ho rebaixes?

DEPENDENT: D'acord, aquí ho teniu tot. Voleu una bossa?

MATEU: Sí!

Parteixen i comencen a caminar i a caminar fins que troben un senyal que indica 9B cap a la dreta, com si ja ho haguessin passat, i es queden mirant.

MARIA: Impossible! Però si nosaltres hem d'anar a la 9A i aquí ens diu 9B. La devem haver passada. Mare meva!

MATEU: No, perquè, si fos així, hauríem vist els pares. Deu estar més amunt.

Continuen caminant i es van menjant els seus entrepans, beuen aigua i s'abriguen.

Després de tres hores caminant ...

MATEU: Maria, començ a estar cansat!

MARIA: Jo també. Podem quedar aquí en terra a dormir.

Es dormen en terra fins l'endemà...

MARIA: Bon dia! Com estàs?

MATEU: Adormit! Per què m'aixeques tan prest? —*Diu enfadat.*

MARIA: Perquè hem de trobar la mare. Ah sí, i també al pare! Ella em compra el maquillatge, la roba...

MATEU: Que egoistes que sou les nines! —*Comencen a caminar.*

MARIA: Sí, però tu trobes molt maques les meves amigues, eh?

Tots dos riuen i es comencen a barallar. Na Maria mira una fotografia.

MATEU: Què fas, Maria? Qui surt a aquella foto?

MARIA: En Carles —*Diu amb els ulls il·luminats.*

MATEU: Uuuu... El teu al·lot?

MARIA: No! Tan sols som amics. Però... —*Un udol l'interromp. Els dos s'espanten i s'aturen de caminar.*

MATEU: Què ha passat? Són llops?

MARIA: Calla! —*Diu perdent l'alè i tota espantada.*

Tres llops s'acosten i tenen pinta d'estar famolencs. Són tres; un avança, després un altre i, seguidament, l'últim. Els dos nois s'espanten. En Mateu comença a cridar, però na Maria li tapa la boca i els tira (als llops) un tros de pa de les restes que havien quedat dels seus entrepans. Els llops es tiren sobre el pa mentre ells dos poden escapar corrent, però no saben on van. En assegurar-se que els llops no els segueixen, s'aturen, i van a mirar la zona per a veure si hi trobarien alguna cosa, alguna pista, algú que els ajudés a trobar de nou el seu rumb.

MATEU: On som?

MARIA: No ho sé, m'estic preocupant. Crec que no acabarem amb vida. Quasi ens maten uns llops. Ai ai ai...! A més, hem perdut el rumb, i també jo he perdut la fotografia.

MATEU: Creus que podrem trobar els pares? —*Diu tot preocupat.*

MARIA: Crec que no. Crec que és millor deixar-ho fer. A més, no t'ho he dit, però, aquí, l'estació està tot recte; és a dir, primer hi ha 1A i un poc més endavant 1B; després, 2A, i, un poc més endavant, 2B. Per si no m'he explicat bé, el que et vull dir és que els pares ens deuen haver abandonat, o deuen haver mort. Em sap greu. —*Plora.*

MATEU: No! Jo no em pens aturar aquí. No tens algun mòbil?

MARIA: Sí, però no té bateria i, a més, no hi ha cobertura.

MATEU: Pel tema de la bateria no et preocupis, tenc una bateria de recanvi per si un cas. Sempre la duc. I, pel tema de la cobertura, podem... El paper de plata de l'entrepà! Podem fer una antena!

MARIA: No t'emocionis tant, flipat! Que el més segur és que no funcioni!

MATEU: Però no és segur del tot. Jo crec que almenys tenim un 10% de probabilitats. Venga, ajuda'm. Agafa'n un tros molt gros i enrotlla'l. Venga!

MARIA: Ara vénc! No sé per què no et rendeixes.

MATEU: Perquè no s'han de retre. Mai no s'han de retre! Estiguis en una acció fàcil o difícil. Mai!

MARIA: D'acord, d'acord. No fa falta que et posis així.

MATEU: Ja està! Ara hem de connectar això d'aquí, i aquesta coseta d'aquí la posam allà i... Sí, sí, sí! Ho he aconseguit! És increïble!

MARIA: Visca! Ara envia un *selfie*. Has de fer cara de trista, eh! Venga; un, dos, tres i... Clic!

Na Maria mira en Mateu amb una cara de no entendre res.

MARIA: Mira, Mateu! Un avió! Estam salvats!

Els dos germans pugen a l'avió i es posen a plorar de l'emoció. Després salten d'alegria i s'abracen; no s'ho poden creure, estan salvats! Es tanca el teló, surt un cartell que diu "Després de tres setmanes" ... Els dos germans són en una habitació d'un orfenat, ja que no van poder trobar els seus pares. El més probable és que en viatjar a un altre poble per a allunyar-se del tsunami, els habitants d'aquest poble no els acceptessin i els matessin, o això és el que diuen en tots els judicis a què han anat perquè algú els adoptés, però igualment ningú els ha adoptats. I encara que li ho hagin dit moltes vegades, la Maria no s'ho creu.

MARIA: Mira! He trobat el seu compte de Twitter. Aquí diu que la seva darrera connexió va ser el 13 de agost. Mateu, mira en quin dia cau.

MATEU: Va ser just el dia del tsunami. Pareix que els jutges tenen la raó. Em sap molt de greu dir-te això, però ara sí que ens hauríem de retre. Segur que tenen la raó!

MARIA: Em fas vergonya. Jo me'n vull anar d'aquí per a estar amb els pares. A més, un compte de Twitter no ens assegura res. Potser no tenen cobertura...

MATEU: Impossible, perquè va ser el pare qui em va ensenyar a fer una antena amb paper de plata, i ells sempre duen els entrepans amb un paper de plata, que fa d'aïllant. Si te'n vols anar, ves-te'n, però jo qued aquí. Segur que hi estic més segur.

MARIA: D'acord, com vulguis, però almenys ajuda'm a sortir. Podré sortir per la finestra i, mentrestant, tu despistes la directora. D'acord?

MATEU: Sí, però... t'enyoraré moltíssim! —*S'abracen.*

MARIA: Et prometo que tornaré. Passin mesos o anys, tornaré. I tornaré amb els pares!

Mateu: Quin dia partiràs?

MARIA: La setmana que ve, quan només hi ha la directora i no hi ha tantes monitores. Gràcies. —*Es tornen a abraçar.*

Una setmana després...

MARIA: Ajuda'm a preparar la maleta. Demà me'n vaig.

MATEU: Sí, ara vénc. —*Diu un poc desanimat.*

MARIA: Venga! Anima't. Agafa això. —*Li dona una estàtua de fusta.* Serà el meu record, sempre que el vegis et recordaràs de mi. T'estimo molt!

Comença l'acció. Na Maria obre la finestra i se'n va. I mentrestant en Mateu despista la directora. En Mateu va a la habitació i no veu ningú, tan sols una carta que diu:

“Estimat germanet,
Pot ser que no trobi els pares, i pot ser que ens hagin abandonat. Però si no els cerc no estarè bé.
Adéu! Maria”

MATEU: Ara no tenc amb qui xerrar! No tenc ningú que m'abraci! —*Plora.*

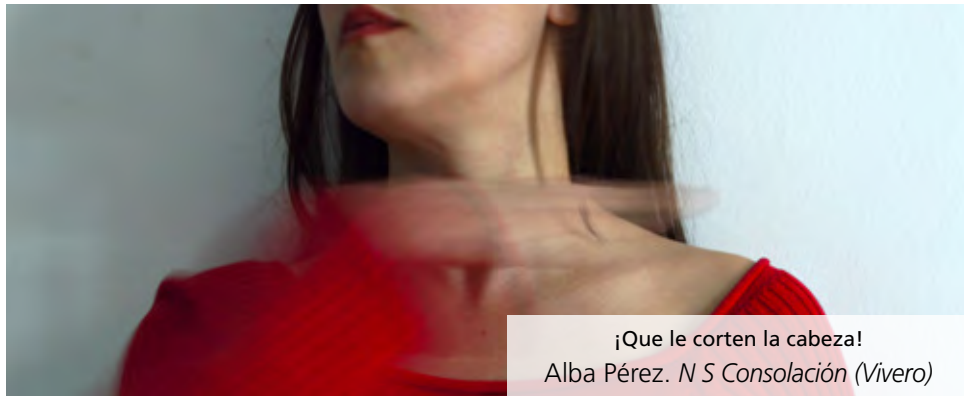
CLARA: Jo sí que et puc abraçar. —*Na Clara és una nina molt bonica, amable... i en Mateu està enamorat d'ella. Entra la directora.*

DIRECTORA: Quina parelleta...! molt bé, però ara a dinar.

*Es tanca el teló. Com creis que acabarà la història? En Mateu i na Clara acabaran junts? Na Maria tornarà amb els seus pares? O es perdrà i hi haurà una altra aventura? Els pares d'en Mateu i na Maria continuen vius i van a cercar en Mateu i na Maria, no? Els pares són morts? Algú adoptarà en Mateu, i na Maria tornarà i no el trobarà?...
Continuarà...*

Liza Yang. IES Arxiduc Lluís Salvador

¡Que le corten la cabeza!
Alba Pérez. *N S Consolación (Vivero)*

Creo que sí que has perdido la cabeza, pero te diré un secreto: las mejores personas la han perdido. (Alicia al sombrero)
Sofía Fresno. *N S Consolación (Vivero)*

Alicia A. Cabrera. *IES Josep Font i Trias*

Núria García. *Sta. Magdalena Sofia*

Andrea Sampol. *IES Josep Font i Trias*

El conejo sacó un reloj del bolsillo y dijo:
-¡Oh, Dios mío! Se me está haciendo tarde -y, sin más echó a correr.
Marta Bou. *Col. Sagrat Cor*

Pau Truyols. *Col. Sagrat Cor*

Júlia Bonet. *IES Josep Font i Trias*

¡No estoy loco! Mi realidad es simplemente diferente a la tuya.
Albert Esque. *IES Son Pacs*

LA LLUNA BRILLANT

Denisse Prada Lozano

IES Madina Mayurqa

LA LLUNA BRILLANT

el sol enlluernant.
Tantes vegades l'hem vista
com per dir que mai està trista.
Cada nit ens il·lumina, amb cançons i melodies.
Una nit creixent,
L'altra sense intent.

La lluna cada dia més contenta
encara que ni tan sols ho intenta.
Una bona nit de tempesta
sempre ve i li contesta:
Per què tan dolenta, per què descontenta?
Que la vida és per riure i jugar
i l'hem de disfrutar.

Rocío Torres. *IES Son Pacs*

La lluna molt resplendent
amb vestit i capells.
Tothom la mira, tothom l'aplaudeix,
una lluna que tot ho aclareix.
Així de simple, així de gran
tothom la vol al natural.

Simplement ella,
simplement la més bella.
Té les seves cançons,
poemes i redaccions.
Poc discreta, massa perfecta.
Sense trucs a mostrar,
sense res a amagar.

De vegades no ens hi fixem,
però ella ens comprèn.
Molts carrers i molts llums,
ella de totes la més alta
i a tots ens encanta.

La lluna brillant
el sol enlluernant.
Una nit fosca,
ella és la que més enfoca.
Molt extravertida
poc posseïda.
La lluna brillant
molt impressionant.

La lluna brillant

Carolina Díez. *N S Consolación (Vivero)*

Yaiza Amengual. *N S Consolación (Vivero)*

Andreu Seguí. *N S Consolación (Vivero)*

Mar Pizá. *N S Consolación (Vivero)*

Sofía Fresno. *N S Consolación (Vivero)*

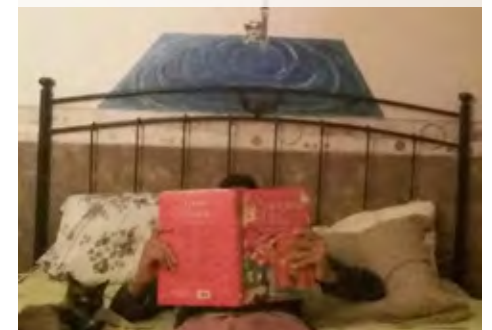

Alicia Avellano. *N S Consolación (Vivero)*

Alicia Torres. *N S Consolación (Vivero)*

Albert Fontanals. *N S Consolación (Vivero)*

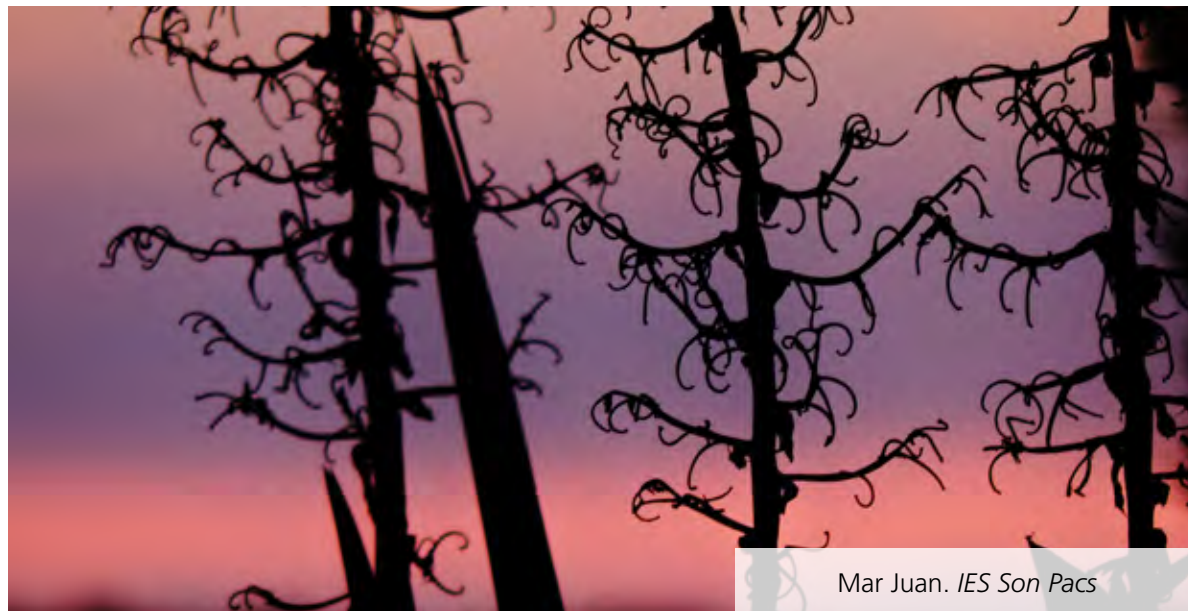

EL PETIT OSSET I LA SEVA AVENTURA

Emma Reus Sánchez

Col·legi Santa Magdalena Sofia

HI HAVIA UNA VEGADA UN PETIT OSSET QUE NOMIA ASTRE. N'Astre vivia enmig d'un bosc, molt enfora de la ciutat, amb la mare i el pare. A l'osset, li encantava jugar amb les joguines que li feia el pare, però en tenia una d'especial: un estel. Un dia de molt de vent el petit va decidir treure l'estel, però el vent bufava tan fort que se'n va endur la joguina. N'Astre, tan trist com estava, va decidir anar a cercar-lo. Caminant i caminant cercant l'estel, es va fer de nit, i el petit no tenia cap lloc on dormir. Va seguir caminant i va trobar un altre ós que el va convidar a sopar i a dormir. Al matí següent, va decidir tornar a casa, i pel camí de tornada va trobar l'estel amagat darrere d'un arbust. Va ser una aventura increïble!

Mar Juan. IES Son Pacs

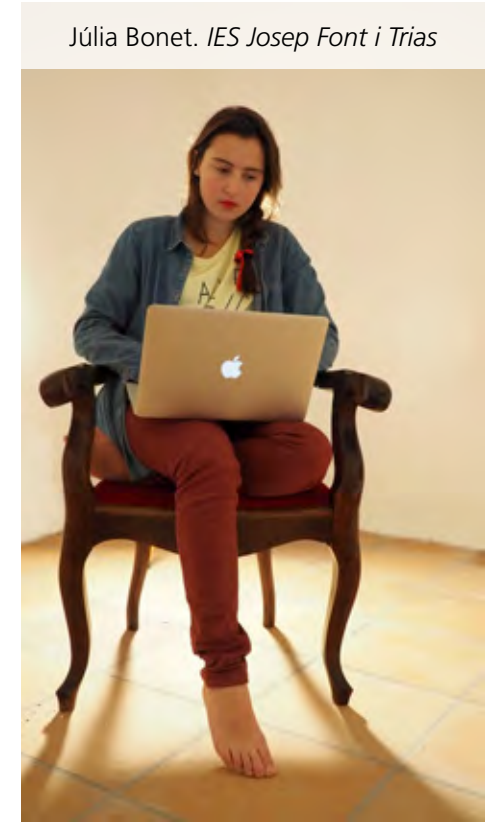
Andrea Sampol. *IES Josep Font i Trias*

Paula Vidal. *IES Josep Font i Trias*

Vicenç Calafell. *IES Josep Font i Trias*

Júlia Bonet. *IES Josep Font i Trias*

Evelyn Pulgar. *Sta. Magdalena Sofia*

Maria Esteve. *Sta. Magdalena Sofia*

Ariadna Palmer. *Col. Sagrat Cor*

Marta Sicilia. *Sta. Magdalena Sofia*

Hermida Alemany. *Sta. Magdalena Sofia*

Yamila. *Col. Sagrat Cor*

LA NOVA

Magdalena Simonet Pons

Col·legi Santa Mònica

EM TREMOLEN LES MANS, NO SÉ QUÈ HE DE FER. ESTIC A PUNT D'ARRIBAR A LA QUE SERÀ LA MEVA ESCOLA A PARTIR D'ARA. MA MARE M'HA DIT QUE TOT ANIRÀ BÉ perquè sóc la nina més simpàtica i llesta que ha vist en la seva vida, però això és el que diuen totes les mares a les seves filles. Per a elles no hi ha persona millor. Però, i si caic quan entr a l'aula? I si no puc controlar els meus nervis i no puc parlar? Tothom pensarà que estic boja i no voldran saber res de mi.

Ja és hora de baixar del cotxe, agaf la motxilla i començ a caminar cap a l'entrada. Quan arrib a l'aula, que crec que és la meva, la poca gent que hi ha em mira com si digués "Qui és aquesta?". Mir al fons i veig una taula buida. Hi camín, m'assec i contemplant com va entrant la gent. Els nins ja s'han assegut i puc començar a veure els grupets de persones que hi ha sempre a les classes: a l'esquerra, hi ha els típics nins populars i, just devora, les nines populars; mai he anat amb elles perquè simplement no sóc popular i tampoc m'agrada cridar l'atenció.

Veig entrar un home alt i prim, mir l'horari i sé que és el professor de matemàtiques. Tothom seu i comença la classe.

Ja és hora de sortir al pati, les classes m'han anat bé, però ho he passat fatal quan el professor m'ha dit que em presentàs a tots els alumnes. Ha estat horrible perquè m'he posat molt nerviosa. Agaf el berenar i estic a punt de sortir de l'aula, quan una nina, que no record haver vist abans, m'atura i em diu:

—Hola, tu deus ser na Maria.

—Sí, dic un poc sorpresa.

—Jo sóc na Lua. Vine amb mi, així no estaràs sola.

—És clar, gràcies.

Quan ha acabat el pati na Lua m'ha demanat si vull seure al seu costat i jo pens que, encara que no la conegui molt, és millor que seure sola. Passen les hores i cada vegada la trobo més simpàtica i jo em deix anar i no sóc tan tímida.

Han passat dos anys des que ens vam conèixer i és ara quan de veritat m'atur a pensar què hagués fet si aquella nina baixeta, de pell pàl·lida, no m'hagués dit per passar el temps del pati juntes. Aquesta al·lota s'ha convertit en la meva millor amiga i no sé què faria sense ella, ja que va ser l'única que es va preocupar per una nina que no sabia què havia de fer, que no tenia ningú a qui recórrer, i va aconseguir que no em sentís la típica nina nova.

—Aquí todos
estamos locos.
Yo estoy loco,
Tú estás loca.
—¿Cómo sabes
que estoy loca?
—Muy sencillo.
Si no, no
estarías aquí.
Marta Brunot
Particular

Bet M. Jaume. *Mata de Jonc*

Clàudia Cladés. *IES Son Pacs*

Miquel Ballester. *IES Son Pacs*

Carme Marcos. *Col. Madre Alberta*

Marta Sicilia. *Sta. Magdalena Sofia*

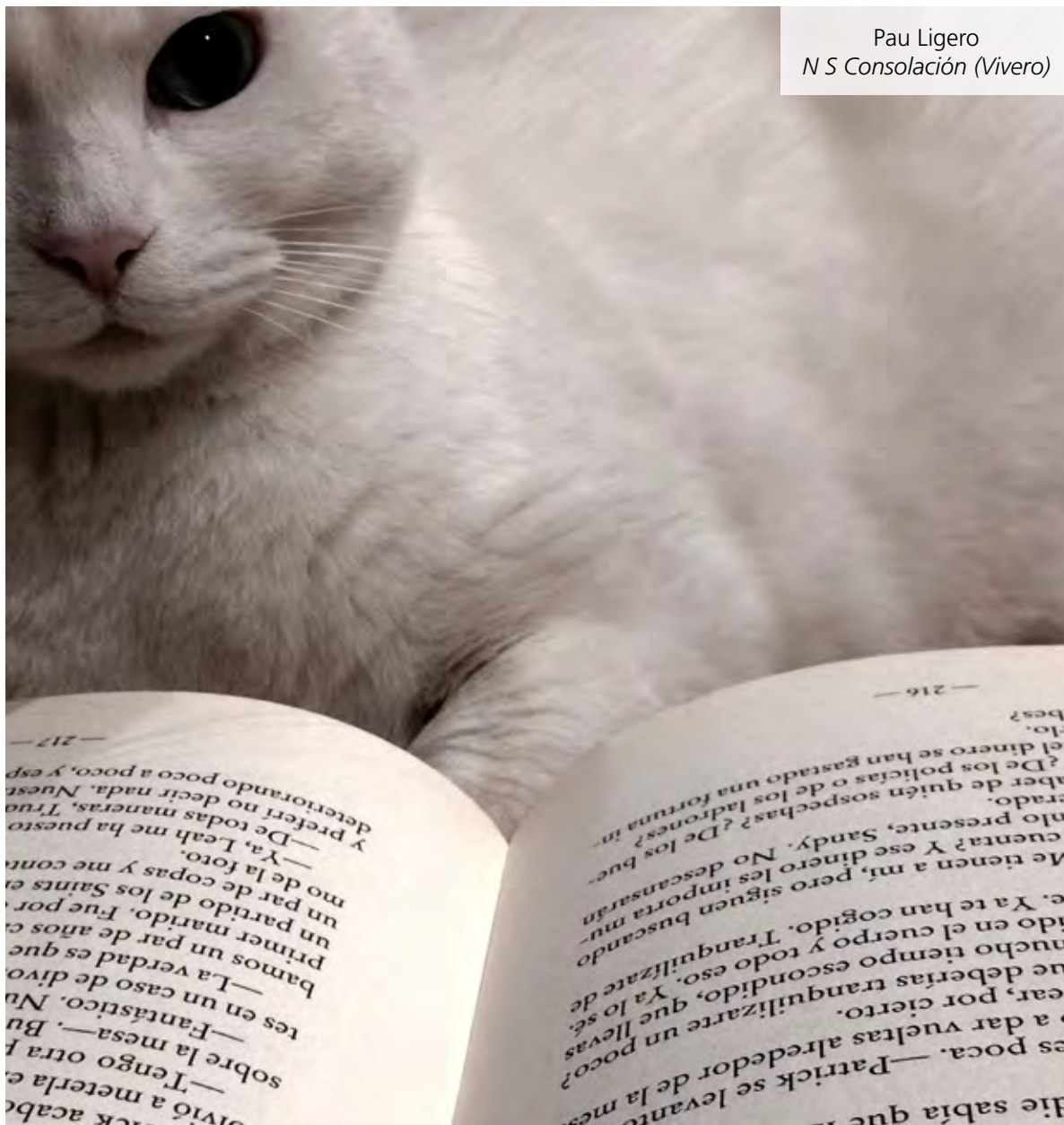
Patrícia Martín. *Col. Madre Alberta*

L'acte d'escriure és, d'una banda,
una expressió de llibertat
que ens ajuda a definir qui som
i d'altra banda, ajuda a educar
i desenvolupar la sensibilitat,
la imaginació i la creativitat.

2n d'ESO

Gemma Torrens
Mata de Jonc

Pau Ligeró
N S Consolación (Vivero)

NO SÉ RES

Mireia Barril Gil

Col·legi Jesús Maria

QUÈ? NO RECORD EL DIA QUE ÉS, NI EL MES, NI L'ANY. Tampoc l'hora. No sé el lloc on em trob. No se sent gens de renou ni puc notar res a prop. Què succeeix al meu voltant? Els meus sentits no funcionen, per ventura m'enganen. Qui som? Estic en el món real o somiat? Tenc un dolor bastant fort al cap que no puc suportar. Per què? Vull obrir els ulls, però no en som capaç. Vull cridar, però ni tan sols puc obrir la boca. He de raonar, però el meu cervell no em fa cas. Per favor!, necessit saber què em passa, no estic segur de si estic respirant. Som viu? No sé res.

Paula Vidal. *IES Josep Font i Trias*

Vicenç Calafell. *IES Josep Font i Trias*

Neus Lozano. *Sta. Magdalena Sofia*

Júlia Bonet. *IES Josep Font i Trias*

Ainhoa González. *Sta. Magdalena Sofia*

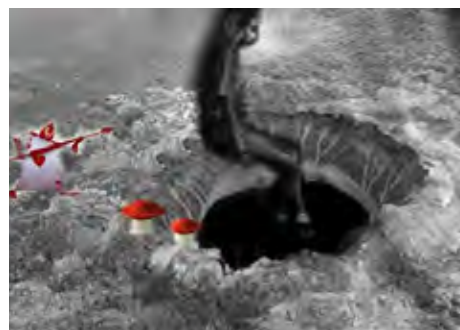
Esther Pozas. *Sta. Magdalena Sofia*

Ariadna Palmer. *Col. Sagrat Cor*

Aina García. *IES Son Pacs*

Marta Bou. *Col. Sagrat Cor*

Andrea Gómez. *IES Son Pacs*

“ELI” SLENX9

Laura Castillo Novillo

Col·legi Santa Magdalena Sofia

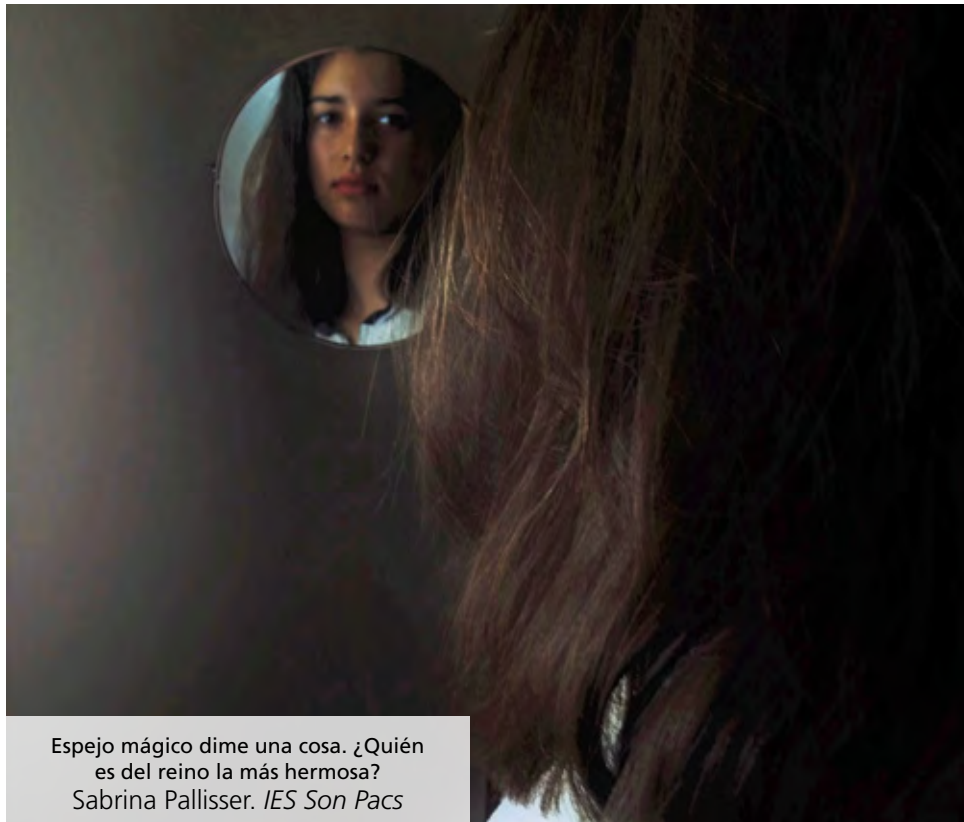
N'ELISABET ÉS UNA PERSONA MOLT REBEL, QUE SEMPRE FA EL QUE VOL I LI ÉS IGUAL L'OPINIÓ DELS SEUS PARES. A MÉS D'AQUESTA PART HORROROSA, ÉS MOLT SENSIBLE, divertida, alegre, desordenada i té una part d'ella que sempre fa somriure els seus amics i li agrada donar consells a la gent. És molt alta, amb els ulls marrons, els cabells de color castany i és molt prima. L'escola no li va molt bé, però els seus companys són molt especials per a ella. A més, tenen un club anomenat “El club dels incompresos” i aquest grup està format per na Valeria, en Bruno, na Maria, n'Ester, en Raül i n'Eli. Al principi, es varen unir tots molt bé, però després n'Eli se'n va anar a un lloc on no podia sortir perquè els seus pares no la deixaven, na Valeria i en Raül varen començar a sortir com a parella, na Maria, n'Ester i en Bruno xerraven per les xarxes socials i tot es va complicar de cada vegada més. No es varen tornar a veure. Fins que...

Dos anys després, n'Eli era a ca seva després de tornar d'aquell lloc irritant. Eren les dotze de la nit quan en Raül trucava a la porta de n'Eli, i què feia allà en Raül? Idò volia quedar amb el club i ajuntar-los per sempre. N'Eli va obrir i es va posar a riure, no podia creure que en Raül, del qual n'Eli estava enamorada des de feia anys, fos a ca seva després de dos anys. Ella el va convidar a passar i ell ho va fer encantat, varen menjar i xerrar durant quatre hores. Durant aquelles quatre hores varen parlar de tot i va sortir el tema de na Valeria. Quan va sortir aquest tema, n'Eli es va posar trista, perquè en el fons s'estimaven. En Raül li va dir que ho havien deixat feia dues setmanes, però no varen dir res per respecte a n'Eli, que estava allà ficada sense poder sortir. Ja eren les cinc i mitja quan en Raül va dir que se'n anava, perquè ja era tard i tenia coses a fer, però ell la va convidar per anar a sopar, al dia següent, al restaurant més car de Madrid. N'Eli, sense pensar-ho, va dir que sí. A les nou varen quedar a casa d'ella per anar amb el cotxe d'en Raül. Què volia en Raül? Era un detall? O li volia dir qualque cosa, a n'Eli?

Eren les onze quan n'Eli es va despertar. Estava emocionada pel sopar amb en Raül. El dia li va passar molt lent, va menjar, es va fer una bufanda amb llana, va llegir un llibre i... ja eren les set i mitja. Es va dutxar, es va posar el millor vestit i els millors tacons amb un collar de color negre. Estava espectacular. Va mirar el rellotge i eren les 20:55 quan varen trucar a la porta. Ja en el restaurant, n'Eli, nerviosa, i en Raül, espectacular amb la seva roba, varen sopar, i, de sobte, en Raül li agafà la mà i li demanà si volia sortir amb ell. N'Eli va dir que sí. Un mes després, estaven vivint junts a una casa nova. Què feliços eren.

Laura Seguí
CIDE

Espejo mágico dime una cosa. ¿Quién es del reino la más hermosa?
Sabrina Pallisser. *IES Son Pacs*

—Eso me temo, estás majareta, loca, chiflada... Pero te diré un secreto: las mejores personas lo están.
Ariadna Martorell. *IES Son Pacs*

Joana González. *IES Son Pacs*

No te olvidaré al despertar.
Aina Jover. *IES Son Pacs*

Nunca digas adiós, por que adiós significa irse lejos, e irse lejos significa huida.
Neus Perelló. *IES Son Pacs*

Blancanieves abrazó a su dulce salvador y despidiéndose de los enanitos partió hacia el reino donde vivirían felices para siempre.
Joana González
IES Son Pacs

TIZIANA

TIZIANA

Beatriz Colom

IES Madina Mayurqa

FA TEMPS QUE T'ESPERÀVEM
i a la fi ja ets amb nosaltres,
amb la més dolça mirada,
la meva cosina Tiziana.

Petita gota d'aigua,
pes de ploma,
mans de seda,
peus de broma.

Jo t'ensenyaré a ser forta,
i quan caiguís, a aixecar-te,
a lluitar pel que t'agrada.
Mai deixaré d'estimar-te.

Labios rojos como la sangre, pelo negro como el carbón; mi querida Blancanieves, tráeme tu corazón.

Rocío Torres. *IES Son Pacs*

Què bonic serà quan riguis,
quan comencis a caminar,
les teves primeres paraules,
i els petons que em faràs.

Tu ets molt afortunada
per tot l'amor que et donam.
I no oblidis, cosineta,
que tots molt t'estimam!

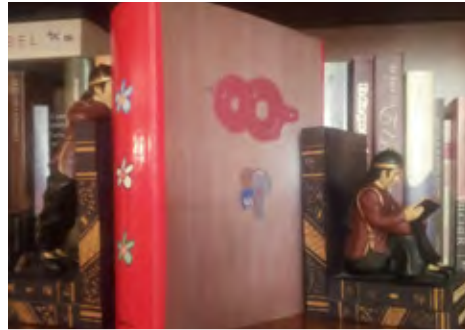

M. del Mar Cozar. *CIDE*

fiziana

Sheila Vásques. *N S Consolación (Vivero)*

Mario Nieto. *N S Consolación (Vivero)*

Alba Pérez. *N S Consolación (Vivero)*

Dani Bibiloni. *N S Consolación (Vivero)*

Marita Ligeró. *N S Consolación (Vivero)*

Francesc Albalá. *N S Consolación (Vivero)*

Àngel Moyano. *N S Consolación (Vivero)*

Sara Campos. *N S Consolación (Vivero)*

Andrea Gómez. IES Son Pacs

GIRA-SOL

Alba Escudero Simonet

IES Madina Mayurqa

GIRA QUE GIRA
mirant el sol.
Ell et mira,
és un gira-sol.

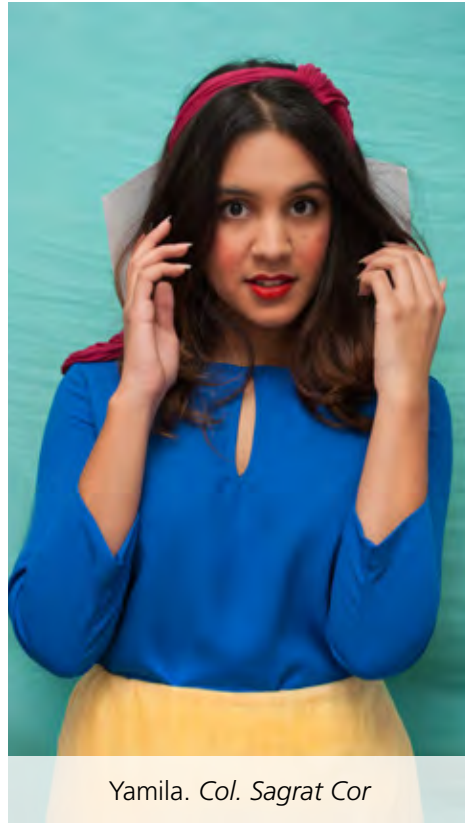
Comença al dia,
mirant a l'est
Acaba al vespre,
mirant l'oest.

La tija verda,
els pètals grocs,
és molt que tarda,
creix a poc a poc.

GIRA-SOL

Marta Bou. Col. Sagrat Cor

Yamila. Col. Sagrat Cor

Aina Jover. IES Son Pacs

Sabrina Pallisser. IES Son Pacs

Neus Perelló. IES Son Pacs

Andrea Gómez. IES Son Pacs

COLOR DE L'ADÉU

Eva Feliu Aréjola

Col·legi La Puríssima

FREDA I DOLOROSA, COPEJA EL TEU COR,
sigil·losa i amarga, penetra al teu interior.
Com sabré si és tristesa o por?

Vius joiós i alegre,
fins que algú ja t'abandona,
si d'aquest no se n'apiada,
què serà de mi?
Potser no vaig ser bo.
I ella presenta una rialla.

També habita la melangia,
que t'endú fins a la foscor.
Sense ell, jo què faria?
Ell que m'ha portat tants bons records.

Erik Egido. IES Son Pacs

No obstant això, vell, la ment canvia;
ets savi,
i valent;
no tems l'oblit,
no tems la mort,
però ja no ets tan fort.
Aquest tràmit tingué un miracle,
que a mi em suposà tot un obstacle,
i no som supersticiosa,
aquesta ximpleria m'haurà tornat boja.

Només una espelma que, quan s'ha apagat,
m'endinsà al buit i la tristesa no hi és.
Era un últim adéu?
O només un temor meu?

Mai sabré la resposta,
ja sé que no em toca,
la vaig veure,
la vaig sentir,
una altra persona que em mirava allí.

Encara queda i quedarà
molt de temps per pensar,
per comprendre i assumir,
que la vida continuarà sense mi.

Jonabhel Mar. IES Santanyí

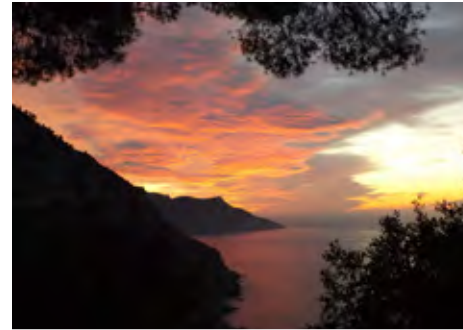
Joan A. Estaràs. *IES Josep Font i Trias*

Alina Mansfeld. *IES Santanyi*

Maria Cerdà. *IES Josep Font i Trias*

Aida Medina. *CIDE*

Aina Crespi. *CIDE*

Laura Seguí. *CIDE*

Maria Torrebella. *Col. Madre Alberta*

L'ESPERANÇA DEL QUIRÒFAN

Celia Llabrés Llovet

Col·legi La Puríssima

—NO HI HA PARAULES PER DESCRUIRE-HO —VA DIR EL METGE DESPRÉS DE L'OPERACIÓ.
Els familiars ploraven encara més perquè creien que no hi havia esperança per al pobre Pep.

—Entreu. —Entraren i van veure en Pep tombat amb els ulls tancats. Les llàgrimes inundaven el quiròfan.

Aina Gomis
IES Son Pacs

Pau Truyols. *Col. Sagrat Cor*

Yamila. *Col. Sagrat Cor*

Clàudia Cladés. *IES Son Pacs*

Arnau Palmer. *IES Son Pacs*

Núria García. *Sta. Magdalena Sofia*

Mar Juan. *IES Son Pacs*

Joana González. *IES Son Pacs*

DEMANA UN DESIG...

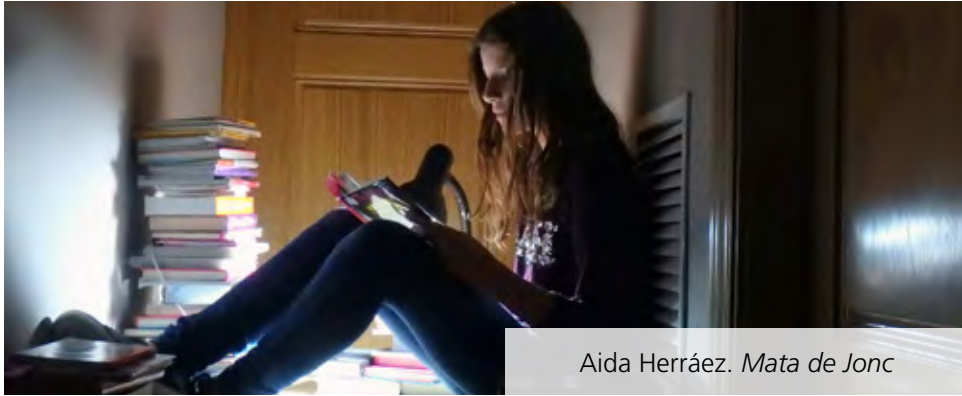
Blanca Martínez Vich

Col·legi Santa Magdalena Sofia

UNES PASTILLES. UNES PASTILLES MÀGIQUES QUE HAVIA COMPRAT L'ANNA LA NIT PASSADA A UNA TENDA. AQUELLES PASTILLES LI VAREN CRIDAR L'ATENCIÓ EN VEURE que si demanaves un desig es compliria.

Quan va arribar a casa, l'Anna es va posar a fer els deures, i la seva germana gran, que estava molt enfadada amb ella per una discussió que havien tengut, li va agafar els seus deures i en va fer una bolla per llançar-los a la paperera. L'Anna es va enfadar tant que quan la seva germana se n'havia anat va agafar el pot de les pastilles i va desitjar que la seva germana no hagués nascut mai. En passar uns dies, l'Anna se sentia molt malament i es penedia d'haver demanat aquell desig. Va llegir les instruccions de les pastilles, i posava que havia d'endevinar una sèrie d'enigmes per així poder desfer el desig i recuperar la seva germana. En total eren deu enigmes que havia de fer; seria difícil, però faria el possible per recuperar-la.

Ja havia completat els 10 enigmes i va agafar la darrera pastilla, ja que les altres les havia gastat totes en els enigmes. Va demanar el desig, i una llum molt blanca va sortir del terra i va aparèixer la seva germana. L'Anna li va prometre que no tornaria a fer una cosa així.

Aida Herráez. *Mata de Jonc*

—Qué ojos tan grandes tienes.
—Son para verte mejor.
Ismael Pons. *IES Son Pacs*

Never grow up.
Cara Nikita Schiller. *IES Son Pacs*

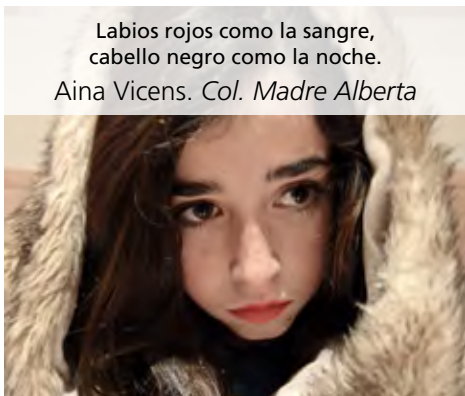
¡Qué feo es!
Erik Egido. *IES Son Pacs*

Alice in Wonderland.
Mar Juan. *IES Son Pacs*

El Patito Feo.
Marc Aguiló. *IES Son Pacs*

Labios rojos como la sangre,
cabello negro como la noche.
Aina Vicens. *Col. Madre Alberta*

en el País de las Maravillas. Pero
sabía que le bastaba volver a abrir
los ojos para encontrarse de golpe
en la aburrida realidad. La hierba

Carme Marcos. *Col. Madre Alberta*

UN MONSTRE A CASA

Paula Martínez García

IES Josep Sureda i Blanes

M'AGRADAVA L'ÈPOCA EN QUÈ EL MEU PARE ARRIBAVA A CASA AMB UN SOMRIURE I M'ALÇAVA EN ELS SEUS BRAÇOS FENT-ME IMAGINAR QUE PODIA VOLAR. EM SOLIA fer un petó i dir-me com de molt m'havia trobat a faltar. Enyorava aquells moments en què els meus pares es barallaven com les persones enamorades que eren per saber qui dels dos tenia raó. Ara, aquells records són tan llunyans, que em costa creure que alguna vegada jo els hagués pogut viure. Quan sent el tercer cop, tanc els ulls intentant reprimir les ganes de plorar. M'encongesc sobre el llit i faig un esforç per no fer renou, perquè tinc por que em senti i sigui capaç de venir aquí. Vull pensar que tot va bé i que és només un malson i que, dintre de poc, la meva mare em despertarà per dir-me que els monstres dels meus somnis no són de veritat i que no em poden fer mal.

Alicia A. Cabrera. *IES Josep Font i Trias*

Aina M. Ramos. *IES Josep Font i Trias*

Paula Vidal. *IES Josep Font i Trias*

Vicenç Calafell. *IES Josep Font i Trias*

Neus Tortella. *IES Josep Font i Trias*

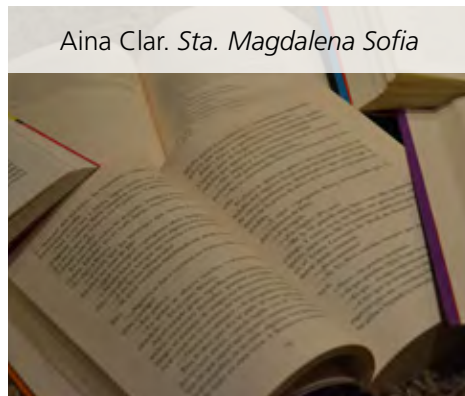
Lena Adrara. *IES Josep Font i Trias*

Júlia Bonet. *IES Josep Font i Trias*

Víctor Pardo. *Mata de Jonc*

Aina Clar. *Sta. Magdalena Sofia*

Maria Esteve. *Sta. Magdalena Sofia*

Toni Núñez de Prado. *Sta. Magdalena Sofia*

LA CLARA

Duna Martínez Vich
Col·legi Santa Magdalena Sofia

LAURA: JAUME! MIRA, S'ASSEMBLA A TU!

JAUME: Hola Clara! *(Diu amb veu divertida:)* Laura, té les teves orelles!

(La Clara va anar creixent i cada vegada aprenia coses molt i molt ràpidament...)

LAURA: Clara, vine a ajudar-me, que tenc que anar a fer el dinar...

CLARA: Es diu "he de"!

LAURA: Bé, això...

(No s'aturava de fer preguntes tot el temps, imaginava moltes coses, sempre estava despistada... La Clara va complir sis anys i la capacitat que tenia per aprendre i raonar qüestions no eren normals per a la seva edat. Llavors, el Jaume i la Laura varen decidir fer algunes preguntes a la pediatra per saber què passava.)

PEDIATRA: I... què li passa a aquesta nina?

JAUME: El que passa és que no sabem què li passa, perquè té sis anys i aprèn molt ràpid, entre altres coses, i no sabem si era necessari dur-la aquí per demanar-te opinió.

PEDIATRA: Pel que em deis, crec que té alguna cosa a veure amb la intel·ligència, però abans d'aclarir-vos res, voldria fer-li alguna prova per saber de què es tracta, si vosaltres ho autoritzau, és clar...

LAURA: Sí, sí, sense cap problema.

(Li varen fer les proves i després d'un parell de dies varen haver d'anar a parlar una altra vegada amb la pediatra...)

LAURA: I... Com ha anat?

PEDIATRA: Bastant bé. Ja tenim els resultats, i hem arribat a la conclusió, degut a les característiques del cas que em vàreu dir, que la Clara és superdotada!

JAUME: Oh! Déu meu! Ara s'explica tot!

LAURA: I de quin número per damunt de l'habitual estariem parlant?

PEDIATRA: Idò d'una xifra bastant alta, per damunt del 145 de CI. Es pot dir que la Clara té superdotació intel·lectual alta!

(La Clara va anar creixent sense problemes fins que va arribar a l'adolescència...)

PROFESSORA: L'examen de català ha anat fatal, esper que vos poseu les piles perquè estam al segon trimestre i vos la jugau per arribar al tercer...

ALGUNS ALUMNES *(amb tristesa)*: Idò anam ben arreglats, però segur que la Clara no ha suspès...

PROFESSORA: Té Clara, molt bé com sempre!

CLARA: *(Mira el seu examen i apunta a l'agenda un 10 i pensa:)* Que bé!

(A l'hora del pati...)

TOTS *(amb to de burla)*: Clara, ets una "empollona", ets una "empollona"! Hahaha!

CLARA *(trista)*: No és veritat!

TOTS: Sí, sí que ho és!

(Un nin s'acosta i li pega una empenta, i la Clara cau a terra.)

TOTS *(riuen)*: "Empollona", "empollona"! *(La Clara plora i se'n va corrents.)*

(La Clara arriba plorant, ja que al final de la classe li havien pegat, li havien fet sang i pegat un cop a l'ull.)

JAUME: Què t'ha passat?

CLARA (*plorant*): Que m'han pegat... (*Plora més.*)

LAURA: Per què?

CLARA: Perquè diuen que som una "empollona"! (*Plora i se'n va a la seva habitació.*)

(Els pares varen parlar d'això i varen decidir comentar-ho amb la professora.)

PROFESSORA: No vos preocupeu, parlaré d'aquest tema a l'hora de tutoria avui.

JAUME I LAURA: Moltes gràcies!

(A l'hora de tutoria.)

PROFESSORA: Bon dia, nins! Avui m'agradaria parlar d'un tema important que va passar ahir a l'hora del pati i a la tarda... Clara, vine amb mi! Ahir la vàreu discriminar per ser un poc diferent de vosaltres i això no s'ha de permetre! Prometeu que no tornareu a fer el que vàreu fer ahir?

TOTS: Sí!

(A l'hora de dinar, la Clara estava asseguda tota sola, quan una nina de la seva classe se li va atracar.)

AINA: Puc seure amb tu?

CLARA (*contenta*): Clar que sí, seu aquí...

AINA: M'he sentit malament pel que ha dit la professora, jo no era en aquell moment amb tu i els altres, no sabia el que havia passat, i m'agradaria ser la teva amiga.

CLARA: No passa res, encara em fa un poc de mal, però estic bé. Moltes gràcies per venir amb jo. T'agradaria venir a la tarda a berenar i estudiar a ca meva? Així ens podem conèixer millor, creus que et deixaran?

AINA: Sí, crec que sí. Ja els ho demanaré.

(A la tarda varen anar les dues a casa de la Clara i s'ho varen passar molt bé. Va passar el temps i es varen fer millors amigues. La Clara no va tornar a sofrir el que li varen fer aquell dia, i per sort li varen concedir una matrícula a la universitat, amb 18 anys, ja que volia estudiar política.)

RECTOR DE LA UNIVERSITAT: Clara! Enhorabona! Ja estàs graduada!

LAURA: Ai! *(Plora de l'emoció.)*

JAUME: *(Fa una foto a la Clara i l'Aina amb el diploma.)* Foto!

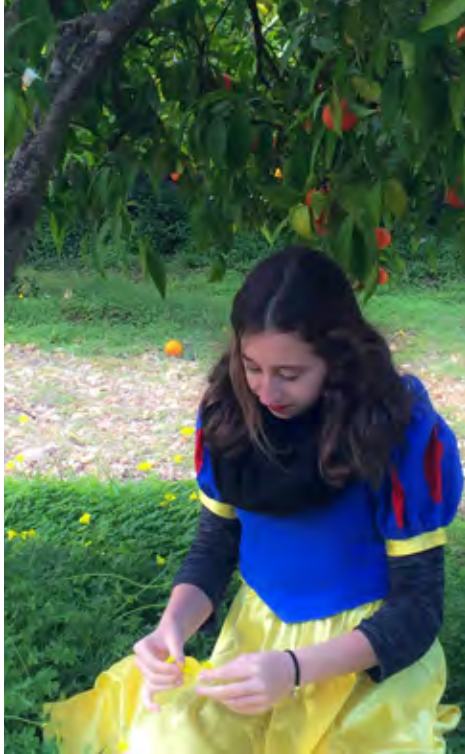
(Varen passar dos anys i arribaren les eleccions. La Clara era una de les candidates a la presidència d'Espanya.)

PORTAVEU: Ha guanyat per majoria el partit polític PPE (Partit Polític Espanya), amb la presidència de Clara Rosselló!

Patricia Martín. Col. Madre Alberta

Aina García. *IES Son Pacs*

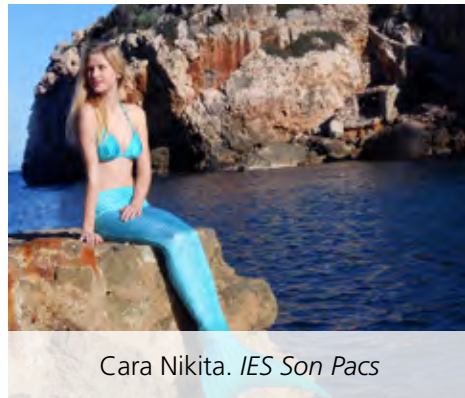
Alba Millán. *IES Son Pacs*

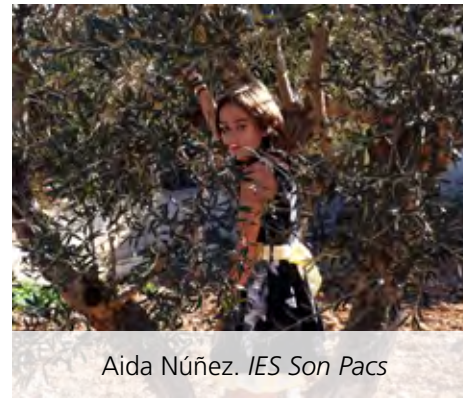
Erik Egido. *IES Son Pacs*

Ismael Pons. *IES Son Pacs*

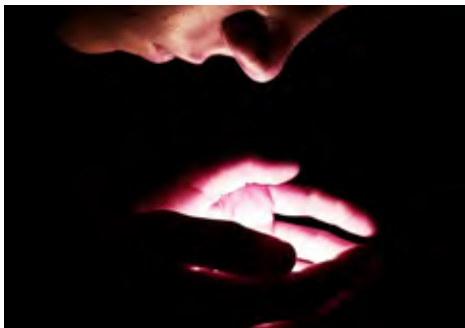
Cara Nikita. *IES Son Pacs*

Aida Núñez. *IES Son Pacs*

Mar Juan. *IES Son Pacs*

Andreu Sureda. *IES Son Pacs*

Nerea Carrascal. *IES Son Pacs*

Maria Buades. *Col. Madre Alberta*

SENTIMENT

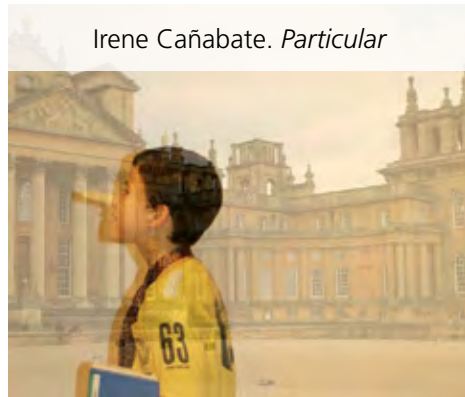
Teresa Peral Valls

Col·legi Jesús Maria

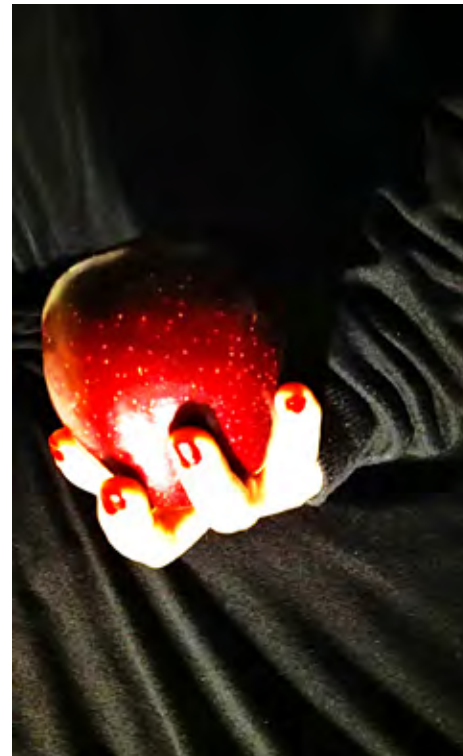
AMOR, UNA SIMPLE PARAULA, UN SENTIMENT. TOTS, ALGUNA VEGADA, ENS HEM VIST CAPTIVATS PELS SEUS ENCANTS I HEM SOFERT. FINS I TOT, QUALQUE PIC L'HEM temut. Però què és la por? Tal vegada un sentiment irracional? Podem tenir por que ens rebutgin, podem tenir por a les opinions i a mil coses més. Ara bé, per què? La resposta és fàcil: d'una banda ningú vol patir, ni tan sols volem que ens vegin dèbils i indefensos i d'altra banda, molts de cops ens avergonyim. Per això, quan tenim pànic solem mostrar aquest comportament. Hi ha moltes maneres de sentir l'amor, no estimaríem igual un germà que el nostre xicot. Per això, pensau un moment: creis veritablement que paga la pena avergonyir-nos o tenir por? La resposta és no. Mai ens hem de sentir malament per experimentar un estat tan natural i, ho cregueu o no, tan bonic.

All you need is faith, trust, and a little pixie dust... / Tot el que necessites es fe, confiança un poc de pols de fada...
Carme Cañabate. *Particular*

Irene Cañabate. *Particular*

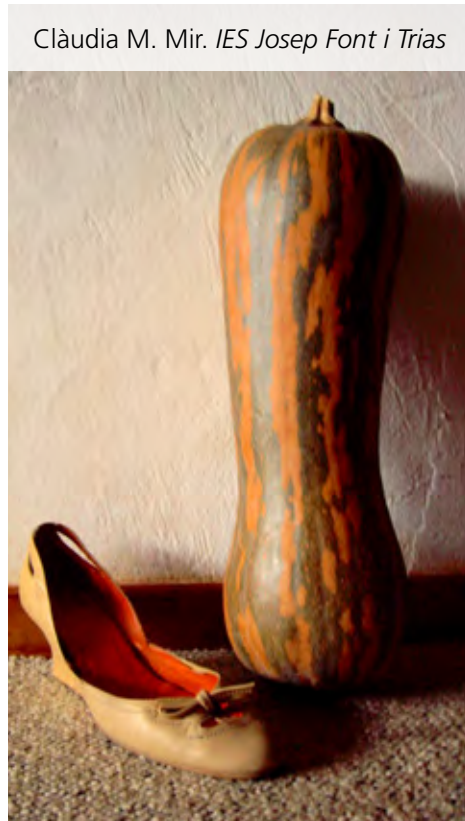
Alba Millán. *IES Son Pacs*

Aina Farré. *Col. Madre Alberta*

Miquel Ballester. *IES Son Pacs*

Clàudia M. Mir. *IES Josep Font i Trias*

Maria Cerdà. *IES Josep Font i Trias*

Carme Marcos. *Col. Madre Alberta*

Sabrina Pallisser. *IES Son Pacs*

Lluc Unzueta. *Col. Madre Alberta*

VERITAT O AL·LUCINACIÓ

Albert Ramos Nadal

Col·legi Jesús Maria

JA ERA TARD I ELS LLAMPS EREN ELS ÚNICS REFLEXOS QUE IL·LUMINAVEN LA FOSCA NIT. M'HAVIA QUEDAT ADORMIT A L'EMBARCACIÓ DEIXANT ENRERE UN LLARG DIA de treball i, quan vaig despertar, em vaig trobar amb mitja botella de ginebra a punt de caure i trencar-se, però, ho vaig evitar.

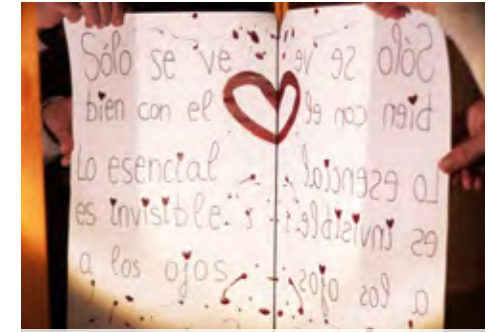
Mentre sortia del vaixell, cavil·lant, estava ben segur que era el darrer home que quedava al moll passejant entre les solitàries barques de pesca. Estava a punt d'arribar al meu Seat 600 i vaig sentir tres renous forts idèntics i consecutius que provenien d'un altre vaixell... eren trets de pistola. Pensava que me'n reia per culpa de la ginebra i me'n vaig anar. La setmana següent vaig veure al diari que un home havia mort en aquell mateix port a causa de diverses ferides produïdes per una arma de foc. Fou en aquell moment que vaig entendre tot el que havia passat.

Carme Marcos. Col. Madre Alberta

Maria Torrebella. Col. Madre Alberta

Aina Company. IES Josep Font i Trias

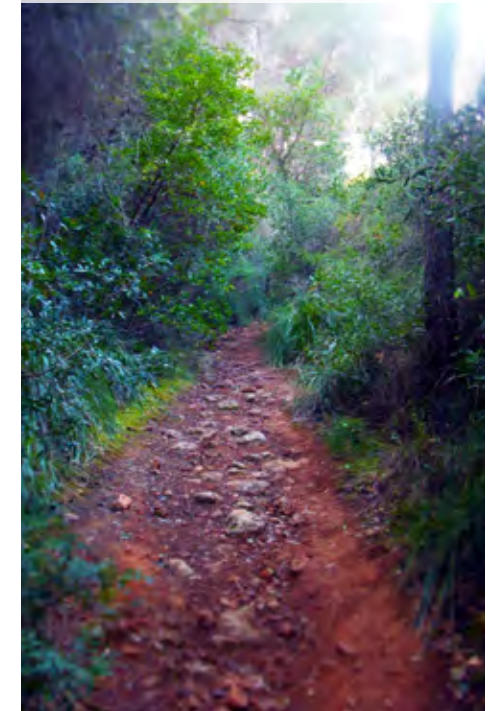

Alina Mansfeld. IES Santanyí

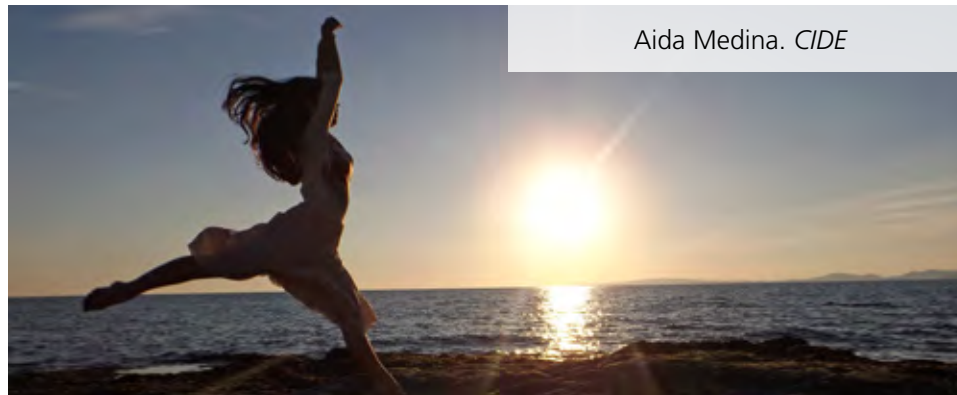

Si no piensas no hables.
M. del Mar Cozar. CIDE

Siempre se llega a alguna parte
si se camina lo bastante.
Laura Rotger. CIDE

Solo tienes que pintar las rosas de rojo.
Laura Seguí. CIDE

Aida Medina. CIDE

L'OMBRA

Sara Rosales Pozuelo

Col·legi La Puríssima

UNA ESTRANYA OMBRA HAVIA COBERT AQUELL ENORME CASTELL FEIA JA MOLT DE TEMPS. AQUELLA MALEDICCIÓ M'ACLAPARAVA PROVOCANT-ME NEGRES PRESAGIS.

Enguany tot me sortia malament. Els meus pares s'havien separat i la meua vida s'estava convertint en un autèntic malson. Però un fred dia d'hivern, en el qual em trobava refugiat en aquell palau, un vent travessà l'habitació. De sobte una carta davallà ràpidament per la xemeneia i aterrà als meus peus. Tot d'una la vaig agafar i vaig començar a llegir-la amb molt d'entusiasme. El que contenia aquell net foli blanc em va deixar sense alè.

Ariadna Palmer. Col. Sagrat Cor

Marta Bou. Col. Sagrat Cor

Pau Truyols. Col. Sagrat Cor

Rocío Torres. IES Son Pacs

Neus Perelló. IES Son Pacs

Yamila. Col. Sagrat Cor

Arnau Palmer. IES Son Pacs

Alba Millán. IES Son Pacs

Erik Egido. IES Son Pacs

L'IMMORTAL

Aina Tur Serrano

Col·legi Santa Mònica

ESTIC TANCAT EN UNA PRESÓ DE VIDRE I NO PUC FER RES, ESTIC DÈBIL I FRÀGIL. LA TECNOLOGIA ENS ESTÀ EXTINGINT. CREC QUE JA HA ARRIBAT LA MEVA HORA I estic molt deteriorat pel pas del temps. Rep poques visites i trob a faltar el contacte humà. He viscut tant...

Vaig ser creat l'any 1836 per unes mans brutes, petites i fines i només sentia renous de màquines. La primera vegada que vaig tenir contacte humà va ser en el meu naixement. Després, em dugueren a una habitació fosca i freda, en la qual n'hi havia més com jo. No sé quant de temps vàrem estar allà i, quan ja donava per perduda l'esperança, vàrem ser traslladats. Ens dugueren a una sala gran en la qual em situaren davant d'una finestra i vaig veure sortir el sol. Havia passat tant de temps en aquella habitació que no sabia què era la llum. Sempre ens situaven per alçada, pel nostre aspecte, per com érem. Descobrí que aquella sala era una mena de portal cap als humans. Tota classe de persones em visitaven, però a qui més afecte vaig agafar va ser a un jove amb les mans semblants a les del meu creador que quasi sempre em venia a veure. Que estrany, algú com jo apreciava un humà! Però les seves visites disminuïren fins que no vaig tornar a veure'l. Va passar el temps i un dia, per la finestra, vàrem sentir sirenes, crits de persones i vàrem veure foc i que els edificis queien. Els humans la varen anomenar guerra, però nosaltres només vàiem la destrucció humana, la batalla de persones contra persones. La nostra espècie va començar a tenir por del foc que s'acostava a la nostra finestra, fins que va arribar i molts dels meus companys desaparegueren. Els que estaven al meu costat i jo vàrem tenir més sort, una mà amiga ens va rescatar del foc. Era el jove que apreciava, encara que havia canviat d'aspecte. Ens va deixar en un lloc segur i aquella va ser l'última vegada que el vaig veure. Després, vingueren els anys de calma i vaig començar un llarg viatge desplaçant-me de sala en sala a través d'aquells portals que em comunicaven amb els humans. Un dia, una jove em va visitar i em va examinar. La seva conclusió va ser que estava molt malalt i em dugueren a aquesta presó de vidre, sense visites, sense contacte humà,

arribant a la meva fi. Les meves fulles estan fràgils i la tinta de les meves pàgines desapareix. Trob a faltar la llum i la calidesa del sol, el contacte humà sobre les meves tapes i les meves fulles, els seus dits acariciant les frases escrites pel meu autor i el murmuri de les veus humanes en llegir-me. Sóc un llibre de tants, escrit per un autor anònim. M'han llegit tant i he reviscut la meva història en la ment dels meus lectors que, fins i tot, els he vist riure i plorar. No tinc por de la meva fi, no sóc ningú important, sinó que he sobreviscut al pas del temps que sempre ha estat un mal company meu. Crec que em passaran al vostre nou món digital, però, si no és aquest el meu final, que ningú digui que mai no vaig ser una bona història.

Había una vez una adorable niña que era querida por todo aquél que la conociera, pero sobre todo por su abuelita.

Ainoa Serralles. *CIDE*

Rosa Serra. *IES Son Pacs*

Carme Bordoy. *Col. Madre Alberta*

Aina Farré. *Col. Madre Alberta*

Aina Vicens. *Col. Madre Alberta*

Aina Crespi. *CIDE*

Maria Torrebella. *Col. Madre Alberta*

Irene Cañabate. *Particular*

Aina Company. *IES Josep Font i Trias*

*La proposta del Recull és
motivadora i productiva.
El treball als centres
és enriquidor i complaent,
i el producte és íntegre
i enlluernador.*

3r d'ESO

EL SOSPIR D'UNA VIDA

Àngel Aguiló Zuzama

Col·legi La Immaculada

VAIG CAURE A TERRA. TOTHOM EM MIRAVA I COMENTAVEN QUÈ PODRIA HAVER PASSAT. HORES DESPRÉS VAIG DESPERTAR A L'HOSPITAL AMB TOTA LA FAMÍLIA AL VOLTANT; em varen dir que havia tengut un petit infart.

Com podia ser si només tenc quinze anys? Què volia dir això? Em moriria?

Em vaig tranquil·litzar i vaig demanar què havia passat. Ma mare cridà el metge i li demanà que m'ho explicàs. Em va contar que això passa a una persona de cada milió, que és una malaltia molt greu i que només tenc un 13% de possibilitats de sobreviure.

7 mesos després...

Demane al doctor quant de temps em queda de vida, i em contesta que no ho sap, que podria viure per sempre o fins i tot morir a l'instant.

Tenia por i no sabia què fer, però vaig decidir acomiadar-me de tothom i deixar el tractament. Jaestic fart de l'hospital, fart que la gent em miri malament, i no vull molestar ningú.

Vaig demanar a ma mare si podíem anar al bosc o a la platja perquè, com que ja només em quedava un 2% de possibilitats de sobreviure, preferia morir feliç abans de patir per una petita possibilitat de viure, i que era la meva última voluntat. Em va dir que faria el que fos per a mi i que, si era el que jo volia, ho faria.

Vaig anar a la meua habitació per a fer la maleta i vaig començar a recordar molts de moments feliços de la meua vida. Em vaig adonar que havia aprofitat els meus setze anys de vida i que, si moria, moriria tranquil. Vaig baixar i ma mare ja estava preparada amb el cotxe. Anàrem a una petita casa a la platja i hi visquérem durant un temps.

Joan A. Estarás. *IES Josep Font i Trias*

El que va passar després no importa; de la meua història no importa la meua mort o la meua supervivència, l'únic que importa és la meua vida, i que en un sol moment tot pot canviar i que no importa el destí sinó el camí que prenem per a arribar-hi.

el Sospir d'una Vida

Aida Medina. *CIDE*

Ada Hawkins. *IES Santanyí*

Laura Seguí. *CIDE*

Marta Ballester. *CIDE*

Gabriela García. *CIDE*

Ainoa Serralles. *CIDE*

Luana Martínez. *CIDE*

Conxi Mateos. *CIDE*

Carme Plomer. *IES Josep M. Llompart*

MAI HO PENSARIA

Evangelina Arce Caruso

Col·legi La Immaculada

CADA MATÍ M'AIXEC A LA MATEIXA HORA I FAIG EL DE SEMPRE. DESPRÉS DE BERENAR VAIG AL SOFÀ I MIR TOTA LA SALA. MAI MON PARE I MA MARE EM DEIXEN SORTIR tot sol; pensen que no sabria tornar, però sí que en sé. Tantes vegades que he sortit sol i ells no ho saben!

El meu pare sempre arriba a les cinc de l'horabaixa i anam al parc. Duu una pilota i jugam junts, però després vaig a jugar amb uns amics. Quan tornam cap a casa, hi ha una botiga on venen uns menjars deliciosos i em compren unes galetes que... Mmm! No puc explicar-ho! Heu de menjar-ne qualche dia. Ma mare, quan arribam, ja té fet el sopar; sopam i després miram tots junts la televisió. Anam a dormir tots junts. Alguns dies jo puc dormir amb ells, però ja no tants com abans. Diuen que m'he d'acostumar a dormir sol, però a l'hivern fa fred i estic millor amb ells. El que no m'agrada és quan mon pare fa pets o ronca, però no em queix, perquè sé que tenc sort: molts d'animals com jo estan abandonats i estic molt agraït perquè a mi em varen adoptar de la canera.

El meu nom és Max; tenc 9 anys i, sí, som un ca. Som un ca molt agraït.

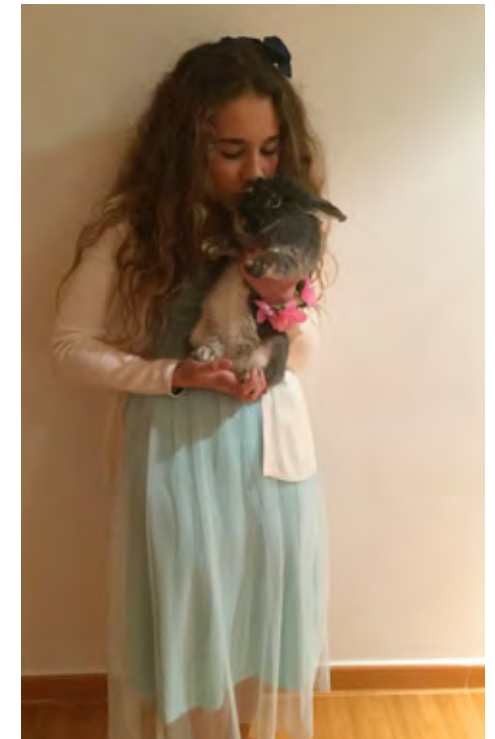
Katherine Alvarado. IES Santanyí

Lara Manke. IES Santanyí

Mirall, mirall, digue'm qui és la més garrida del regne.
Artur Macho. Col. Sta. Mònica

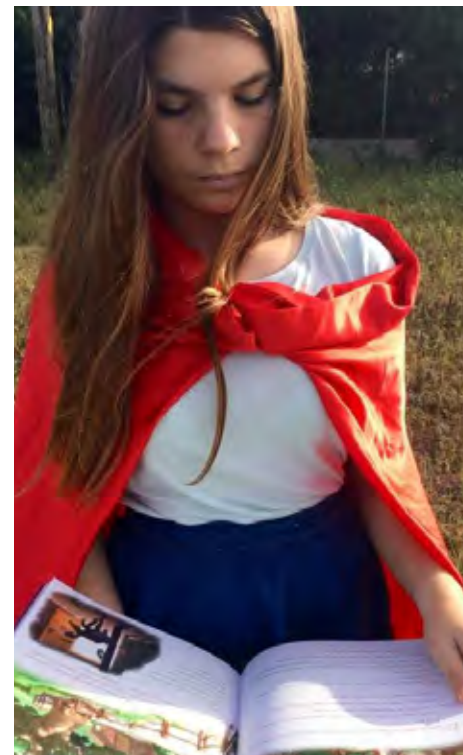
Feliç No Aniversari.
Marina Sancho. Col. Sta. Mònica

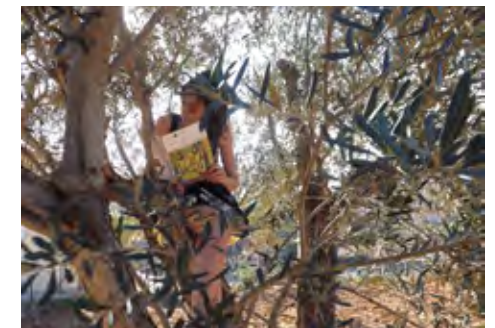
Feliz No Cumpleaños.
Lucía Díaz. CIDE

Miquel Ballester. IES Son Pacs

Andrea Gómez. IES Son Pacs

Aida Núñez. IES Son Pacs

PARANOIA

Marlon Bujosa Cortejarena

Col·legi La Immaculada

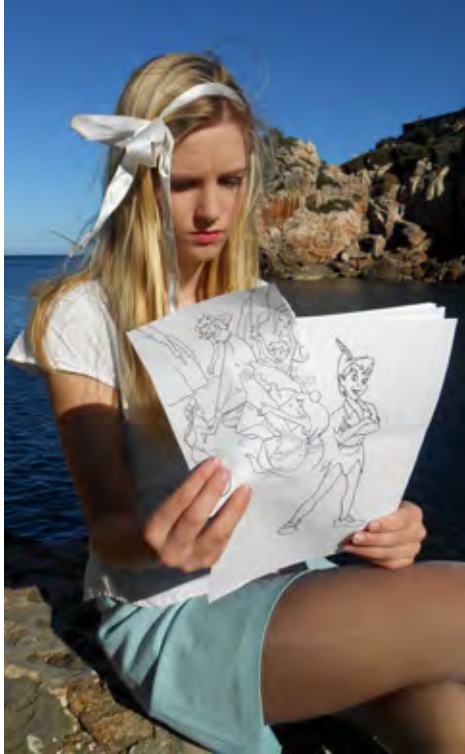
ERA UNA NIT MOLT FREDA. PLOVIA, PERÒ EN UN INSTANT VA COMENÇAR A NEVAR. FEIA FRED, PERÒ DEVORA LA XEMENEIA S'ESTAVA BEN A GUST.

De sobte, es va sentir el renou de la porta. Estava tot sol a casa i se'm varen posar els pèls de punta. Vaig recordar aquells contes o històries que em contaven els pares, que no havia d'obrir la porta a ningú. Podia ser un violador, un lladre, un assassí... Em vaig aixecar i vaig mirar per l'espill, però estava entelat; vaig girar la maneta però no es va obrir; la porta estava tancada amb clau. Vaig girar la clau i després la maneta i...

Només era la meva veïna! Volia que li deixés un parell d'ous.

En aquest moment torn a la realitat. Toquen a la porta.

Cara Nikita Schiller. *IES Son Pacs*

Joana M. Ginard. *IES Son Pacs*

Andreu Sureda. *IES Son Pacs*

Rosa Serra. *IES Son Pacs*

Nerea Carrascal. *IES Son Pacs*

Carme Bordoy. *Col. Madre Alberta*

Patrícia Martín. *Col. Madre Alberta*

Maria Buades. *Col. Madre Alberta*

Aina Farré. *Col. Madre Alberta*

DOLÇA RETROBADA

Laura Cladera Mut

Col·legi La Puríssima

SOM FELIÇ PEL FET DE SER JO MATEIXA. PRINCIPALMENT PERQUÈ, SI FOS UNA ALTRA PERSONA, NO ME SUPORTARIA. LES MEVES RARESES, ELS MEUS MODES, LES MEVES arracades... són difícils d'aguantar. Però hi ha algú que sí ho fa, i aquesta és la raó per la qual som aquí ara mateix. Som a l'estació de tren, quasi als afores de la ciutat, un dilluns a les deu de la nit. És una cosa que normalment no faig.

Duc gairebé dues hores esperant; és que he arribat massa prest. Que exagerada som! Supòs que la impaciència...

Començ a sentir el grinyol dels rails enfora i m'arriben alguns reflexos de llum a distància. Mir el rellotge de l'estació des del banc i cont, sense adonar-me, els segons en veu alta. M'agrada donar-li emoció a moments com aquest.

Als deu segons (eterns, per cert) ja tinc un vell primer vagó del que és un històric tren.

Mir el maquinista i li regal un somriure entretallat. Ell fa el mateix. Revís una per una la porta de cada vagó que compon el tren, fins a arribar al darrer, del qual surt una al·lota de cabells bruns, brillants. Prima, d'estatura mitjana. Comença a córrer cap a la meva direcció, amb el seu agradable somriure.

No diu res. Arriba i m'abraça. Ho fa dient més del que jo ara puc explicar.

Començ a tremolar i a ploriquejar. M'abraça tan fort que la meva trunyella ja no sembla una trunyella.

Em mira. La seva expressió és la de sempre: fresca, tranquil·la i jovial. Els seus ulls marrons, vius i espuernerjants comencen a ennuvol·lar-se, igual que els meus.

—Se t'ha fet llarg el viatge?

Diana somriu.

—Més del que em pensava, Alice.

Feia dos anys que la meva germana se'n va anar a Glasgow amb n'Andreu, el seu al·lot fins ara.

El dia que em va presentar aquell al·lot tan, a primera vista, elegant i educat, vaig preveure una sensació estranya. Vaig sentir alguna cosa que no m'agradà. Quan Diana ho va saber, em va dir el que jo ja esperava: “Deixa't d'històries; som bessones, però et record que som totalment diferents”. No vaig poder dir ni fer res més.

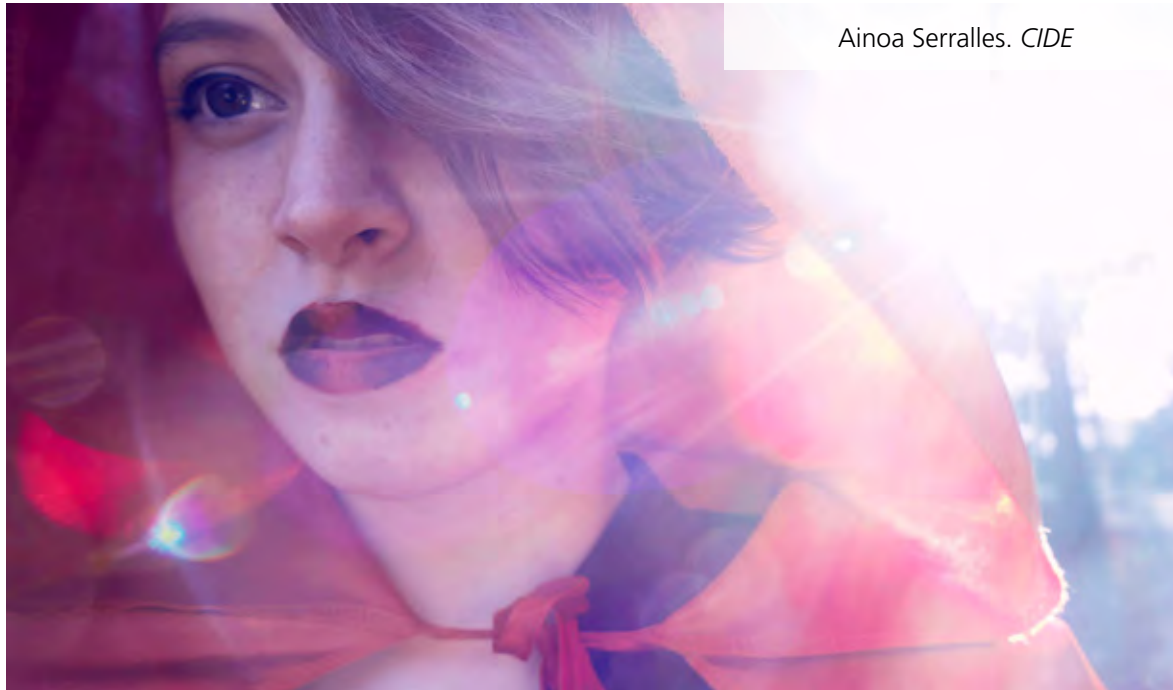
Mesos després de la partida de Diana, em vaig adonar del poc que xerràvem. Tot just no s'interessava per mi. I és que n'Andreu l'havia acaparada; no permetia que la seva al·lota sortís, passàs molt de temps amb alguna amiga o ens cridàs sovint a nosaltres.

Em va costar obrir-li els ulls. Però, finalment, vaig convèncer na Diana del poc que li convenia aquell “galant”.

—Alice, aquest darrer any ha estat dur per a mi. Tenies raó, però, de vegades, un està cec i no s'adona de la realitat. Ho sent.

Tinc moltes coses per a contar-te.

—Jo també. Ja trobava a faltar el Nadal amb la família.

Ainoa Serralles. CIDE

dolça retrobada

Anna Erika Comas. *CIDE*

Carme Cañabate. *Particular*

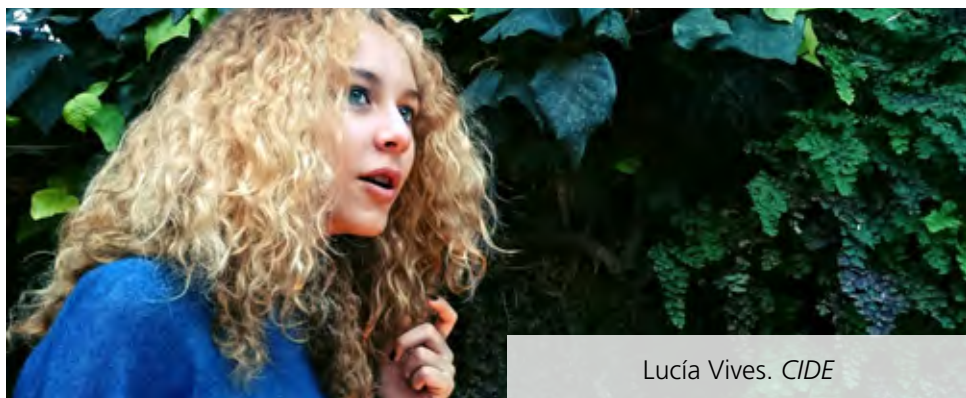
Conxi Mateos. *CIDE*

Lucía Conde. *CIDE*

Gabriela García. *CIDE*

Lucía Vives. *CIDE*

Luana Martínez. *CIDE*

LA CAMISA DE FORÇA

Rebeca Clemente García

IES Josep M. Llompart

SOM A LA MEVA HABITACIÓ TOMBADA AL MEU LLIT. TENC UN PROBLEMA: UN DE MOLT GROS. HE DECIDIT ATURAR-LO AMB UNA CÀPSULA BLAVA QUE HE AGAFAT AVUI matí del bany de la mare. No he quedat contenta, així que hi he anat una altra vegada i he agafat la groga i, encara amb la merda de problema, he pres la taronja. Crec que he quedat adormida al llit. No record res, simplement que somiava.

M'he aixecat. Som a una habitació blanca, amb una camisa de força.

Només record que era en un camp ple de flors. He continuat caminant, l'herba era freda, pareixia banyada. En baixar he vist un llac devora un turó. L'aigua semblava calenta, tot ben estrany... Sentia una veu d'un ésser màgic que em deia que havia de sortir del llac perquè era l'hora de dinar. La veritat era que tenia gana; així ho vaig fer. Amb una fulla enorme em vaig eixugar. Mentre aquella espècie de fada cuinava, sentia altres veus que em deien que havia de donar-li una flor. Com volien que li donàs una flor? Estava un poc confosa, però eren més persistents i molt més fortes, em menjaven el cap perquè agafàs la maleïda flor que hi havia a uns escassos metres, a una petita taula feta de bolet on la fada cuinava.

Em tornaven boja, no aturaven. No sabia què havia de fer, Les veus varen deixar de xerrar. Jo, de tant en tant, m'aturava i mirava la flor. De sobte, va aparèixer una persona; estava girada, venia cap a mi, cap a la bonica flor que jo mirava. Era una persona baixeta amb els cabells blancs com la llet i grisos com el ferro. Em va a començar a xerrar, tenia una veu tendra i tènue, semblava cansada. Em deia que no li havia donat la flor i que havia mort per culpa meva... Què passava? No volia sentir-la més, però m'agafà les mans i seguí torturant-me, em culpava de la seva mort i insistia que deixàs la flor a la fada. Varen tornar les veus,

va aparèixer el pare, i també la meva germana. No entenia res... Em vaig tirar al terra. Cridava, cridava per no sentir-los més. Va aparèixer en un flaix la mare; semblava preocupada.

Jo només volia que tot s'aturàs, així que vaig agafar la flor i... Tot es va aturar, però seguia sostenint aquella flor.. Les veus tornaren, deien que la hi havia de tornar a donar; va aparèixer un altre flaix; aquesta vegada no era la mare, era jo; era al seu costat. Estava estirada a terra...

Les veus em cridaven així que vaig deixar la flor i em vaig acotxar al seu costat. Sentia cants de sirenes, eren estridents. Aparegueren trolls que irromperen al meu somni o, almenys, ho era... Varen treure pals de l'esquena; cridaven, no sé ben bé què deien però ja no en record més.

En despertar del somni, som en una habitació blanca, tranquil·la, amb aquesta camisa de força. Encara puc sentir veus i veure el pare, l'àvia, la germana i la mare. No vull estar aquí, no m'agrada gens; tenc fred, vull anar a casa. De vegades entra una al·lota i em demana per què ho vaig fer. No sé què contestar-li. No entenc què em demana.

Jo només havia tengut un somni d'un camp, d'un llac d'aigua calenta i una estranya fada... Què era?

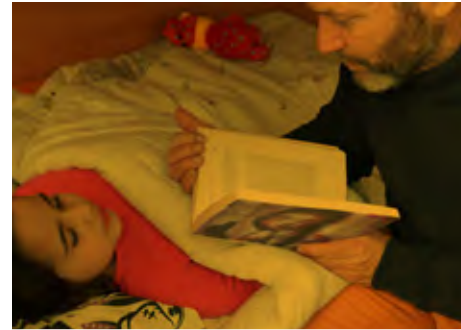
Carme Marcos. Col. *Madre Alberta*

Alina Mansfeld. *IES Santanyi*

Carme Cañabate. *Particular*

Marina Hernández. *IES F. de Borja Moll*

Lluc Unzueta. *Col. Madre Alberta*

Carme Marcos. *Col. Madre Alberta*

Aina Company. *IES Josep Font i Trias*

Maria Torrebella. *Col. Madre Alberta*

Aida Medina. *CIDE*

Clàudia M. Mir. *IES Josep Font i Trias*

Patrícia Martín. *Col. Madre Alberta*

UNA ALTRA VEGADA

Wissal El Hanchi

IES Josep Sureda i Blanes

UNA ALTRA VEGADA, EN UNA FREDA NIT D'HIVERN ES TROBAVA ENVOLTADA DE CINC cadàvers, amb un instrument letal a les mans. Una altra vegada, als peus dels cadàvers, l'estranya llebre d'ulls verds que la turmentava cada nit. Una altra vegada es trobava dins aquell estrany somni que tant l'angoixava.

Maria Torrebella. Col. Madre Alberta

Marta Ballester. CIDE

Irene Cañabate. Particular

Maria Cerdà. IES Josep Font i Trias

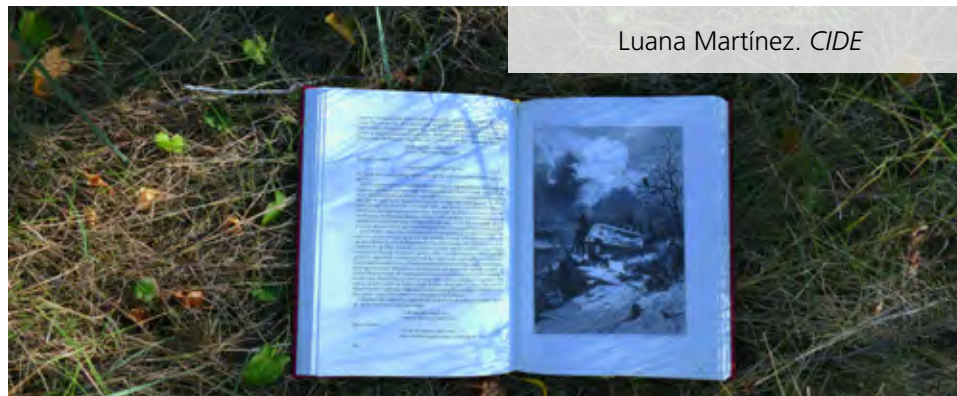
Aina Crespi. CIDE

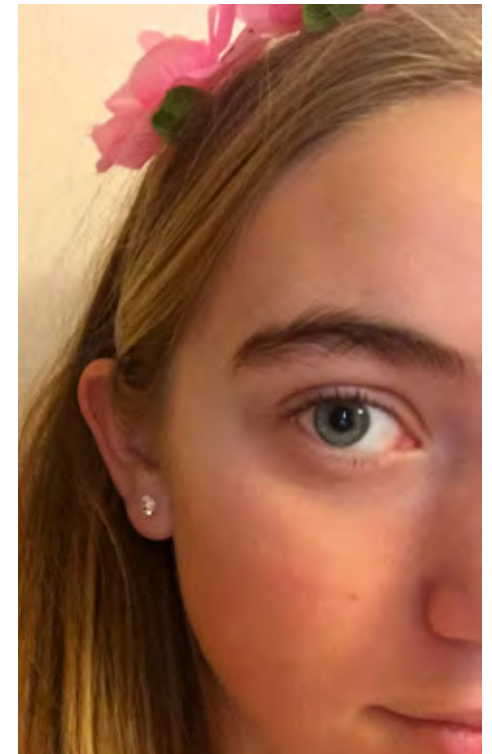
Ainoa Serralles. CIDE

Conxi Mateos. CIDE

Luana Martínez. CIDE

Marina Sancho. Col. Sta. Mònica

UN DIA QUALSEVOL

Adrià Hoz

Col·legi La Immaculada

ERA UN DIUMENGE QUALSEVOL, MENTRE JO JUGAVA AL JARDÍ, ELS PARES BERENAVEN A LA CUINA. JO SEMPRE ACABAVA ABANS QUE ELLS. QUAN VAREN ACABAR EM varen cridar i vàrem pujar al cotxe. Tres hores de camí! Mai havia anat tan enfora! Estava excitat per aquell nou lloc. Era un descampat enorme, no se'n veia la fi. Ens vàrem aturar, la mare em va fer sortir del cotxe; després s'hi va tornar a ficar, i el pare va accelerar. Pensava que era un joc i els vaig perseguir, però anaven massa ràpid. Em vaig aturar de córrer i quan me'n vaig adonar estava sol.

Estava espantat i perdut i vaig seguir el camí per on se n'havien anat. Després de vagarejar durant dues hores, vaig arribar a un lloc per on circulaven un munt de cotxes. Ja era de nit; ara en passaven menys, i vaig decidir travessar, perquè era per on havíem vingut. Em vaig preparar i vaig decidir el moment just, però vaig travelar, vaig caure; en menys d'un segon vaig veure una llum i després no vaig veure res més....

Només era un gos... Qui se'n preocuparia?

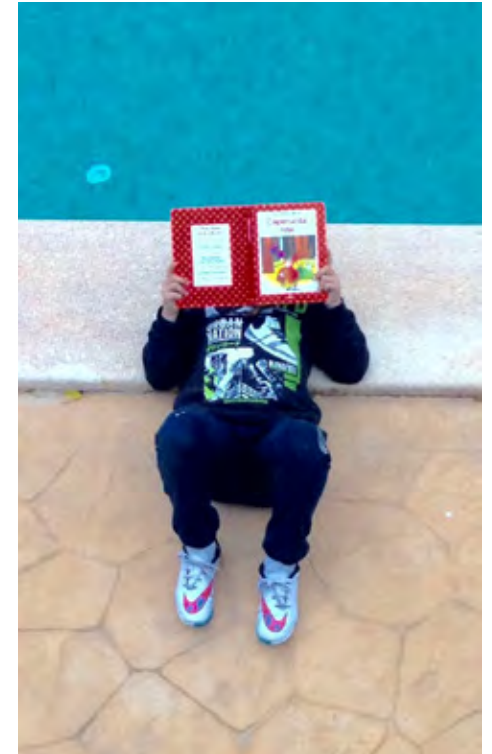
Lucía Conde. CIDE

M. del Mar Cozar. CIDE

Gabriela García. CIDE

Marta Ballester. CIDE

Judith Ventura. IES Juníper Serra

Ada Hawkins. IES Santanyí

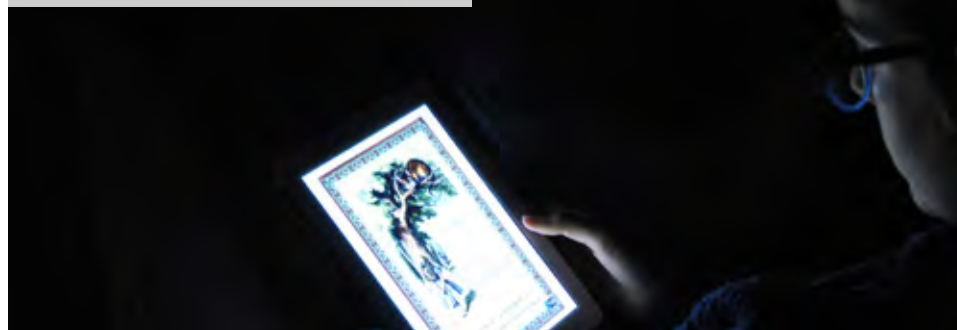

Marta Rosselló. IES Santanyí

Rubén Turia. IES Santanyí

Marta Montero. Col. Sta. Mònica

Artur Macho. Col. Sta. Mònica

L'AULA, UNA FINESTRA AL MÓN

Joan López Ferrer

IES Josep Maria Llompart

JO NO SOM MOLT XERRADORA, SOM MÉS AVIAT TÍMIDA. M'AGRADA OBSERVAR EL MEU VOLTANT, SOBRETOT LES PERSONES, EL SEU CARÀCTER, LA SEVA FORMA DE SER. Cada dia la meva classe pareix un zoològic; tothom xerra i ningú escolta. Arriba un moment que de tant observar-los puc saber com és una persona.

Mira-te'ls, sempre passa el mateix. Ningú no presta atenció i la professora es comença a empipar. A les pel·lícules, quan tracten el tema de les aules, els alumnes callen i estan tranquils, ben asseguts escoltant les explicacions del professorat. Això en realitat no passa mai, és una escena surrealista.

El primer dia d'institut, el de la presentació del curs, tothom calla i està correctament assegut. El motiu és que així el professor no té motius d'interrompre la presentació i poder sortir tots abans. Com he dit, això només és el primer dia, els que es coneixen ja xerren dins classe, però quan fan amistat, s'arriba al punt que parlen i parlen tots entre tots.

També s'ha de dir que l'atenció de cada alumne ve donada per si li agrada o no la matèria. Ara bé, el docent pot influir també en el comportament de la classe, per bé o per malament. Per exemple, un professor que es passi tota l'hora explicant teoria i després comani deures per a casa, perdrà l'atenció d'una gran part de la classe als quinze minuts i acabarà perdent l'interès del seu alumnat per la matèria. En canvi, un professor que vagi explicant teoria amb un toc d'humor, i que també inclogui experiències personals relacionades amb la teoria, i després deixi quinze minuts per a fer els deures de casa, aquest professor tindrà l'atenció dels seus alumnes i segurament aquests quan comenci l'assignatura tinguin un extra d'atenció perquè saben que no s'avorriran durant aquesta hora.

A les classes els alumnes s'organitzen en diferents grups depenent dels seus gusts. Els més comuns són: els esportistes, els populars, els frikis, els llests, etc.

Quan passa el temps ja sé com actuarà cada alumne, amb qui es duu bé o a qui odia; les seves matèries preferides, les aficions, etc. També sé com actuarà cada professor, els seus tipus de exàmens, quin és el seu límit de paciència, etc.

Al capdavall això només és una classe d'institut, però és, si ho mires més detingudament, tota una petita societat concentrada en una aula!

Marina Hernández. IES F. de Borja Moll

l'aula. una finestra al món

Xin Ru Zhu. Col. Sta. Mònica

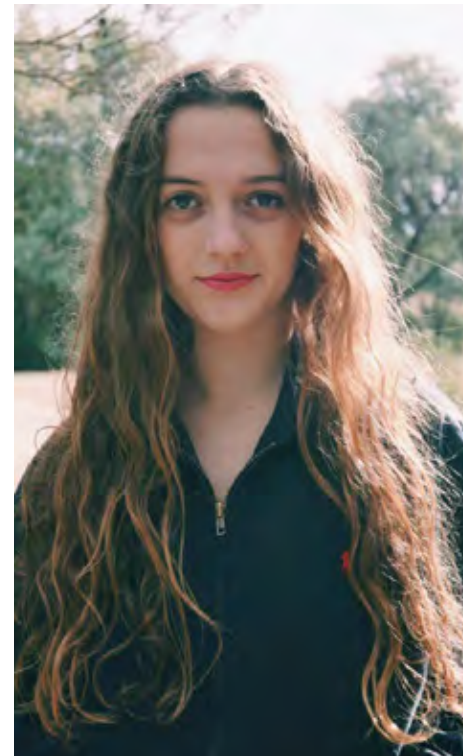
Carme Cañabate. Particular

Aina Sbert. IES Josep M. Llompart

Penélope Moya. IES Arxiduc Lluís Salvador

Aina Pizà. IES Josep M. Llompart

Andra L. Diaconu. IES Josep M. Llompart

M. Antònia Adrover. IES Arxiduc Lluís Salvador

Irene Cañabate. Particular

BARCELONA EN GUERRA

Mireia Mercadal Ricord

IES Josep Sureda i Blanes

BARCELONA, 19 DE JULIOL, 1936. 5:00 DEL MATÍ

El pare em va despertar abans d'hora aquell matí; tot i així, vàrem fer el mateix camí de sempre. Els veïns del barri eren tots a fora, amb cares de preocupació i tristesa. No sabia ben bé què passava.

Quan vàrem baixar a l'andana se sentien crits desesperants per tot arreu. Els maquinistes feien cares llargues i preocupades.

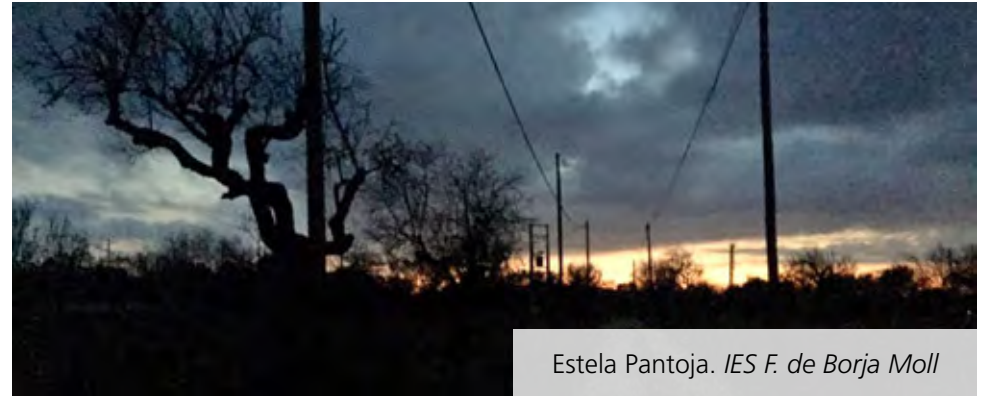
De cop vaig adonar-me que havia perdut la meva bossa amb els llapis de colors. Vaig decidir pujar aquelles escales a contracorrent, sense dir res al pare, entre tota la gent que corria cap a l'andana. De cada vegada hi havia més i més gent; jo feia el camí invers sense deixar de mirar el terra. Però la bossa amb els llapis no era enlloc.

Un cop a la plaça, el soroll dels avions que volaven molt baix em va fer tornar a la realitat. Se sentí una explosió i començà a sortir fum de l'estació.

El pare havia partit i, amb ell, les seves ganes de lluitar. Vaig ser conscient, llavors, que Barcelona estava en guerra.

Alba Prieto. *IES F. de Borja Moll*

Estela Pantoja. *IES F. de Borja Moll*

Noelia Romero. *IES F. de Borja Moll*

Lorena Aragón. *N S Consolación (Vivero)*

Alba Hidalgo. *IES Arxiduc Lluís Salvador*

Wendy B. Apolo. *IES Arxiduc Lluís Salvador*

Tania Quetglas. *IES Arxiduc Lluís Salvador*

Aina Pizà. *IES Josep M. Llompart*

UN DIA A LA MUNTANYA

Mateu Monjo Andreu

IES Madina Mayurqa

UN DIA COM QUALSEVOL ALTRE, DOS AMICS, EN PEP I EN JOAN EREN A CASA SEVA ASSEGUTS AL SOFÀ, AVORRITS, SENSE SABER QUÈ FER, PERQUÈ JA HAVIEN ACABAT ELS deures i s'havien passat tots els jocs que tenien, quan de sobte el Joan s'aixecà d'un bot i li digué a en Pep:

—Ja sé què podem fer!

—De veritat? —Contestà ell emocionat.

—Podem anar al bosquet de darrere ca nostra. —Digué en Joan.

—No sé, no sé. —Replicà en Pep.— I si ens passa alguna cosa?

—No diguis ximpleries, vinga! Jo me'n vaig, amb tu o sense tu. —Digué en Joan.

—D'acord, vindré, però només per vigilar-te. —I així partiren cap allà.

Quan ja duien vint minuts caminant, trobaren una cosa que mai no havien vist: semblava una barrera per entrar a una tanca. Això els va cridar l'atenció i decidiren obrir-la. A unes vint passes d'allà, trobaren un bocí de sembrat on pasturaven una vintena de truges, algunes amb porcells petits. En aquell instant van comprendre que estaven en perill, perquè, si una truja els veia per allà i pensava que eren una amenaça, els atacaria. Per això varen decidir anar-se'n.

En aquell moment en Joan, que anava al darrere d'en Pep s'aturà per observar una flor que li havia cridat l'atenció, i avisà en Pep:

—Pep, mira quina flor més maca. —Digué, assenyalant-li la flor.

En Pep es girà, però no contestà.

—Què et passa Pep? Sembla que hakis vist un fantasma.

Però Pep no digué res, simplement assenyalà darrere en Joan. L'al·lot es girà a poc a poc cap enrere, i veié una truja enorme, d'uns cent cinquanta quilos, en posició amenaçant, llesta per arrencar a córrer i envestir als joves. Sobtadament en Pep digué:

—Joan.

—Què?

—Corre!

I així ho feren. Corregueren i correueren, esquivant tot tipus d'obstacles per dintre la garriga, fins a arribar al principi del camí, on després d'assegurar-se que ja no els seguia cap animal, es donaren la mà i se n'anaren cap a casa, encara espantats pel que els havia succeït, i contents per la gran aventura que havien experimentat.

Jero Jaume. Col. Madre Alberta

M. Magdalena Gelabert. *IES F. de Borja Moll*

Aránzazu Lepe. *IES Josep M. Llompart*

Carme Plomer. *IES Josep M. Llompart*

Pau Millán. *IES Josep M. Llompart*

Inès Perelló. *IES Josep M. Llompart*

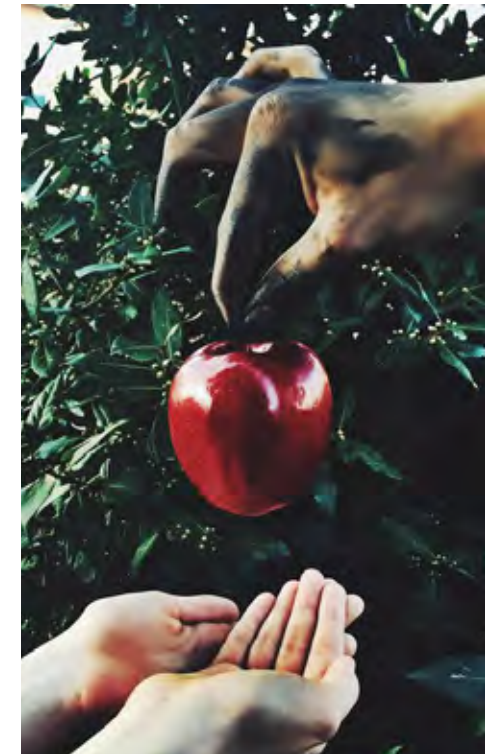
Isabella Sánchez. *IES Josep M. Llompart*

Maria Peix. *IES Josep M. Llompart*

Emilia Haderer. *IES Josep M. Llompart*

Marc Domínguez. *IES Josep M. Llompart*

MISTERI

Sandra Oliver

IES Madina Mayurqa

—TAXI! —VA CRIDAR LA DONA DE LLARG ABRIC VERMELL EN UN CARRER MALLORQUÍ.

Un cotxe es va detenir a la calçada. A dins, un tipus desgarbat de llarga barba li va demanar:

—On desitja anar?

La dona de llarg abric vermell li va respondre ràpidament:

—Al Puig Major!, on hi ha els extraterrestres.

El taxista va arquejar les celles i amb veu desesperant li va respondre:

—Senyora, jo només porto persones normals i amb els peus sobre la terra.

La dona de llarg abric vermell el va mirar fixament i va treure de la butxaca de la seva jaqueta un retall de premsa on es podia llegir en el titular: “Pugi al Puig Major i faci amistat amb els extraterrestres que habiten allà”. L’home li va dir que li cobraria molt perquè estava lluny i la senyora de llarg abric vermell li va respondre:

—Vostè no es preocupi que en arribar el convidaran a un cafè i tinc més de 25 euros. —I cap allà van anar. Mai no van tornar.

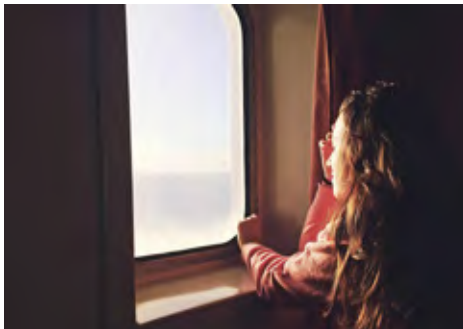
—¿Cuánto tiempo es para siempre?
—A veces, solo un segundo.
Alba Prieto. *IES F. de Borja Moll*

Únicament es veu amb el cor,
allò essencial és invisible als ulls.
Aina Sbert. *IES Josep M. Llompart*

Maria Córcoles. *IES Josep M. Llompart*

B. Karolina Rosenova. *IES Josep M. Llompart*

Solo unos pocos encuentran el camino, otros
no lo reconocen cuando lo encuentran,
otros ni siquiera quieren encontrarlo.
Carme Plomer. *IES Josep M. Llompart*

Escuchó de pronto
entre la maleza
unos extraños
ruidos. Entre los
árboles, los ojos
atentos de un lobo
fiero observaban
a la pequeña, que
quiso reanudar
sin conseguirlo de
nuevo el camino.
Carla Homar. *IES
Josep M. Llompart*

¿Cómo voy a ser la Alicia incorrecta
cuando este es mi sueño?
Ana Pizà. *IES Josep M. Llompart*

TRAMUNTANA

Pau Pascual Llompart

Col·legi Santa Mónica

A TRENC D'AUBA SOM PARTIT

cap a la muntanya des de la vall,
sóc fidel a aquest territori,
ell ja és el meu company.

No hi ha rumb per seguir,
descobrir món és el que m'agrada,
tan sols seran les fites
qui em diran si faig qualche errada.

Quan ja som prou a dalt,
pel coll de sa Bataia, que diuen,
torç per un camí de pedres,
just amb el cant blavet d'Ave Maria.

El lobo siempre será el malo si es
Caperucita quien cuenta la historia.
Tania Quetglas. IES Arxiduc Lluís Salvador

Amb records perduts de primavera
M'envaeix una suau aroma,
lliri blanc, estepa i ginesta
en fan d'una essència encisadora

Arrelat en el saber de l'indret
em trob amb el vell alzar
amb la seva autèntica bellesa
que és ben digna d'admirar

Les rudes soques que s'enfilen
i que el pas del temps han contemplat
testimonis de mil i una fetes
conexedores de tots els secrets amagats.

Pegant salts encuriósit
guaita un ropit des d'una branca
i tot espolsant el seu plomatge
xiula un virolai enorgullit.

Escolt la remor d'aigua corrent,
aigua fresca i neta de la muntanya,
aigua verge mai palpada
deu ser el flux d'algun torrent.

I és aleshores quan a la fi,
després d'una llarga caminada
arriba aquell moment triomfant
de quan afines la mar per primera vegada.

tramuntana

Una mar feresta a mercè del vent
amb ones contínues com amazones galopant
envestint a ple els esculls
i als mariners agosarats avisant.

I que n'és de garrit aquest paratge
ple d'arestes i racons idíl·lics
ple de llegendes i misteris
origen de rondalles i font d'encanteris.

La meva mirada, cosmopolita
la meva ànima, de muntanya
el meu pròleg, a la vila
i el meu epíleg, a la serra de Tramuntana...

Marc Domínguez. IES Josep M. Llopart

Azahar Lillo. *N S Consolación (Vivero)*

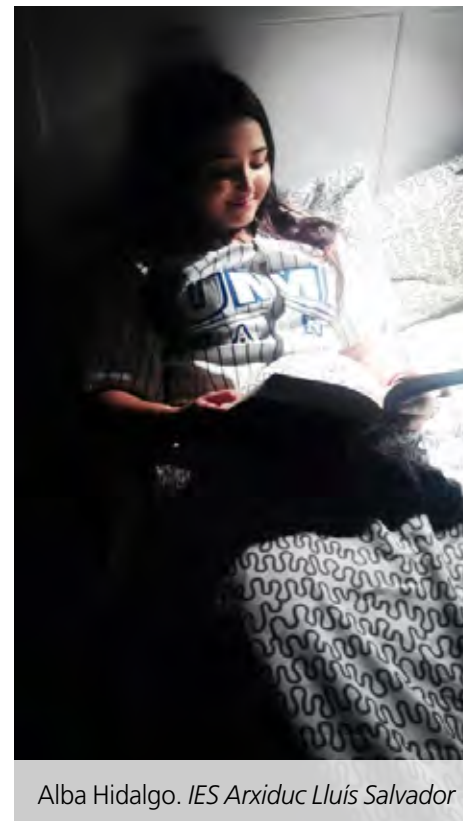
Inès Perelló. *IES Josep M. Llompart*

Estela Pantoja. *IES F. de Borja Moll*

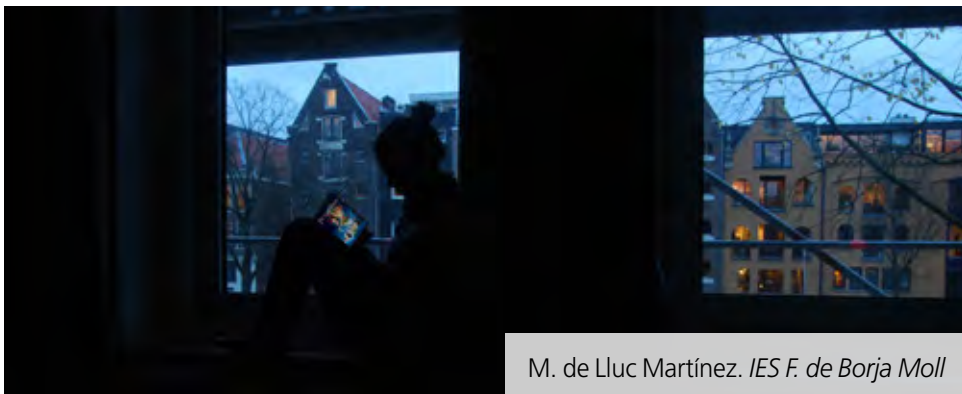
Penélope Moya. *IES Arxiduc Lluís Salvador*

Alba Hidalgo. *IES Arxiduc Lluís Salvador*

Àlex Campillo. *IES Josep M. Llompart*

M. de Lluç Martínez. *IES F. de Borja Moll*

Cristina Jerónimo. *IES F. de Borja Moll*

Aránzazu Lepe. IES Josep M. Llompart

FAIG FRONT

Ferran Pi Planas

Col·legi Jesús Maria

AQUÍ I SOL, A HORES DESORBITADES DEL VESPRE,
no pensava en res més que acabar aquesta guerra i,
definitivament, no em veia amb prou forces per a acabar-la.

Però avui, sí; avui pos els peus a terra,
faig front a tot el mal que m'han anat fent.
Som capaç de mirar les coses des de la perspectiva d'altra gent i em deman:
som l'únic capaç d'entendre'm?

Estereotipen tot d'una, sols perquè som diferent,
el que no saben és que aquest entrebanc l'he superat

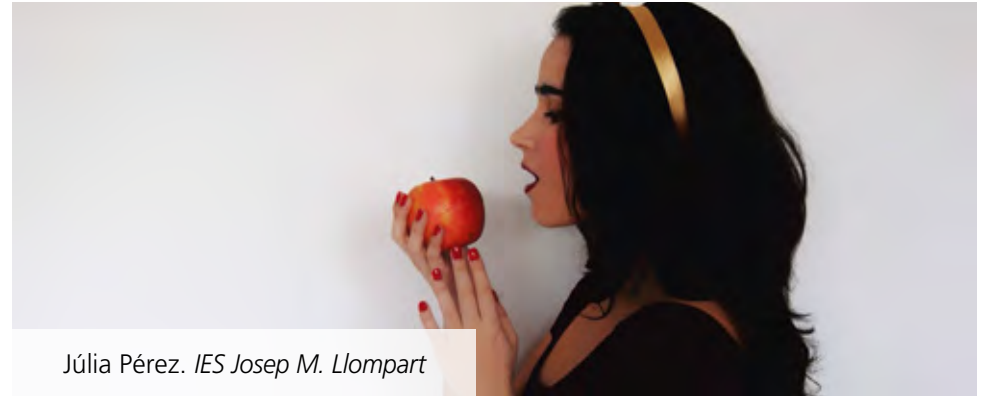
He estat fort, també insegur... però sobretot he estat valent.

Cristòfol Cladera. *IES Josep M. Llompart*

Elena Galdón. *IES Josep M. Llompart*

Júlia Pérez. *IES Josep M. Llompart*

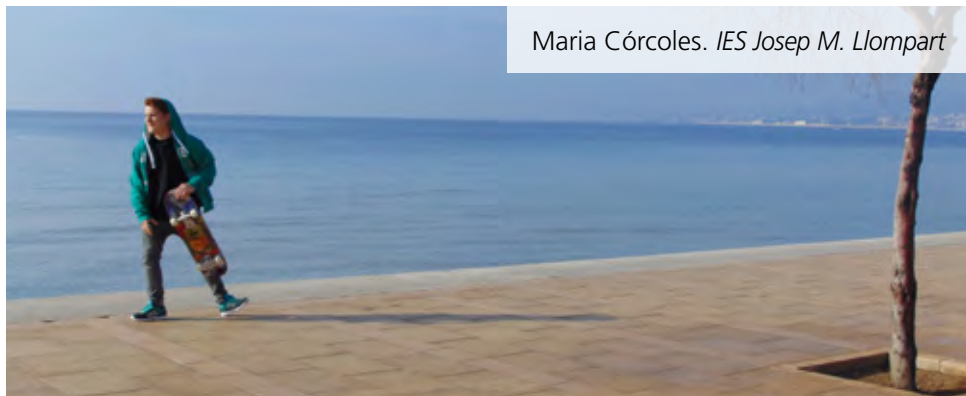
Laura Magre. *IES Josep M. Llompart*

M. Victòria Ferrer. *IES Josep M. Llompart*

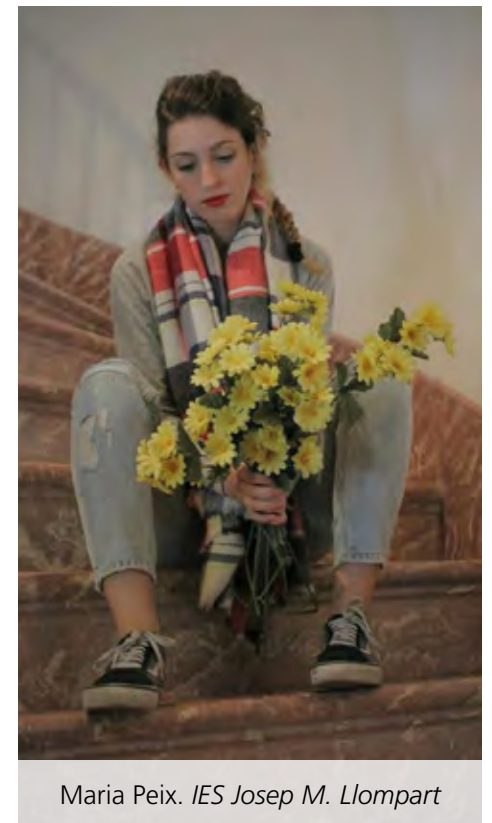
Emilia Haderer. *IES Josep M. Llompart*

Maria Córcoles. *IES Josep M. Llompart*

Marina Borràs. *IES Josep M. Llompart*

Maria Peix. *IES Josep M. Llompart*

REFLEX

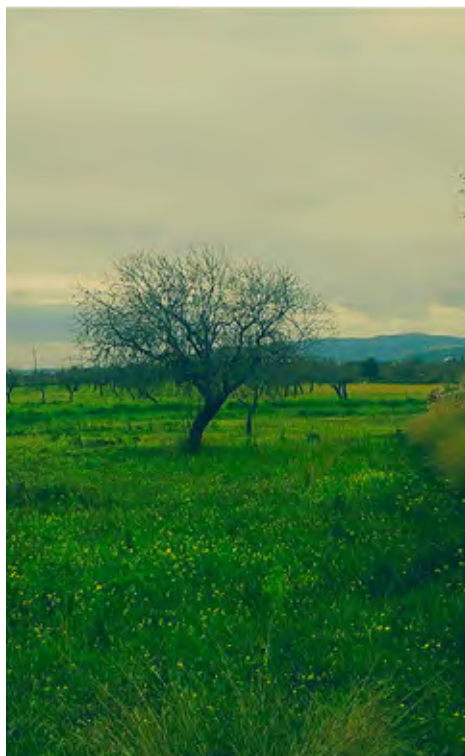
Aina Rodrigo

IES Josep Sureda i Blanes

TOT ERA ESTRANY, NO DEIXAVA DE SENTIR AQUELL RENOU. DESCONCERTADA, VAIG AIXECAR-ME. A TERRA HI HAVIA EL RASTRE D'UN LÍQUID FOSC QUE NO VAIG SABER identificar. El vaig seguir, per inèrcia, fins que vaig arribar a una sala on hi havia una persona estesa a terra. Era viva? M'hi vaig acostar per a comprovar-ho. El líquid que abans no havia reconegut brollava del seu cos fred; era sang. Però no va ser això el que em va gelar les venes; va ser el seu rostre, familiar i inquietant alhora.

La persona estesa a terra sense vida era jo.

B. Karolina Rosenova. *IES Arxiduc Ll. Salvador*

Kevin Apuri. *IES Arxiduc Lluís Salvador*

Emilia Haderer. *IES Josep M. Llompart*

Aránzazu Lepe. *IES Josep M. Llompart*

Rafel L. Riefler. *IES Arxiduc Ll. Salvador*

Mar Vidal. *IES Josep M. Llompart*

Carme Plomer. *IES Josep M. Llompart*

EL COMIAT

Jordi Ruiz Ponsell

IES Josep Maria Llompart

VÀ DIR ADÉU AL SEU FILL ARNAUD, I EL DEIXÀ A CASA DEL SEU MILLOR AMIC, QUE VIVIA AL CENTRE DE PARÍS. LA MARE VA AGAFAR EL COTXE I VA TORNAR CAP A Versailles. De camí, va posar en marxa la ràdio per a relaxar-se una mica, després d'aquell dia tan dur a l'oficina.

Arribà a casa i es preparà un bon bol de cereals de xocolata amb una mica de llet. Tot seguit es va asseure davant la televisió a mirar aquell concurs de paraules estrambòtiques que li agradava tant!

Cap a les deu, s'havia quedat adormida al sofà, just abans que tallassin el programa per connectar en directe amb el corresponal dels districtes deu i onze de París. Anunciaven que hi havia hagut diversos atemptats terroristes. Però ella seguia dormint.

Mitja hora més tard, el ring del telèfon la despertà. Era la Julie, la mare del millor amic del seu fill; estava nerviosa perquè el seu fill no li havia telefonat per dir-li a quina hora els havia d'anar a cercar.

De sobte, la mare d'Arnaud l'interromp: — Posa la tele; ens veim a ca teva.

Les dues mares ploren davant els cadàvers dels seus respectius fills assassinats per la barbàrie jihadista.

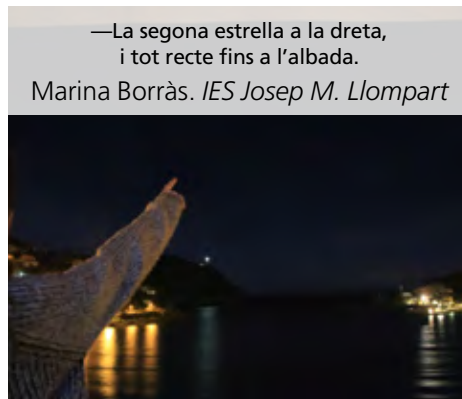
M. Antònia Gomila. *IES Josep M. Llompart*

Andrea Oliver. *CIDE*

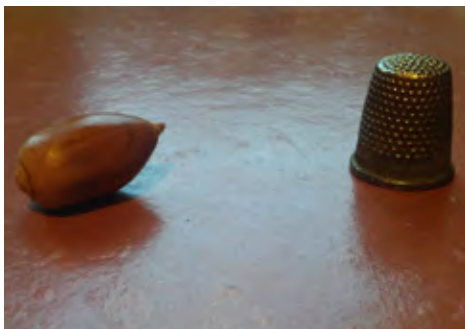
Helena García. *Col. St. Josep Obrer*

—La segona estrella a la dreta,
i tot recte fins a l'albada.
Marina Borràs. *IES Josep M. Llompart*

M. Antònia Rosselló. *IES Joan Alcover*

Gil Galmés. *IES Joan Alcover*

Eugenia Mosquera. *IES Joan Alcover*

Merxe Pérez. *IES Josep M. Llompart*

UN TAURÓ BENÈVOL

Biel Sabater Espases

IES Madina Mayurqa

A NEWCASTLE, ANGLATERRA, VIU LA FAMÍLIA HAMILTON, QUE TÉ DOS FILLS, EN HENRY I EN DYLAN, DE DEVUIT I SETZE ANYS, RESPECTIVAMENT. A L'INSTITUT D'EN Dylan es va fer un concurs. Consistia a realitzar un treball d'investigació sobre animals marins. El guanyador obtindria, com a premi, un viatge amb vaixell a Islàndia per veure les balenes i els dofins que hi ha a l'oceà Atlàntic. En Dylan va decidir presentar-s'hi, perquè li interessa molt la biologia. Per això, va confeccionar un text detallat sobre aquests éssers vius, que, finalment, li va permetre aconseguir la victòria en la competició.

Els pares no podien viatjar per motius de feina. L'acompanyant d'en Dylan seria el seu germà gran, en Henry.

Al dia següent, en Dylan i en Henry embarcaren en una nau que es trobava en un port del nord de Gran Bretanya. La tripulació estava formada per un capità, anomenat Job Hyde, el segon oficial, denominat Bryan, i dos mariners, en Sam i en Will.

Pel camí, en Bryan, un home major amb experiència en la navegació, parlà amb els dos joves. Els comentà que havia passat tota la seva vida al mar. En Bryan advertí els nois que existia un tauró enorme que atacava les persones malicioses que passaven per aquella zona.

Després, els dos germans passejaren per la coberta, observant els bells paisatges, els salts dels dofins, el moviment d'una cua de balena que sobresortia de l'aigua... A continuació, decidiren inspeccionar l'interior del vaixell. Miraren les cabines dels tripulants, la sala de màquines i la bodega. En aquest darrer lloc, descobriren en Sam i en Will, que xerraven en veu baixa. Pareixia que tramaven alguna cosa. Es trobaven al voltant d'uns bidons.

De sobte, es va sentir un soroll. El vaixell es va moure. Després, en Henry i en Dylan pujaren a la proa. Un tauró aparegué per la popa, on hi havia el capità conduint el vaixell amb el timó. En Sam i en Will, que ja havien ascendit a coberta, atraparen el senyor Hyde i el llançaren a l'aigua. Els passatgers veieren com

el tauró gegantí devorava el seu capità. En Henry i en Dylan estaven sorpresos. Els dos enigmàtics mariners els explicaren la causa d'aquell succés: eren dos ecologistes que respectaven, al màxim, el medi ambient. No toleraven que en Job contaminés l'oceà Atlàntic tirant el verí emmagatzemat dins aquells bidons a l'aigua. Aquell home duia a terme aquests fets, ja que volia venjar-se del govern, que havia adjudicat el càrrec de capità d'un vaixell famós a una altra persona.

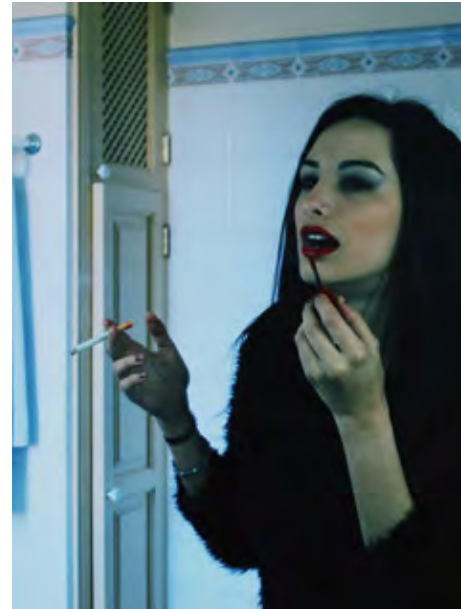
En Henry i en Dylan mai oblidarien aquella aventura pel mar, que en un principi era una recompensa, però que es va convertir en una lluita entre en Sam i en Will i en Job. Però això no va evitar que en Dylan continuàs tenint interès per aquest món aquàtic. Acabà sent un gran biòleg.

Andra L. Diaconu. IES Josep M. Llompart

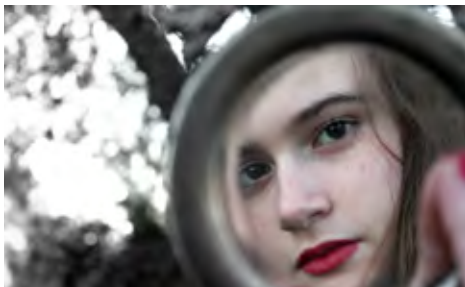
Blancaneus va despertar amb la medicina més antiga del Món.
Marc Domínguez. *IES Josep M. Llopart*

Era tan superba que no suportava la idea que hi hagués en el seu regne cap dona més bonica que ella. Cada dia li preguntava al seu mirall màgic:
—Mirallet, mirallet, qui és la dona més bella del regne?
Mar Vidal. *IES Josep M. Llopart*

Ay ho, ay ho, el día ya acabó.
Pau Millán. *IES Josep M. Llopart*

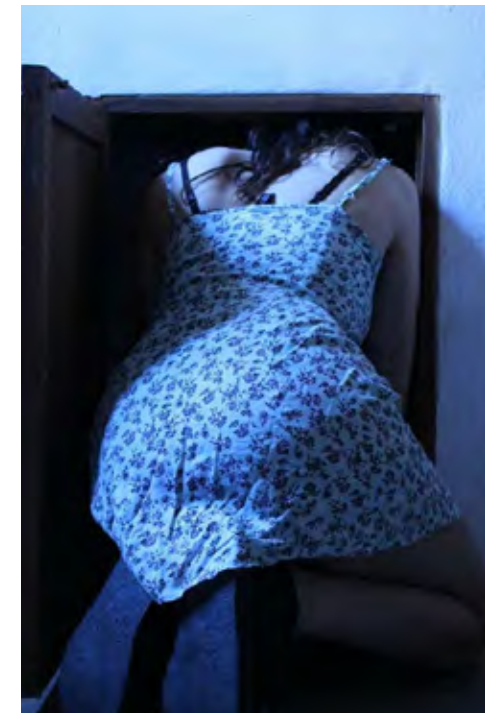

—Espejito, espejito mágico, quién es la más bella de este reino?
M. Antònia Gomila. *IES Josep M. Llopart*

—Allí está, Wendy, la segunda estrella a la derecha y luego, directo hasta el amanecer.
María Córcoles. *IES Josep M. Llopart*

—Bé, doncs me'l menjaré. Si em fa créixer, podré arribar a la clau.
Victòria Garau. *IES Josep M. Llopart*

¿Por qué siempre se es demasiado bajo o demasiado alto?
Maria Peix. *IES Josep M. Llopart*

PER FER-LA RIURE

Abigail Belén Spadaccini

IES Josep Maria Llopart

JA SE L'HA TORNADA ENDUR! CADA DIA DES QUE LA MARE SE'N VA ANAR, QUAN EL PARE S'ENFADA AGAFA NA MARINA I ENTREN AL DORMITORI. MAI NO M'HI DEIXEN anar i sempre sent com ella crida. El pare diu que només li fa pessigolles i que riuen molt. Ara m'he aixecat i ho he tornat a sentir. És de nit i les "rialles" de na Marina no em deixen dormir. Camín pel passadís fins al dormitori i veig la porta oberta. Vull entrar-hi. També vull jugar amb el pare i que em faci riure tant com na Marina. Ja hi som! El que passa no és divertit. El pare li fa mal, molt de mal... Per què?... Pareix que no m'han vist, i faig el que em va dir la mare si algú ens feia mal. Telefon i començ a marcar l'112. Apareixen uns homes amb roba fosca, observen les "rialles" de na Marina...

Han passat tres mesos i és el meu aniversari. Els nous pares m'han preparat un pastís d'aniversari amb una foto i volen que demani un desig: "Que mai no es faci riure a ningú com ho feia el pare..."

Emilia Haderer. *IES Josep M. Llompart*

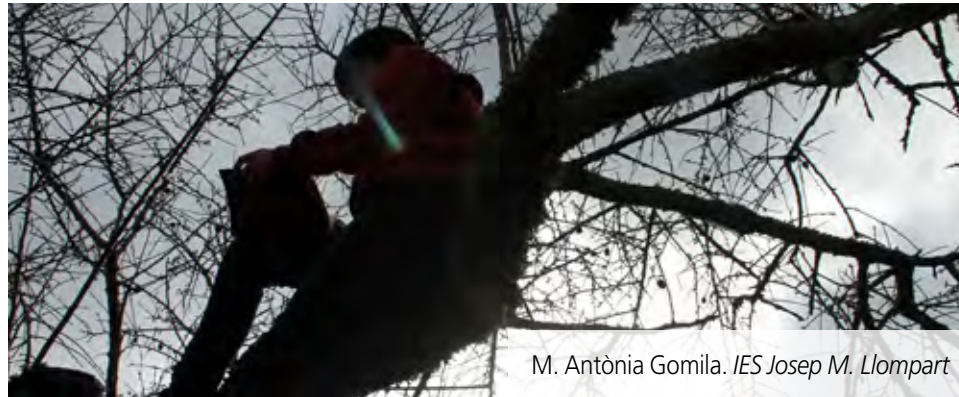
Joaquim Ríos. *IES Josep M. Llompart*

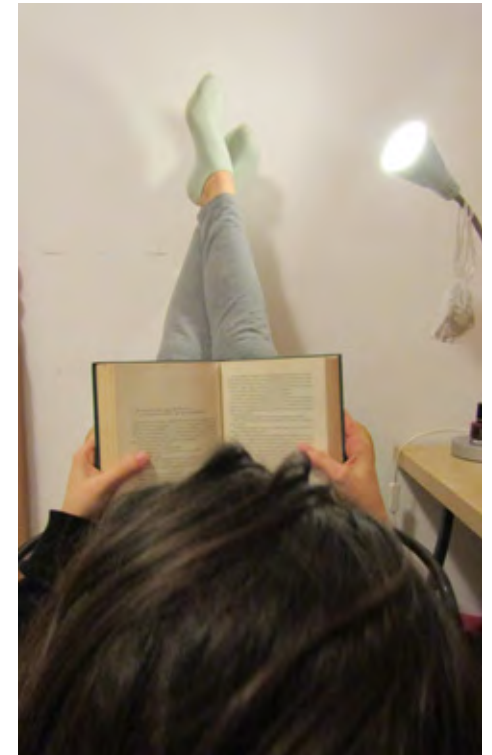
Julia Pérez. *IES Josep M. Llompart*

Mar Vidal. *IES Josep M. Llompart*

M. Antònia Gomila. *IES Josep M. Llompart*

M. Victòria Ferrer. *IES Josep M. Llompart*

Maria Peix. *IES Josep M. Llompart*

Marilena Moreno. *IES Josep M. Llompart*

Pau Millán. *IES Josep M. Llompart*

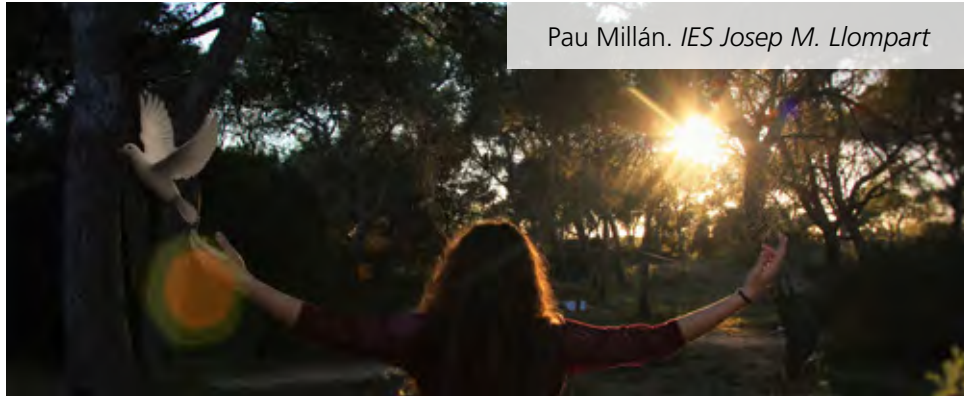
VOLDRIA TORNAR-HI

Marta Suasi Cortés

Col·legi La Immaculada

HO HE TORNAT A FER, HE TORNAT A AQUELLA ÈPOCA EN QUÈ RES M'IMPORTAVA, ON LA MEVA ÚNICA PREOCUPACIÓ ERA ACOLORIR SENSE SORTIR-ME DE LA LÍNIA. En aquella època en què encara hi era la padrina, em cantava abans d'anar a dormir, em feia aquells dinars tan bons, em duïa a l'escola, em venia a cercar cada horabaixa i després fèiem els deures les dues juntes. Encara record quan la mare em deixava a ca seva a dormir; eren les millors nits, sempre em feia sopa i després em contava un conte per a anar a dormir.

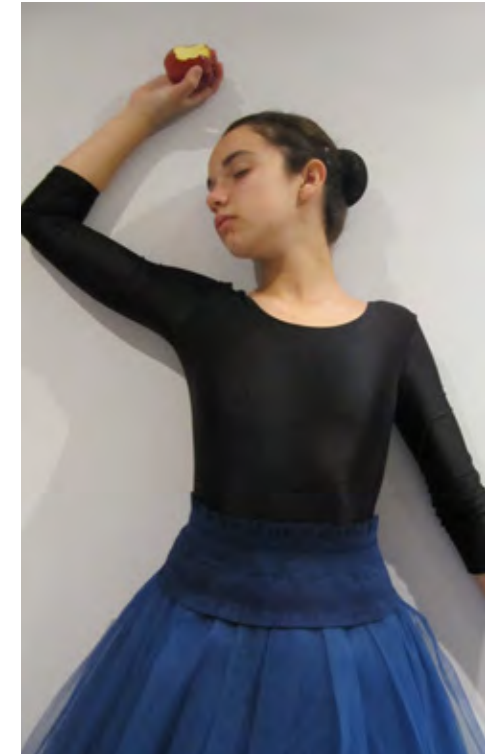
Ara tot això no ho tenc i l'únic que vull és que aquells dies amb ella tornin, però, per mala sort, només ho puc somiar.

Pau Millán. *IES Josep M. Llompart*

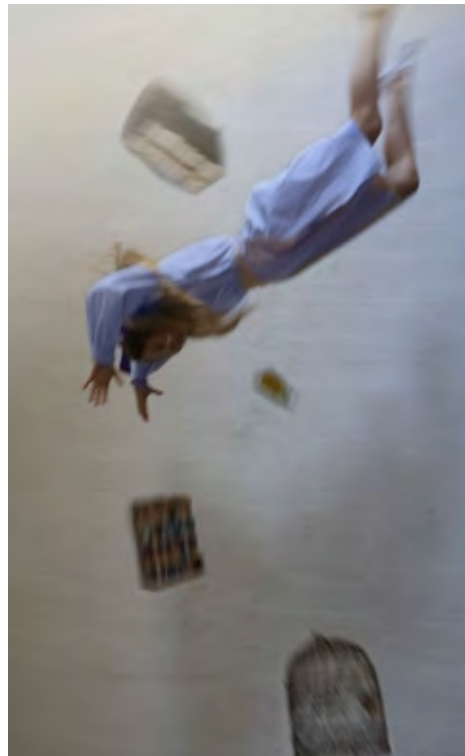
Paula Gallego. *IES Josep M. Llompart*

Paula García. *IES Josep M. Llompart*

Marina Lemos. *CIDE*

Vicenç Gomila. *IES Josep M. Llompart*

Vicenç Gomila. *IES Josep M. Llompart*

Yeneva Ramos. *IES Josep M. Llompart*

Paco López. *CIDE*

DIFÍCIL ACCEPTAR-HO QUAN ESTIMES

Lena Torres i Aguiló

IES Madina Mayurqa

ESTIMAR ÉS COM UN MAR,
a vegades reposant
amb l'horitzó al meu davant,
on l'amic dóna la mà.

De què em serveix estimar?
Tu ja no ets al meu costat!
T'enyor i et trob a faltar,
no m'ho crec que hakis marxat.

Estimar és com un mar,
que ens ofega l'amistat,

Alba Azorín. *CIDE*

—Tienes ojos, cazador, pero no ves.
Emilia Haderer. *IES Josep M. Llopart*

on l'amic no és valorat;
que no ens deixa expressar!

De què em serveix estimar?
La flama s'haurà apagat?
Als ulls et voldria mirar,
segur que no és massa tard.

Estimar és com un mar,
molt bell i amb sonoritat,
que ens dóna la llibertat
per vèncer-ne l'odiar.

De què em serveix estimar?
Ets part del cel estrellat,
així que em deixaré guiar
perquè tu mai m'has fallat.

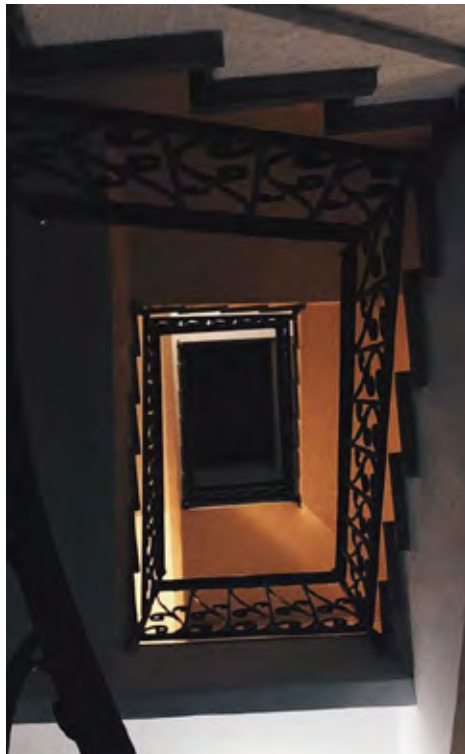
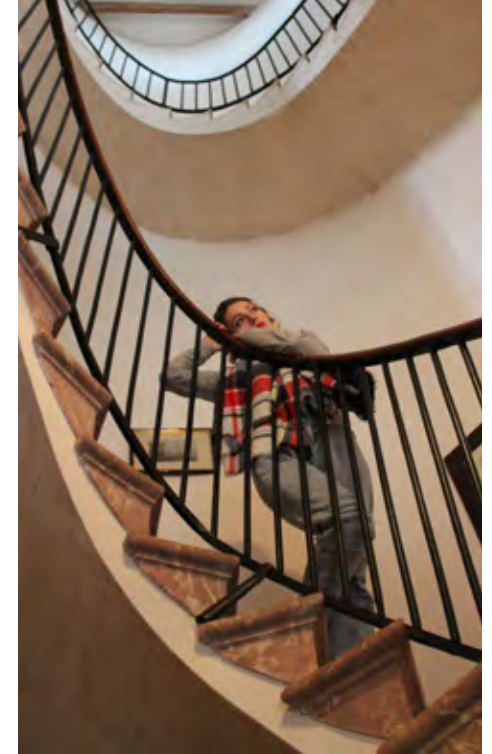
diffícil acceptar-lo quan estimes

M. Antònia Gomila. *IES Josep M. Llompart*

Maria Estelrich. *IES Josep M. Llompart*

Maria Peix. *IES Josep M. Llompart*

Isabella Sánchez. *IES Josep M. Llompart*

Vicenç Gomila. *IES Josep M. Llompart*

Marina Borràs. *IES Josep M. Llompart*

Rafel Monserrat. *IES Josep M. Llompart*

Intent que a través dels relats, l'escriptura, la poesia, els alumnes pugueu fer-vos imatges mentals, dibuixar les paraules, sentir les olors, les sensacions d'aquelles situacions i, així, descobrir que tot és una via d'escapament per treure els vostres sentiments a fora. Una via íntima a través de la qual podeu expressar en paper tot el que sentiu, crear art amb les vostres ments i mans. A més, també descobriu que teniu molt a dir, guanyau confiança en vosaltres mateixos i apreneu que no s'ha de tenir por d'expressar els sentiments, siguin bons o dolents.

4t d'ESO

Maria Torrebella
Madre Alberta

INTERIORMENT

Victòria Andreu Langarica

Col·legi La Porciúncula

PLOU. M'AGRADA QUE PLOGUI. NO SÉ BEN BÉ PER QUÈ, NO SÉ MOLTES coses, sincerament. Si tot el coneixement que pogués contenir el meu capet fos d'un 100%, ara mateix jo només en tendria un 2%. Crec que ja sé per què m'agrada la pluja, m'ajuda a pensar. Però no crec que sigui bo per a mi, tenint en compte que cada vegada que començ a pensar acab enfonsada o, el que és pitjor, amb un col·lapse dins la meva ment. De tot això tracta la meva vida, tenc tantes coses en el cap que, a la mínima, quan intent exterioritzar-les, exploten. I aquí rau el problema, necessit saber més coses, moltes de coses. Supòs que així se superposaran amb altres pensaments, deixant-los de costat. M'alluny de la finestra, després d'una llarga estona observant les gotes caure i me'n vaig cap a la cuina. Tenc fam.

Victòria Garau. IES Josep M. Llompart

DE COM TIRANT VA ALLIBERAR MALLORCA

Guillem Ferrer Reyes

Col·legi Santa Mònica

JA FEIA PROP D'UN ANY DEL NAUFRAGI DE TIRANT, I LA MALENCONIA PER NO ESTAR DEVORA DE LA SEVA ESTIMADA ERA PRESENT DE MANERA CONSTANT EN EL SEU cor. Llavors, es va sentir amb l'obligació de tornar a Constantinoble.

Tirant, Plaerdemavida, el seu marit valencià, i una llarga llista de valents cavallers es van embarcar rumb a Constantinoble. El viatge va ser bo durant les dues primeres jornades. Però el tercer dia va haver-hi una tempesta encara més forta que la primera que Tirant havia patit.

—Oh, Déu meu! No voleu que torni a veure la meva amada Carmesina... —va exclamar.— On em duràs ara?

Tirant lo Blanc va despertar-se de sobte a la platja més bonica que havia vist a la seva vida. El noble cavaller ja no va intentar ni refugiar-se, l'únic que volia era esperar na Carmesina a l'altre món.

—Amb qui tenc el plaer de parlar? —demanà un ancià de barbes blanques.

—Amb Tirant lo Blanc, capità general de l'Imperi Bizantí i humil servidor de Crist —respongué el bretó.

—De debò? Idò si és així, vos suplico que ajudeu el poble mallorquí. Resulta que a la nostra serra s'està desenvolupant una rebel·lió contra el nostre honorable rei i la religió cristiana —explicà l'ancià, anomenat Ramon.

En escoltar la història, Tirant no va trigar a comparèixer a la cort del rei Alfons V, el qual li va oferir un nombrós exèrcit que Tirant rebutjà. El valent cavaller va pujar a la serra de Tramuntana. Tirant no va poder contemplar la bellesa del paisatge ni de la fauna, ja que estava totalment concentrat en la seva empresa.

Dormia tres hores i, a més, va haver de defensar-se de saquejos per part dels rebels moros però, amb destresa i valentia, els va vèncer, sempre amb el nom del rei Alfons al davant.

Després de tres setmanes de recerca va trobar el campament des d'on la morisma planejava els seus atacs. Estava situat ben a prop del poble de Sóller, als Cornadors. Era a un alt puig proper a la mar, de manera que podien defensar la seva posició. El virtuós cavaller va observar-los durant tot lo dia fins que es va fer de vespre.

Lavors, Tirant lo Blanc va fer ús d'una màscara negra... Com la que la Viuda Reposada va emprar per separar en Tirant de la seva estimada!

El bretó va esperar a l'extrem del campament, de manera que no es notés que no era negre de pell. Quan la nit era ben negra, va derrotar els guaites sense sofrir cap mal; va encendre una foguera al voltant de tot el campament que va acabar amb bona part de l'exèrcit enemic. Això sí, va deixar un espai on els moros podien sortir i rendir-se o lluitar noblement contra Tirant lo Blanc. Així, Tirant es va passar la resta de la nit, derrotant un per un els seus enemics, com els combats a tota ultrança de Londres, com la lluita amb el senyor de Vilesermes... Quan les seves forces acabaven pensava en na Carmesina i en la seva futura boda.

Una vegada derrotat el cap dels moros, va tornar a la cort d'Alfons amb els presoners, que van ser alliberats per la gràcia de Déu i del rei el Magnànim.

Un cop més, Tirant havia demostrat la seva vàlua com a cavaller, però encara li faltava la dura batalla de l'amor.

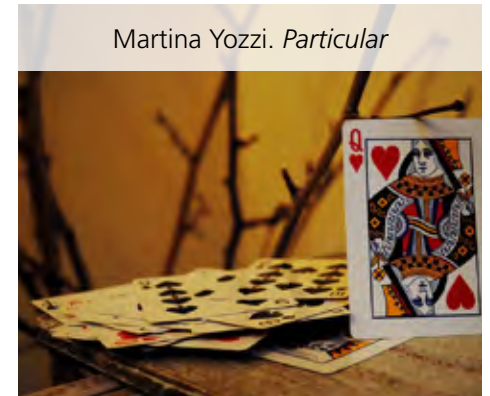
Inès Perelló. IES Josep M. Llopart

Martí Menéndez. *IES Joan Alcover*

Àngela de la Torre. *Particular*

Martina Yozzi. *Particular*

Marta Brunot. *Particular*

Lo malo de encontrar a tu media manzana es que alguien venga, te coma y te deje solo con la piel.
Xisco Morales. *IES Josep M. Llompart*

Margalida Batle. *Particular*

Michelle Vlad. *Particular*

Sara Amores. *Col. Sta. Mònica*

Miquel Jaume. *Particular*

PARAULES D'AMOR

Carla García Clar

Col·legi La Porciúncula

NO HI HA RES COM DESPERTAR-SE,
cada dia al teu costat
i que em diguis a l'oïda
que m'estimes més que abans.

Tots els dies són una meravella
quan m'agafes de la mà
i em dius amb fermesa
que mai te n'aniràs,
que arribarem a la vellesa
els dos junts plegats.

No hi ha res com la teva mirada,
no hi ha res com els teus ulls castanys

que em miren des de cada cantonada
amb molta honestedat,
hipnotitzant-me cada vegada
que estic al teu costat.

No hi ha res com els teus llavis,
no hi ha res com el teu somriure
ja que tots ells són màgics
i em donen més ganes de viure.

No hi ha res com els teus petons,
no hi ha res com els teus dits
tocant-me cada part del meu cos
sota un petit baix sospir.

No hi ha res com les teves paraules,
dolces cançons per als meus sentits,
però cap d'elles supera
que em diguis: "T'estim".

I amb aquestes paraules d'amor
jo ja t'ho he dit tot,
el que em sortia del cor
però que mai tindria el valor
de mirar-te als ulls i dir-t'ho.

Mai diguis adéu, perquè adéu vol dir anar-se'n lluny, i anar-se'n lluny vol dir oblidar.

Aina Gomis. *IES Son Pacs*

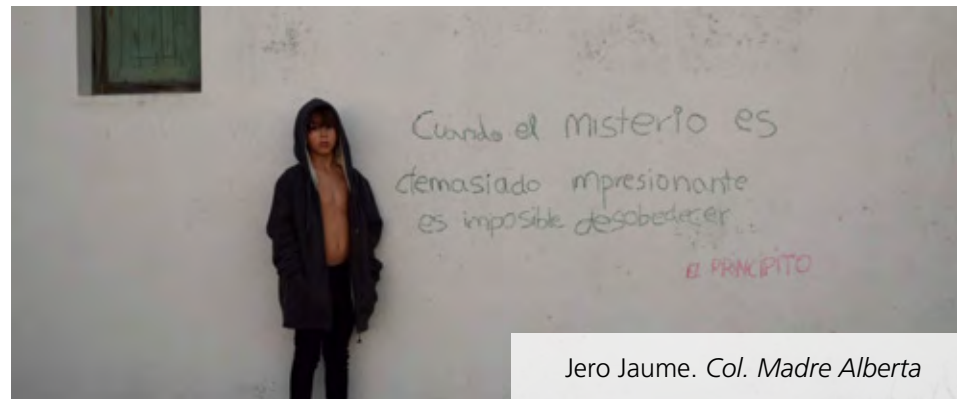
Això era i no era un rei i una reina que van tenir una filleta, tan blanca com la neu, amb llavis vermells com la sang i cabells negres com el carbó.
Paula García. IES Josep M. Llompart

—No olvides regresar a casa antes de medianoche.
Lucía Cabrer. Col. Sta. Magdalena Sofia

Inès Terroba. CIDE

Jero Jaume. Col. Madre Alberta

Marga Bestard. CIDE

Alicia: ¿Cuánto es para siempre?
Conejo blanco: A veces, solo un segundo.
Montse Frau. Col. St. Josep Obrer

Estaba sola y desamparada en el inmenso bosque, y tenía tanto miedo que miraba las hojas de los árboles y no sabía qué hacer.
Malú Podestá. CIDE

BOTA

Laura Gallegos Gelabert

IES Josep Sureda i Blanes

ERA UN DISSABTE BASTANT NORMAL, ELS NÚVOLS TAPAVEN EL SOL POTENT DE LA PRIMAVERA I UNA SUAU BRISA REFRESCAVA LA GENT QUE ES PASSEJAVA PELS CARRERS. Des d'aquí ho podia veure tot: les famílies alegres jugant al parc, els enamorats agafats de la mà, ancians asseguts a la plaça, contant les seves històries a qualsevol que s'hi mostràs interessat... Tots eren feliços. “Tots menys tu”, repetia una veu irritant dins el meu cap; però tenia raó. Per què ells sí i jo no? “Bota; tot serà millor després”. Segurament hauria d'haver-la ignorat, però ara, amb l'aire tallant cada part del meu cos, era massa tard.

Vicenç Gomila. IES Josep M. Llopart

Victòria Garau. IES Josep M. Llopart

Xisco Morales. IES Josep M. Llopart

Yeneva Ramos. IES Josep M. Llopart

Aitana Pons. Col. Sta. Magdalena Sofia

Cristian Barrios. CIDE

Aina Gomis. IES Son Pacs

Cree en tus sueños y algún día se harán realidad.
Magdalena Alemany. C. St. Josep Obrer

Jero Jaume. Col. Madre Alberta

NAU CAP EL NAUFRAGI

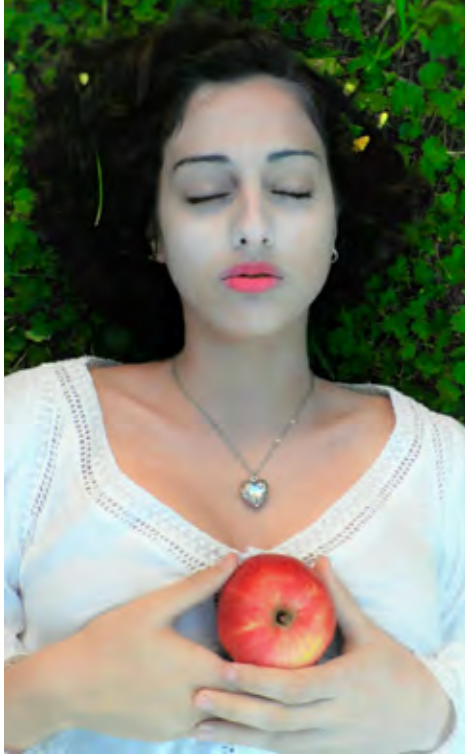
Gabriel Gómez Oliver

Col·legi Jesús Maria

FEIA TEMPS QUE EL SOL NO ES PONIA D'AQUESTA MANERA. DESTRIAM TONS MORATS, ROSES I NEGRES EN EL CEL: TOTS AL MATEIX TEMPS. I PAREIX QUE DINS MEU, alguna cosa explota, perquè inspir i expir però l'aire no és el mateix de sempre. Els pulmons se'm carreguen amb plom i vaig baixant cap a la mar fins que arrib a la sorra banyada. Després d'escutar-la, descobrec que l'únic que puc fer és acomodar-m'hi i deixar que els meus pulmons plens de plom em submergeixin progressivament fins a obrir esclatxes d'aigua dins el meu cos.

Què passaria si quedàs aquí sempre? Què passaria si els meus bronquióls es petrificassin i fessin pes i jo seguís baixant? I, finalment, què passaria si jo ho permetés?

Malú Podestá. *CIDE*

Adrián Acker. *CIDE*

Sara Amores. *Col·legi Sta. Mònica*

Ana Debelic. *IES Joan Alcover*

Alba Azorín. *CIDE*

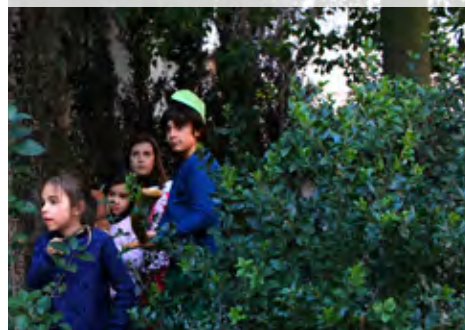

Cristian Barrios. *CIDE*

Eugenia Mosquera. *IES Joan Alcover*

Margalida Rodríguez. *IES Joan Alcover*

SENTIMENT I EMOCIÓ

Andrea Gordillo Díaz

Col·legi Sant Vicenç de Paül

CONEIXES LES SABATES QUE PORTES POSADES, NO ÉS LA PRIMERA VEGADA QUE TE LES POSES. NI LA SEGONA. I PER AIXÒ EN ARRIBAR A CASA TE LES LLEVARÀS AMB l'ajuda de l'altre peu, sense ni tan sols preocupar-te per si s'estan embrutant. Però si fos la primera vegada que te les poses, te les llevaries delicadament. Només si fos la primera vegada. Ara no. Ara arribes a casa després d'un dia esgotador i tires la bossa i el mòbil en el llit, però si fos nou ho deixaries a la taula i fins i tot tindries por que es ratllessin.

I el mateix passa amb les persones, amb els teus amics i amb la teva família. Sabem que són allà, i deixem de mirar-los com la primera vegada.

Ha passat a la història això de pensar la frase perfecta abans de dir-la a qualcú que acabes de conèixer. O al nin que t'agrada. Aquesta por que senties per si se'n duia una decepció amb tu. Per agradar. Per aconseguir agradar-li, millor dit.

Hem deixat de conquerir dia a dia. Perquè ja no és nou. Perquè es consumeix.

Consumim objectes, roba, viatges, espectacles, experiències i fins i tot consumim persones. I amb les persones, l'amor. I l'amor no ha de consumir-se.

Perquè si fos la primera vegada que cridessis a algú, no et quedaries callat a l'altre costat del telèfon, li preguntaries fins al més mínim detall: fins a la roba que porta posada. Si fos la primera vegada que veiessis aquesta persona, t'hauries fixat en el color de les seves ungles, en el color dels mitjons i el perfum que portés se t'hagués quedat gravat per recordar-ho quan us acomiadéssiu. Si fos la primera vegada que viatges, et recordaries del número de seient on estàs assegut, de la música que sonava i fins i tot del nom de l'hostessa.

I el mateix passa amb les últimes vegades. El que passa és que no sabem quan serà l'última vegada que veurem algú, o que usarem alguna cosa. I continuem actuant com si no passés res. Però si fos l'última vegada, quantes coses canviaries? Si fos l'última vegada que veiessis el teu germà segurament li donaries tants consells com abraçades poguessis. Si fos l'última vegada que poguessis escriure, deixaries una carta acomiadant-te i agraint a qui ho mereixés. Si fos l'última vegada que vas a dormir, no dormiries. On aniries si fos l'última vegada que viatgessis? Ho has pensat? Doncs aquesta destinació que tens en ment, és el que has de fer. Aquests consells i abraçades que donaries al teu germà, dóna'ls-hi cada dia. I no esperis a l'últim dia per agrair alguna cosa a algú. Els últims dies mai estan assenyalats al calendari.

Helena García. Col·legi St. Josep Obrer

Victoria Garau. *IES Josep M. Llompart*

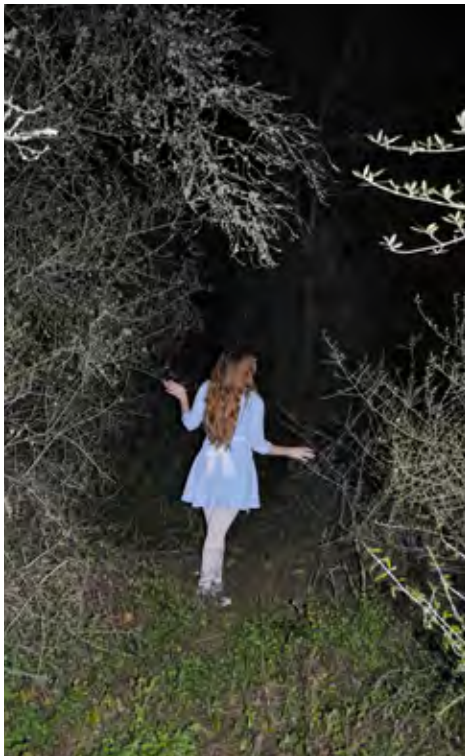
Xisco Morales. *IES Josep M. Llompart*

Jero Jaume. *Col. Madre Alberta*

Cristian Barrios. *CIDE*

Montse Frau. *Col·legi St. Josep Obrer*

Joel Rivera. *IES Joan Alcover*

Noelia García. *Col·legi St. Josep Obrer*

Paula Pérez. *CIDE*

ORFE DE NACIÓ

Maria Martorell Ruiz

IES Madina Mayurqa

HI HAVIA UNA VEGADA UN MÓN D'ESPECTACLE,
ple de llums, color i maquillatge.
Des d'on asseguda a la butaca,
un lloc de rialla observava.

La música, nota a nota, la captivava
i la dona bellugant-se la hipnotitzava.
A poc a poc dins aquell món es capbussava,
quan els dipòsits d'il·lusió a vessar estaven.

Al principi aquell lloc místic setmanalment visitava,
mes la seva gana frenèticament augmentava,
car ella necessitava diàriament alimentar-la,
ja que pel carrer de la dansa dia a dia passejava.

Martina Yozzi. *Particular*

Blanca Bennàsar. IES Joan Alcover

Tants foren els seus viatges, que a la seva terra
a la qual tant estimava, l'estrangera anomenaven.
Mes ella el seu somni perseguir volia
Un camí on molts obstacles dia a dia trobaria.

En complir-ne deu, un esdeveniment terrible succeiria,
perquè ella, ingènua, la seva opinió obertament expressaria.
“Mare, pare: de gran vull ser ballarina”
Ai, pobra nina, quanta ignorància respiraria.

Any rere any el seu desig augmentava.
Mes, a poc a poc la societat la rebutjaria.
Qualificant l'afició de criaturada
a la qual es dedicaria.

En formar part de la millor companyia,
la gent de nou acollir-la volia,
però ella, òrfena de nació se sentia
amb qui patit havia, riure no volia.

Hi havia una vegada una ballarina consagrada,
que per la societat hipòcrita fou rebutjada.
En viatjar a fora la seva feina fou admirada,
i per la seva gent com una filla fou acollida.

òrfena de nació

María Cano. *Particular*

—No vull créixer.
Aina Debelic. *IES Joan Alcover*

“No crezcas nunca, es una trampa” Peter Pan.
Margalida Rodríguez. *IES Joan Alcover*

Si no saps cap a on vas,
qualsevol camí et durà allà.
Martí Menéndez. *IES Joan Alcover*

Sara Amores. *Col·legi Sta. Mònica*

—Oh, no puedes evitarlo,
estamos todos locos aquí.
Martina Yozzi. *Particular*

Quan de temps dura l'eternitat?
A vegades només un segon.

M. Antònia Rosselló. *IES Joan Alcover*

DONYA LLÀGRIMES

Alicia Ortells Fernández

Col·legi Sant Vicenç de Paül

HI HAVIA UNA VEGADA UNA NENA MOLT SENSIBLE, DE 15 ANYS, TAN SENSIBLE QUE LI DEIEN “DONYA LLÀGRIMES”. EL SEU NOM VERITABLE JA NO IMPORTAVA, NI TAN sols els seus pares la cridaven pel seu nom real, ella era una nena molt especial, i molt bona, tan bona que de vegades s’aprofitaven d’ella per això.

Un dia era a classe escoltant el professor que explicava la història d’Anne Frank, una història per a ella massa trista. És llavors quan el sentiment de pena li va venir a la ment i va començar a plorar. El professor li va demanar què li passava però ella no es podia aturar de plorar. Tota la classe va començar a riure’s d’ella i a cridar-li coses com “llorona”, “bebè”, però ella no parava esment, ja hi estava acostumada i estava massa ocupada plorant.

Quan va arribar a casa estava molt trista per la història que va escoltar a classe, però aquesta vegada sentia alguna cosa diferent, aquesta vegada, no estava només trista, sentia que hauria volgut ajudar a Anne i a la seva família, hauria volgut fer que tot el que va fer Hitler mai hagués succeït. És aquí quan es va adonar que sentia impotència, impotència de no poder fer res, que ja sigui massa tard.

L’endemà, era dissabte, així que tenia el dia lliure per poder fer les seves coses. Una de les coses de què més gaudia era dibuixar, així que va començar a treballar en un dibuix que portava una setmana fent. Després de dues hores finalment el va acabar, Donya Llàgrimes se sentia molt contenta i orgullosa de si mateixa, tot l’esforç havia valgut la pena i estava llesta per emmarcar-ho.

Donya llàgrimes va arribar a la conclusió que ser tan sensible no era res de dolent. Sí que plorava molt, quan estava trista, i quan estava feliç se sentia la persona més feliç del món, per a ella no hi havia punt mitjà. Va decidir que no volia canviar, que no és dolent sentir, que els sentiments són alguna cosa normal que tothom té (alguns més que els altres) i per fi podia dir que estava orgullosa de ser Donya Llàgrimes.

Marina Lemos. CIDE

Paula Pérez. CIDE

Noelia García. Col·legi St. Josep Obrer

Helena García. Col·legi St. Josep Obrer

Montse Frau. Col·legi St. Josep Obrer

Aina Debelic. IES Joan Alcover

Jaume Forteza. IES Joan Alcover

África Lozano. IES Joan Alcover

Margalida Rodríguez. IES Joan Alcover

MAR OBERT

Tanit Planells Inglada

IES Josep Sureda i Blanes

T'ESTIMO.

Se'm va escapar. No era la meua intenció dir-li, de fet no ho havia estat mai. Pensava seguir estimant-lo en silenci durant molt de temps més.

L'habitació es va quedar muda, incòmoda i angoixant. Vaig sentir la necessitat d'explicar-li, de dir-li que havia estat sense voler. Però abans que pogués obrir la boca ell va començar a xerrar...

Fa un any i set mesos que vaig deixar la mare mentre em cridava que seguís corrent, que no mirés enrere, que no m'amoïnés, ella arribaria un poc més tard... que tingués cura del meu germà i que m'estimava, que estava molt orgullosa de mi... La seva veu es perdia, s'allunyava...

La barca era petita, estreta, de fusta vella. Hi havia pujat molta més gent de la que podia suportar. Al cap de dues hores, o potser tres, l'aigua ens arribava als genolls.

Poc després estàvem dins la mar gelada... No veia el menut, no el trobava, no sabia on era... L'havia perdut!

Ja no respirava. Estava pàl·lid i fred. Li havia fallat. Als dos. La mare m'havia dit que el protegís i no havia pogut. No havia estat a temps de salvar-lo. No n'havia estat capaç.

No em mirava a la cara. Tenia la mirada baixa, perduda. Els músculs tensos, els dits enganxats als laterals del llit, com si volgués aturar el temps... I potser per un segon tornar al mar. Una llàgrima li lliscava galta avall. I va continuar...

Em vaig passar el que em va semblar una eternitat subjectant-lo perquè el corrent no se l'endugués. Fins que va arribar un vaixell de salvament. Ens va pujar als supervivents A mi, amb el meu germà mort. Em vaig asseure amb ell damunt. El que ve després ja no ho recordo... Suposo que ens degueren dur a l'hospital on em vaig despertar. La resta ja la saps.

Em vaig eixugar les llàgrimes. Ara era jo qui no el podia mirar als ulls. I li vaig demanar per què em contava allò justament en aquell moment.

Necessito saber si seguiràs estimant-me després de conèixer la meva història. Estic romput. Tinc ferides que no acabaran de cicatritzar mai. I no suportaria perdre't a tu també. Havies de saber per què sóc el que sóc, has de decidir si és aquesta la persona amb qui vols estar. Et vull demAinar si estaries disposada a fer amb mi el camí de retorn a casa, a Síria. Haig de saber què queda del meu passat.

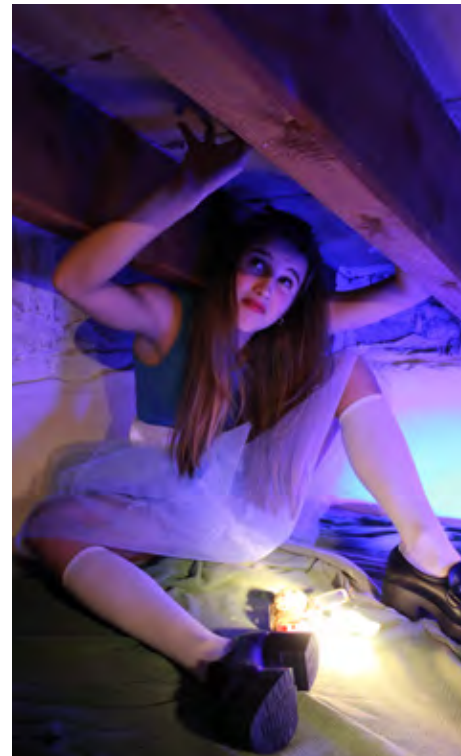
Et seguiré allà on vagis, però no deixis que el teu futur sigui el fruit del dolor del teu passat.
Allibera'm.

Lisbeth Mendieta. IES Joan Alcover

M. Antònia Rosselló. *IES Joan Alcover*

Sara Amores. *Col·legi Sta. Mònica*

Àngela de la Torre. *Particular*

Marta Brunot. *Particular*

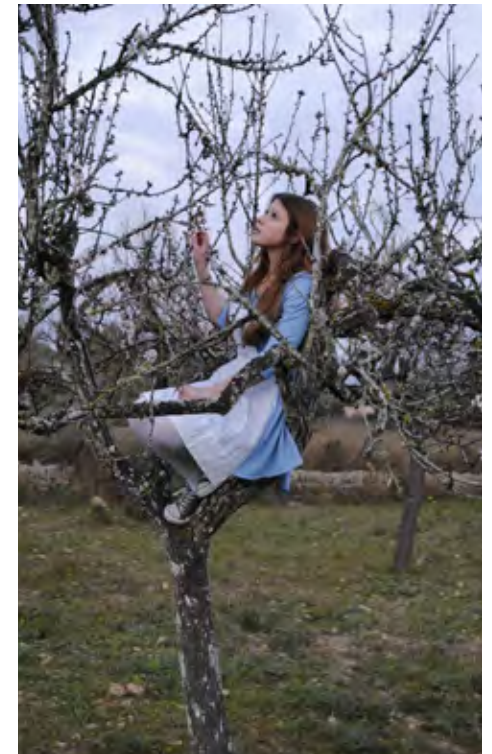
Margalida Batle. *Particular*

Miquel Jaume. *Particular*

Alba Matas. *Particular*

Montse Frau. *Col·legi St. Josep Obrer*

UN AMOR IMPOSSIBLE

Pau Rubio Bujosa

Col·legi Sant Vicenç de Paül

CORRIA L'ANY 1939 A UNA BELLA CIUTAT DE POLÒNIA, LA CIUTAT DE DANZIG. ALLÀ HI HABITAVA UN MATRIMONI FELIÇ: N'ANIOL I NA MORELIA. S'HAVIEN CASAT a la basílica de St. Mary un mes abans. Eren uns temps molt difícils per a aquesta ciutat, ja que es deia que podia ser atacada per les temudes tropes nazis. Ells vivien feliços i intentaven no donar-hi gaire importància, com la majoria d'habitants. L'Aniol baixava cada matí a prendre un cafè i a contar acudits amb els seus amics. Un dia qualsevol, es va sentir un soroll estrepitos. Va sortir fora del bar i va veure un espectacle que el deixà atònit: 20 avions Luftwaffe alemanys, els més temuts del món, sobrevolaven la ciutat. Ell va córrer cap a on vivien, però començà la desgràcia: queien bombes del cel. Tota la gent corria pels carrers, atemorida, mentre esperaven el pitjor. Al cap de deu minuts va arribar a ca seva, però desafortunadament només va trobar-hi enderrocs. Caminà pesadament per damunt de la que havia estat ca seva, però sols li generava tristesa. Trobà una fotografia del dia que es casaren i jurà venjança.

L'Aniol havia viscut tota la seva vida a Danzig, segons ell, la ciutat més bonica que hi havia en el món, especialment perquè hi havia uns túnels secrets que conduïen al bosc als afores de la ciutat. Travessà els conductes i per sort, en sortir, no va trobar ningú. Amagat, observà a un parell de metres, un cotxe nazi custodiat per dos soldats. Tirà una pedra per cridar l'atenció dels soldats, i mentre ells, despistats, miraven què havia estat, aprofità per ficar-se dins el cotxe. Però malauradament va succeir un fet horrible... no podia partir, ja que el cotxe no tenia claus!!! Ràpidament, sortí del vehicle i s'amagà darrere, on no podia ser vist. Als soldats nazis, els avisaren que havien de canviar de posició, així que pujaren al cotxe i ell, aprofità per obrir el portamaletes, agafar un fusell d'assalt MP 44 i els va pegar un tir net, però sense que poguessin sofrir. Ràpidament, va fugir del lloc del seu pitjor malson. Al cap d'un parell de dies, la ciutat ja romania destrossada, i ell aprofità per tornar. Reuní alguns supervivents que ho havien perdut tot, els curà amb el que va poder i els donà qualque cosa de menjar que havia caçat pel

bosc. Tots volgueren lluitar contra aquell exèrcit que els havia llevat tant. S'autodenominaren el "Comando G": estava format per Gerik, un llancer de competició que estava reconegut mundialment, Marcin, el qual tenia una força increïble, i Wimor, un home que solia estar begut, però que ara ja no tenia res per beure. Bé, i també n'Aurel, que no tenia gaire força però era el més intel·ligent. Recolliren restes de la batalla que es podien reutilitzar, com algunes granades, bales, uniformes, i un parell de pistoles i fusells dels pocs alemanys que havien caigut. Es disfressaren de nazis i viatjaren cap al poble d'Elblag, on els alemanys tenien una base aèria, i pensaren de robar un avió. Aprofitaren a la nit, devers les deu, per carregar algunes bombes que estaven al defora i pujar a l'aparell, les claus del qual havien estat robades a un guàrdia que dormia allà còmodament i profundament. Encengueren els motors, fet que despertà el guàrdia, que féu sonar l'alarma, però ells varen alçar-se mentre molts de nazis pujaven als avions per perseguir-los, i Wimor, que deia saber pilotar, va amollar la bomba sense voler pitjant un botó vermell que hi havia per allà. La base es va fer miques, sense que hi quedés ni una sola ànima viva. Hitler, en veure que aquests infiltrats suposaven un gran perill, els va posar en ordre de cerca i captura. Ells s'amagaren a un bosc bastant espès i molt difícil de trobar. Les tropes de Hitler, un vespre tenebrós que plovia molt, van trobar-los i varen ser traslladats cap al nou camp de concentració de Cracòvia. Allà, n'Aniol va ser usat per transportar objectes, però va aconseguir escapar un dia de molt de fred i neu, passant per damunt una reixa, però com estava entre els detinguts perillosos, prest se n'adonaren i el cercaren.

Ell, cansat de combatre, anà a viure a una illa desconeguda per a ell, Mallorca. Era governada per Franco, amic de Hitler, però ell es va canviar el nom i el pentinat. Allà visqué uns 70 anys, fins que una agència, PAU'S COMPAY S.A, va aconseguir el que ell els havia encarregat: saber que havia passat amb na Morèlia. I se'n dugué la major sorpresa de la seva vida: vivia a Menorca!!! Es retrobaren els dos l'any 2010, i no es tornaren a separar mai més... Visqueren un parell d'anys junts fins que n'Aniol va morir el 30 de gener de 2016, és a dir, avui. I aquí acaba aquesta història curta però intensa, que ens ensenya que mai has de donar res per perdut, per molt difícil que sigui, que l'alegria de tornar a veure algú important te lleva tota la tristesa que has sentit per aquella persona durant molt de temps, i que l'amor vertader sempre acaba bé.

Andrea Navio. IES Arxiduc Lluís Salvador

Sara Amores. Col. Sta. Mònica

Paula García. IES Josep M. Llompart

Marta Brunot. *Particular*

Neus Tortella. IES Josep Font i Trias

ELS SENTIMENTS I LES EMOCIONS

Sheyla Serra Olmo

Col·legi Sant Vicenç de Paül

AVUI DIA, TROBAR-ME AMB SENTIMENTS I EMOCIONS ÉS MOLT FÀCIL, BÉ, I NO NOMÉS PER A MI SINÓ PER A TOTA LA SOCIETAT.

Vivim en un món on cada dia passen coses diferents, algunes bones i altres dolentes, moments de felicitat i moments de tristesa, moments de diversió i moments d'avorriment...

Dins de la nostra manera de ser, totes les persones tenen el seu costat sentimental i emocional tant per a les coses bones com per a les dolentes i és bo saber-ho reconèixer i no ens ha de fer vergonya a compartir-les.

Per a mi els sentiments són estats d'ànim que hem de compartir i expressar amb els altres, juntament amb les emocions. Jo em defineixo com una persona sincera, estudiosa, curiosa i molt positiva, tot això em porta a la conclusió que em sento feliç amb mi mateixa i això em produeix moltíssima alegria.

Altres sentiments amb els quals em sento decebuda, enfadada, nerviosa... és quan no aconsegueixo alguna cosa, ja que tot el que em proposo m'agradaria aconseguir-ho.

Sóc una persona que la veritat és que no estic acostumada a emocionar-me molt, però quan m'emocio és quan recordam el nostre passat i la nostra infància.

No vol dir que no ho hàgim passat bé, sinó al contrari, és el resultat de totes les coses bones i moments divertits que hem viscut i és el record que ens en portam.

Però els sentiments, a part de ser bons, també n'hi ha alguns de dolents que, en recordar-los, ens fan emocionar per situacions difícils o moments dolents que hem viscut.

En definitiva, jo trobo que és una cosa humana emocionar-nos i tenir sentiments i que formen part de la personalitat de cada un, no es poden canviar i ens hem d'expressar tal com som sense amagar-nos per vergonya o por, i això fa que les persones siguem úniques.

Pedro José Barceló. IES F. de Borja Moll

Bet M. Jaume. *Mata de Jonc*

Sofía del C. Morán. *Madre Alberta*

Marina Crespí. *Col·legi Sta. Mònica*

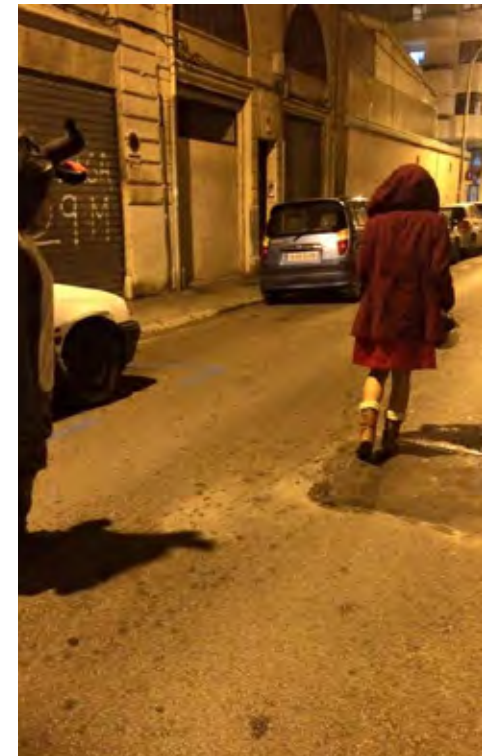
Marc Mari. *Col·legi Sta. Mònica*

Gonzalo Úbeda. *Col·legi Sta. Mònica*

Constança Batlle. *Mater Misericordiae*

Sheila Alejandra. *IES Arxiduc Lluís Salvador*

Consider aquesta dinàmica molt educativa i a la vegada molt profitosa per treballar l'expressió escrita en relació a la comunicació i a la creativitat.

Al principi els alumnes vos saturau quan deim la paraula "concurs", però poc a poc anau creant el vostre guió, el primer esborrany i cada vegada estau més immersos en la història i contents dels escrits.

Per mi és molt important que ho feis amb naturalitat i ganes i no sentiu cap obligació, i al final estau orgullosos dels resultats.

1r batxillerat

DIMECRES, 29 DE MAIG. 1927

Olga Bosqued Martínez

Col·legi Santa Mònica

TOT ERA FRED: CADA PARET, CADA CADIRA, CADA TAULA, CADA RACÓ D'AQUELL LÚGUBRE CAFÈ. TOT ERA MORT; FINS I TOT ELL. UN HOME DE MITJANA EDAT, SOLITARI i silenciós, recolzava lleugerament els desgastats pegats d'un jersei arrossegat, antiquat i sense planxar, amb forats en els punys. Uns punys que en un temps no tan llunyà havien servit per donar suport a uns preciosos canells, els quals sostenien mans tan delicades com l'ivori. Aquestes mans tenien una funció meravellosa en la vida d'aquell home: escriure. Una cadira subjectava el seu prim però pesat cos. Al final d'aquella sala hi era ell, al fons, sempre darrere. Llegia atentament el diari del matí mentre bevia amb petits glops el cafè. Ja era el quart, o potser el cinquè; no ho tenia clar.

La seva presència es dissipava entre la multitud. Ell, igual que el seu cigarret, es consumia lentament, tan lent que no s'adonava que cada minut era més a prop de l'abisme.

Una ploma i un paper era l'únic necessari per a aquell home, era l'únic que necessitava per demostrar-li al món què era capaç de fer; per fer veure que no era solament un fosc reflex de la seva imatge col·locat en un local a 30 quilòmetres de la ciutat, que era més que tot això.

Però alguna cosa dins ell fallava, alguna peça no encaixava en el mecanisme, no encaixava en el puzzle de la seva vida. Una vida consumida per la desgràcia, per l'horror i la desesperació. Morint per la vida. Notava com si cada gota de tinta vessada en el paper fossin fulles lliscant tímidament i lenta pels seus canells: com si cada lletra, cada paraula, cada vers, fossin dards llançats en direcció al seu cor. Un cor ferit, maltractat i amb cicatrius.

Tenia por de ser ell, tenia por de ser real. Per què se sentia tan sol? Tan feble i vulnerable? Ja no sabia què pensar: ja no sabia què sentir.

Es va passar un cigar entre els dits, el feia ballar com si d'un titella es tractàs. En el moment en què es va col·locar el cigar entre la comissura dels llavis va començar a morir a poc a poc. El va encendre i en aquest petit instant va notar com el fum jugava un paper essencial dins del seu organisme, com si li permetés entrar-hi: una entrada gratuïta a una mort segura. Jugar, només volia això: jugar amb la seva vida. Va parpellejar dues vegades d'una manera tan lenta, tan dolorosament, que quan les seves parpelles lliscaven cap amunt tot el seu món havia canviat: es va adonar que s'estava convertint en el que mai no va voler. Era com el nihilista que comença a creure que l'amor existeix, com l'ateu que es tatua Déu en el pit, com el presoner que somia ser lliure algun dia.

Així que va decidir aixecar-se de la cadira. Havia de viure la seva vida, havia de sortir a l'exterior i ser conscient que, per molt que li fes mal, el món seguiria girant, i que res ni ningú s'aturaria i, menys, per ell.

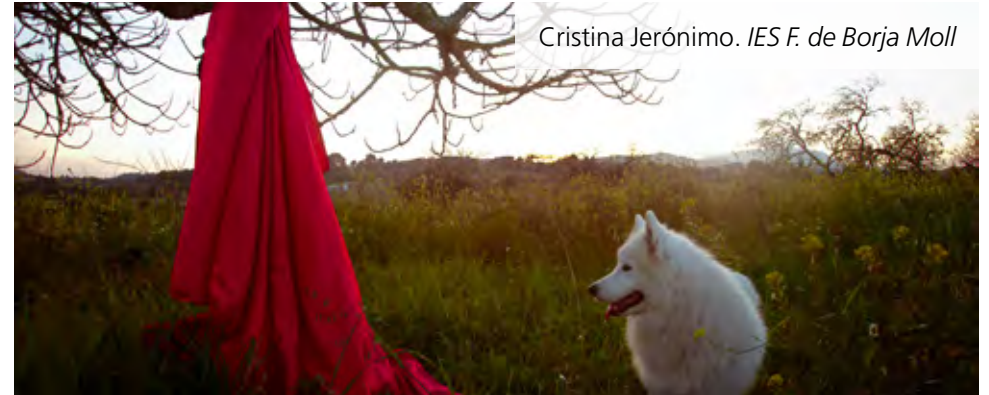
Martina Yozzi. *UIB*

Estéfany Arboleda. *IES F. de Borja Moll*

Pensa en coses felices, i podràs volar.
Sara Sancho. *CIDE*

Cristina Jerónimo. *IES F. de Borja Moll*

Estela Pantoja. *IES F. de Borja Moll*

Alba Prieto. *IES F. de Borja Moll*

Bernat Celià. *Col·legi Sta. Mònica*

Noelia Romero. *IES F. de Borja Moll*

Tania Quetglas. *IES Arxiduc Lluís Salvador*

Moisés Cadena. *IES Arxiduc Lluís Salvador*

SENSE TÍTOL

Mariona De Oleza Molinos

IES Madina Mayurqa

UN RAIG DE CLAROR PENETRAVA A TRAVÉS DE LA FINESTRA. NO SABIA ON ERA. EREN LES NOU DEL MATÍ I EM TROBAVA A UNA HABITACIÓ QUE NO ERA LA MEVA. VAIG intentar aixecar-me del llit quan me'n vaig témer que estava nua. No sabia on era la meva roba. Allò no era el pitjor; devora meu hi havia algú dormint, però no aconseguia veure-li el rostre.

Vaig començar a suar i em va caure una llàgrima. No recordava res del que havia passat la nit anterior.

Havia quedat amb les meves amigues per anar a una festa d'aniversari d'en Pau, el meu millor amic. La qüestió era que no sabia com podia haver acabat dins el llit amb una persona que ni jo sabia qui era. Què pensaria n'Albert? Duim sortint quatre anys i, si ell ho sabés, el cor se li xaparia... Jo i n'Albert ens estimam molt i em sent fatal i utilitzada per tot el que va succeir.

Vaig decidir marxar d'aquella habitació i em vaig posar una flassada a sobre, que estava a terra. Quan vaig girar el pom de la porta el terra va cruixir. Em vaig girar i em vaig trobar amb una dona també nua, se'm va acostar i em va dir a cau d'orella:

— Per a mi, només has estat una jugueta.

Àngela de la Torre. *Particular*

Miquel Jaume. *Particular*

Marta Brunot. *Particular*

M. Antonia Boira. *Col. Sta. Mònica*

Michelle Vlad. *Particular*

Lluís Calafell. *IES Joan Alcover*

Margalida Batle. *Particular*

Maria Cano. *Particular*

RECORDS

Cristina Gil Calderón

IES Madina Mayurqa

SE'N VA ANAR PER NADAL I ARA, PASSATS UNS MESOS, VA TORNAR PEL NOSTRE VINTÈ ANIVERSARI. ERA UNA NIT FREDA I ENS TROBÀVEM ELS DOS ASSEGUTS A L'ESCALÓ del porxo de ca nostra. Ens vàrem contar tot el que havíem estat fent aquest temps separats. Mentre xerràvem i rèiem, ell es va encendre un cigarret i jo el vaig mirar amb cara de resignació. “Fumar mata”, li vaig dir mirant l'etiqueta del paquet de tabac. Ell rigué i em va abraçar mentre em deia tot el que m'havia trobat a faltar. Amb un somriure a la cara, vaig mirar al cel i vaig tancar els ulls per gaudir més d'aquell dolç moment. Quan els vaig obrir, em trobava ajaguda al divan embargada per aquella recurrent aflicció. La doctora, amb la seva veu assossegada, m'explicava que és habitual recordar aquests somnis tan vívids, i més quan es tracta de la pèrdua d'un germà bessó.

I el sol augmentava el tercer dia des que varen sortir de la casa. Van reprendre la marxa, però cada vegada s'endinsaven més al bosc. Si algú no anava en la seva ajuda, eren condemnats a morir de fam.
Lucía Mascaró. *Consolación (Vivero)*

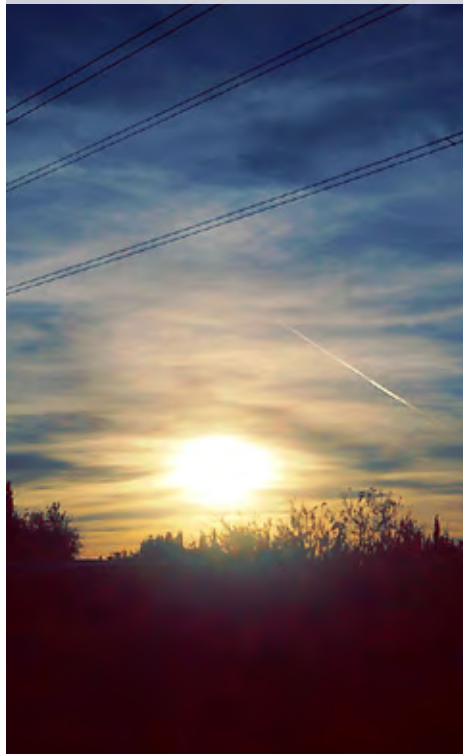

Rafel J. Jaume. *Mata de Jonc*

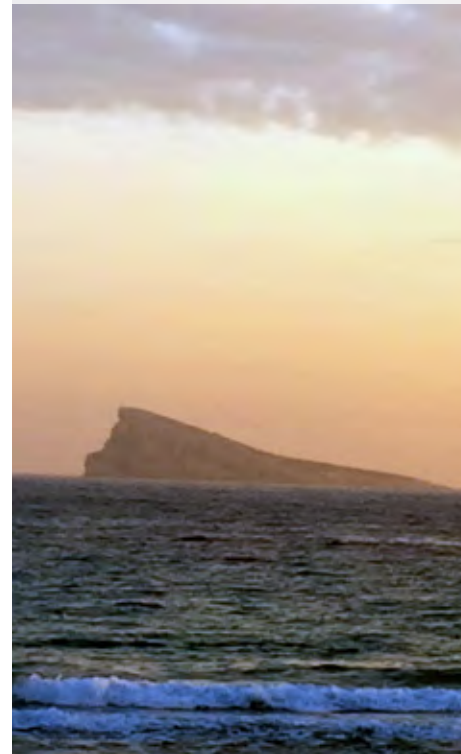
—Àvia, àvia, quina boca més grossa que tens!
Mireia Llodrà. *Mata de Jonc*

Ainara Jiménez. *Consolación (Vivero)*

—Què babau he estat, Gretel! Haurem de passar la nit al bosc! —exclamà Hansel.
Gemma Torrens. *Mata de Jonc*

Conxa Ferrer. *Col·legi Sta. Mònica*

Bidibibadidibú.
Carme Bestard. *Col·legi Sta. Mònica*

Va marcar un camí tirant molles del tros de pa.
Natasha Nicol. *Col·legi Sta. Mònica*

LA TEVA CARTA

Maita Nieto Leal

IES Madina Mayurqa

UN LLIT, MIL NITS. UNA ESPELMA, CENT DUES CARTES. ÉS CURIÓS COM UNA COSA POT PRODUIR UN NOMBRE TAN GRAN D'ALTRES. UN LLIT, MIL NITS. UNA ESPELMA, cent dues cartes. La desesperació és un sentiment que se t'engoleix l'ànima. Un llit, mil nits. Una espelma, cent dues cartes. Ja no sé res de tu. La mare no entén per què tenc cartes amuntegades damunt la taula. Un llit, mil nits. Una espelma, cent dues cartes. Crec que he perdut set quilos en poques setmanes. He cremat les fotografies que eren teves. Un llit, mil nits. Una espelma, cent dues cartes. La memòria em falla. Quant de temps fa ja? No em deixis. Un llit, mil nits. Una espelma, cent dues cartes. Vés-te'n. Un llit, mil nits. Una espelma, cent dues cartes. Crec que ja fa mesos. No te les enviaré però necessit fer-les. M'adon que no et necessitava. Un llit, mil nits. Una espelma, cent dues cartes. Però t'estimava. Et vaig veure a un cafè i de seguida m'agradares. Treballaves de cambrer i em vares somriure tendrament. Les primeres cites, viure junts, fer plans de futur... Ara què faré amb les entrades per al ballet? Tornar a casa i mirar-te als ulls era la millor sensació del món. Em donaves estabilitat i pau. Però discutíem massa i massa fort. No era la primera vegada que la veïna de baix es queixava. Vaig acabar vivint amb els meus pares després de la separació. Ens fèiem molt de mal. Un llit, mil nits. Un llit, mil nits. Una espelma, cent dues cartes. A un llit en mil nits amb una espelma i escrivint cent dues cartes, vaig aconseguir oblidar-te.

319. Alana Maes. *CIDE*

Aina Loma. *CIDE*

Alba Bennasar. *C. Consolació del Viver*

Mireia Iboleon. *Mata de Jonc*

Albert Salom. *Col·legi Sta. Mònica*

Pau Pujals. *Col·legi Sta. Mònica*

Raquel Flores. *IES Arxiduc Lluís Salvador*

Ani Sahakyan. *IES Arxiduc Lluís Salvador*

2n batxillerat

A close-up photograph of a person reading a book. The scene is dramatically lit from the side, creating strong highlights on the person's face, their hands holding the book, and the pages themselves. The rest of the scene is in deep shadow. The person is wearing a dark blue zip-up jacket. The book is open, and the pages are illuminated with a warm, golden light.

ENTRE DITS

Maria del Mar Manresa

IES Madina Mayurqa

DIVENDRES A LES TRES EM DEIXAREN TOT SOLET DAMUNT LA REPRESA FREDA I POLSOSA. TOT EL CAP DE SETMANA SE'M VA FER MOLT LLARG. FRISAVA QUE FOSSIM dilluns i algú em fes tornar més petit i que omplís la pissarra plena de números i operacions que jo no entenc ni poc ni molt, o bé, d'oracions, de paraules estranyes amb accents cap a un vent o cap a l'altre. Potser no tindria la sort que algú m'agafàs suaument i amb estima sinó que acabàs tirat pel cap d'algú i ser l'arma d'un combat d'alumnes.

Però el meu futur i el dels meus companys és incert. Ja veurem com acabaré, si aquesta casa m'acull més anys o, per contra, pissarres i pantalles digitals m'hauran arraconat per sempre més.

Si no sabes a donde vas,
cualquier camino te llevará allí.
Michelle Vlad. *Particular*

Espejito, espejito mágico dime quién
es la más bella de este reino.
Margalida Batle. *Particular*

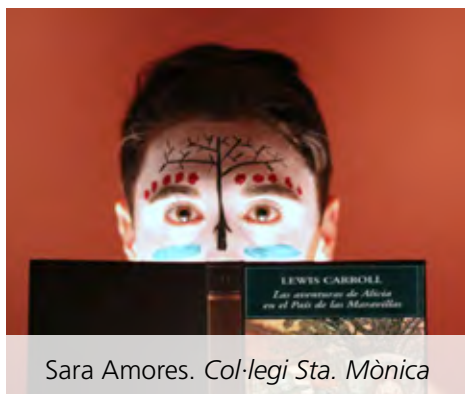
Miquel Jaume. *Particular*

—¿A dónde vas, niña? —le preguntó
el lobo con su voz ronca.
María Cano. *Particular*

M. Antònia Rosselló. *IES Joan Alcover*

Sara Amores. *Col·legi Sta. Mònica*

Alba Matas. *Particular*

Martina Yozzi. *Particular*

*He pogut comprovar que molts
dels meus alumnes
vos sentiu orgullosos del que sou capaços d'escriure.
Amb activitats diverses hem treballat els espais,
els temps, els personatges, la narració,
la descripció, el diàleg...
tots els trets bàsics per poder nodrir la imaginació.*

RECULL DE LITERATURA I FOTO JOVE

Palma 2016

Una publicació de

Ajuntament de Palma